

SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TÎŞTEK NÎNE

Sayı 82 / Ekim 1988 / 3.-DM

Güz Eylemliliği Yeni Mevziler Kazanıyor

Şehitlerimizin İntikam Vasiyeti Yerine Getirildi Zindan Şehitlerinin Katili E. Oktay Yıldırım Cezalandırıldı

Diyarbakır zindanında 1980 ile 1984 yılları arasında yüzbaşı rütbesi ile iç güvenlik amiri olarak görev yapan işkenceci ve katil Binbaşı Esat Oktay Yıldırım, ARGK'nin devrimci intikam timi tarafından idam edilmiş ve gerçekleştirilen bir eylemde ölüme cezalandırıldı.

Bu cellaat, Diyarbakır cezaevini bir gölüne çeviren ve en az 34 devrimci ve yurtseverin katledilmesinde baş rolü oynayan bir katildi. Diyarbakır cezaevinde direkt özel harp dairesi tarafından kontr-gerrilla uzmanı olarak alınan Esat Oktay Yıldırım, PKK'ye karşı cezaevle-

rinde uygulamak istenen tasfiye planının da mimarıydı. Göreve başladığı ilk gün, "Burası bir askeri okuldur, sizler de öğrencisiniz. Burada benim kurallarım geçerli" diyerek vahşet ve zulmü başlattı. E. Oktay'ın düşünce konulan plan her ne pahasına olursa olsun PKK'ye yönelik tasfiye planını cezaevinde uygulamaktı.

Cellaat, hain birkaç unsuru, "Genç Kemalistler Birliği"ni kurularak teslimiyet ve ihaneti yaygınlaştırmak istedi. Şahin-Yıldırım ihanet çetesi olarak da nitelendirilecek bu ihanet takımı ile PKK önder

Devamı 2. sayfa

Faşist Türk sömürgecilerinin yoğunlaştırdıkları özel savaş uygulamaları birer birer boşa çıkartılıyor; ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinin en yoğun gelişmelerini yaşıyor.

Özel savaş uygulamalarını en üst düzeyine kadar tırmandıran, Türk sömürgecileri, karşı-devrimci saldırılarını geliştirerek yeni yöntemler içlerine girmektedir. Yaz süresince özel savaş binlerce sayılı operasyon birliklerini hareketle getirecek yürütmüş ve sonuç almak istemiş; ancak bunda da başarılı olamamış, ağır kayıplar vermiştir. Güz dönemine girildiğinde, ARGK birliklerinin eylemliliği hızından bir şey kaybetmeyecek daha da yaygınlik kazanmıştır.

Sömürgeci-faşist ordunun tekliğini kayıran ve buna göre tedbirlerini, yoğunlaştıran ARGK birlikleri, doğmanın '88 yılını kesin bir imha yılı haline getirme planını boşa çıkarmakla da kalmayıp, ulusal kurtuluş savaşımızın yeni mevziler kazanmasını da birlikte getirdi. Güz sürecinde, yeni mevzilerle yerleşen ARGK birlikleri savaşımızın gelişimini yoğunlaştırdılar.

En son olarak, İstanbul şehir merkezinde, azgın faşist cellaat Binbaşı Esat Oktay Yıldırım'ın ARGK'nin devrimci intikam timi tarafından cezalandırılması, ulusal kurtuluş savaşımızın ıslahatı düzeyi göstermektedir. Savaşımız, sömürgecilerin kendilerini en güçlü saydıkları metropol kentlerinde en iyi koruma altına aldıkları beyinlerini bile vurma gücünde olduğuna böylece gösterdi. Bu eylem, düşmanın propagandalarının asilsizliğini ortadığı.

Devamı 2. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yıldoşın Mahsum Korkmaz Akademisi Başlık Diresi Şehitleri Eğitim Devrası, Diploma Töreninde Yaptığı Konuşma:

"Partiye Katılım Doğru Bir Temelde Olmalıdır"

"... Çözmek istediğimiz problemler asırlıktır. Aşmak istediğimiz engeller dağ gibidir. Güvenliniz hiçbir zaman değil sarılsam, sonuna kadar daha da pekişmelidir. Yine çözüm gücünüzün sınırı, çok uzak delici bir özellik göstermesi yerine, en sert engelleri bile delebilecek kadar keskin olmasını istiyoruz. Bunlar sağlanmadan ileriye yönelişin sürükli ve olası olacağı beklenmedik engelleri aşması zordur. Onun için bu biçimde iddiali olacağız. Varsa yanlışlıklar, PKK'ye yaklaşımdaki muazzam yetersizlikler, belki şimdi aşamadınız ama, hiç olmazsa bundan sonraki hayatınızda aşmalısınız. Kendinizi rahavete, sürcin dondurucu etkisine terk ederek değil, bunu daha amsız bir biçimde yüklenerek aşmalısınız. Bu konuda her zaman söylüyoruz, devrimciler sadece mevcut yasal düzeni parçalamakla kalmazlar, kendilerinde yüzyıllardan beri ulusal, amsal baskıların dürtü atılı kalması durumunu ugramış yetenekleri önleme bileylecek sonuç alabilirler. Devrim biliminin buna öğrettiği gerçek budur, buna bağlı kalmalısınız..."

YAZISI ORTA SAYFADA

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞIN M. ALİ BİRAND'LA YAPTIĞI RÖPORTAJ

"Bu Maraton Sonsuza Kadar da Devam Etse Varım"

"PKK bir halk hareketi olmazsa, bu mücadeleyle sürdürmek imkansızdır. İşte, o zaman sizin dediğiniz yalnız yaşama ortaya çıkar ki bu çok önemli bir noktadır. Yani eğer halk da bizi yalnız bırakmasaydı, bir gün bile yaşamamız mümkün olmazdı. Burada halkın büyük desteğini farketmek gerekir. Çok candan, çok güçlü bir destek... Bir de militan yapının dinlenme durumu gözönüne getirilirse, bunlar bize kırk tane dev-

letin yapacağı destekten daha da az olanak sunuyorum. Halkın desteği çok önemli bir olaydır. Biz halkımızın gücünü daha fazla görebiliriz. Çünkü, Kürdistan halkının dire karşı illegal durumu vardır. Sizinle konuştuklarında içindekinin kesinlikle dışa vermez. Bu konuda da yanılmıyorum. Çok iyi biliyorum, kesinlikle bu konuda bir partiye katılmanın sahbi-dir..."

15. sayfa

Cezaevlerinde Yeni Direniş Dalgası

Türkiye ve Kürdistan cezaevleri, TC Adalet Bakanlığının 1 Ağustos Genelgesi ardından yürürlüğe konulan sömürgeci-faşist uygulamalara karşı geliştirilen askeri grev eylemleri ile yeni bir direniş dalgasını yaşıyor. Peşpeşe sürgünlerin ve saldırıların uygulandığı Diyarbakır, Urfa, Eskişehir, Aydın, Metris, Bursa, Çankale, Antep ve Ceyhan cezaevlerinde savaş esirleri direniyor; insanlık onurunu koruma savaşı veriyorlar. Cezaevlerinde dirençlerin ortak amaçları arasında örgütlü direnişin gerçekleştirilme üzere örgütlü ortak bir birlik oluşturma eylem birliği bulunmaktadır.

Haberi 3. sayfa

Evren'in B. Almanya Gezisi ve Bazı Sonuçlar

6. sayfa

Eskişehir Cezaevinden PKK'li Savaş Esirlerinden:

Partili Yıldoşlar, Kahraman ARGK Savaşçıları ve Tüm ARGK Üyeleri

7. sayfa

Parti Yaşamı-Parti Mücadelesi: Semdini

Bir Parça Sıcak Vatan

8. sayfa

İhanet ve Provokasyona Karşı Abdullah ÖCALAN Önderliğindeki Partimiz PKK'nin Bayrağını Yükseltelim

Ülkemiz Kürdistan ve partimiz PKK'deki gelişmelerle az-çok ilgili olan çevreler son dönemlerde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını boğmaya yönelik iç ve dış düşmanca cabalarda bir yoğunlaşmanın olduğunu fark etmektedirler. Ulusal kurtuluş mücadelemizin doğuşundan bugüne çeşitli çevreler eliyle ve çeşitli biçimlerle uygulamaya konulan düşmanca cabalar bugün daha da netleşmiş hedefler doğrultusunda bir kez daha yürürlüğe konulmaya çalışılmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinin haberler olanlar bu hanane cabaların amaç ve yöntemlerine yabancı değildir. Ancak, her seferinde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'ı tasfiye etme, teslim alma ve boğma amacıyla; yöntemler bu altıpaça amacın sahiplerinin niteliklerine yakışır düşkünlükte ve iktiden yoksun gerçekleri çarpıtma hedefine yönelik, demagöji, yalan, karalama, komploya dayanan yöntemler olagelmıştır. Evet, ilk günden bugüne amaçlar ve yöntemler esas olarak aynı kalmış, perde arkasında otomatik olarak temsil ettikleri ve irtifakları yaydıkları çevreler değişmiş, ancak onun sahneye koyan figüranlar dönemi ere göre değiştirilmiştir. Yine değişen bir şey daha vardır ki, o da ilk sahnelerinde, yeni olması ve henüz pek tanınmamasından dolayı, belli bir seyirci toplama ve heyecan yaratma umudunu taşıyan bu konuşmuş ve yıllanmış oyunun artık geçmişte ona umut bağlayışın için dahi gına getirici hale gelmesi; sonunun daha başından görülmeye nedeniyle başarısızlığının keşinleşmiş olması. Durum bu iken, oyunun sahipleri bu beyhude cabalarını tekrar tekrar gündeme getirmek başka bir şey yapamamaktadırlar, çünkü, sermayeleri bu kadarıdır. Çünkü, onlar baştan aşığı konuşmuş, tarihin mahkum ettiği yapıları ve amaçlarını daha fazla yitirilebilecek güce değdirmişler. Çünkü, onlar "üremeye gücü olmayan yaşlı bakireler" olarak çoktan miyadlarını doldurmuş, diğer taraftan her gün daha da geliştiği görülen geleceğin sahipleri karşısında yenilmişlerdir; ancak nihai olarak kaybetmişlerdir.

Son dönemlerde bir kez daha ayağı yeni figüranlara sahnelenen, amaç ve yöntemleri geçmiş dönem provokasyonlarıyla aynı olan, başı sonu da daha ilk günden açığı olan bu bayramlaşma oyunu ele alıp incelemeyden önce, oyunun perde arkasında olup bitenleri ele almak gerekmektedir. Oyunun figüranlarının "maum" maskeleri ardına gizlemeye çalıştıkları gerçek hain yüzlerini görülebilmeye için bir gereklidir.

Devamı 4. sayfa

PKK'li tüm savaş tutsakları adına:

Mustafa KARASU, Sakine CANSIZ, Mehmet ŞENER, Fuat KAV, M. Can YÜCE, Muzaffer AYAT, Hüsnü ALTUN, Faruk ALTUN, Rıza ALTUN, Sabri OK, Şükrü GÖKTAŞ, Kemal AKTAS, Salt ÜÇLÜ, Şanlı BATMAZ, Yılmaz UZUN, Selim ÇURÜKKAYA, Davut UTKUN

Büyük Önder APO ve PKK Birliğine Yönelen Karşı-Devrimci Saldırıları ve Komploları Karşı Olalım!

"Bizler, yıllarca faşist işkenceler altında APO'ya ve PKK'ye ihanet etmemek, onların adını ve onuru korumak için direndik; Mazlumlar, Hayirler, Kemaller ve daha onlarca şehidi bu uğurda verdik; bu uğurda en katliamlara acılara katıldık, bugüne geldik. Şehitlerimizin kanı boşuna akmadı, boşuna acılar çekmedi, büyük önder APO ve şanlı yuvamız PKK Kürdistan'da mutluluklar sundular; mücadelemizin bugünkü boyutlarının mutluluğunu yaşıyoruz..."

5. SAYFADA

Güz Eylemliliği Yeni Mevziler Kazarıyor

Baştarafı 1. sayfa

taya koymakla kalmayıp, halkımıza karşı suç işleyenlerin affedilmeyeceklerini de çok açık bir şekilde ortaya çıkardı.

Botan alanı başta olmak üzere, ülkemizin birçok alanında ulusal kurtuluş eylemliliği yaygınlaştı. Düşman özel savası, tirmandırda da bunu engellemeye başarılı olamayacağı ve 88 yılının bir imha yılı olmaktadır diye savasızın daha da yükseldiği den düşünme oldu. En üst sınıra kadar tirmandırıldı. Özel savası uygulamaları, boşa çıkmakta, yeni cepheler bulması da imkansız bir hale gelmektedir. Bilinen özel savası uygulamalarını tekrar uygulamaya sokamazlar.

Savaşsızın sömürgeciliğin can evinden giderek daha fazla varması karşısında, başbakanlık üst düzeyde yeni tedbirler almaya yöneldi. Alınan yeni önlemler ise, sabotaj ihtimalinin bulunduğu ekonomi, askeri ve siyasi kurumlar ile suikast yapılabilecek kişiler özel koruma altına alınacak. Ordu da bu yeni önlemlere göre düzenlenecek ve gerekli tedbirleri alacaktır. Böylece sömürgeciler kendi canlarını korumayı ve sömürülerini devam ettirmeye güvence altına almak istiyorlar.

Bu yeni önlem, ordunun büyük bölümünün hareketsiz kalması demektir. Böylece gerillalara daha geniş bir manevra sahası açılıyor. Bu ise, gerillanın siyasi ve askeri faaliyetlerini daha yoğunlaştırması demektir. Düşmanı böyle bir tedbirle nedenler neeldir? Dağlarda ARGK gerillalarının peşinde dolan sömürgeci ordu, büyük oranda darbe alıp, yığıldı. Yine, devletin birikmiş ekonomik, siyasi ve askeri kurumu, sabotaj eylemleri ile tahrip edildi. Önemli sayılabilecek kişiler cezalandırıldı. Bu ise orduya daha ağır darbelerle karşı karşıya getirdi. Bu konuda çekilen zarar daha da aşırıya indirmek için devlet, böyle bir kararı aldı. Savaşsızın önemli bir hedefi haline gelen kurumlari ve kişilerin si si kuruma-ya olarak, az kayıp vermek, morali yüksek tutmak istiyor.

Yine, gerillayı sadece kirda dağı ile sınırlı tutup, daha da yaygınlaştırmayı önüne engel olarak dikilen kurum ve kişilere darbe vurmasını engellemek istiyor sömürgeciler. Böylece devletin önemli ve stratejik noktaları egemenliği devam ettirmek istiyor. Son olarak, Esat Oktay Yıldırım'ın vurulan darbe, rejimin en ileri temsilcilerinin bile imha edilebileceğini,

ARGK'nin bu güce ulaştığını gösterdi. İşte, bu gelişme sonucudur ki, başbakanlık alelacele böyle bir düzenlemeye girişerek, gerillayı sadece dağı sınırlı tutmayı, eylemlerin yaygınlaşmasını engellemeye çalışıyor.

Sömürgeci-faşist Türk devleti, özel savası, yeni tedbirlerle birlikte daha da yoğunlaştırarak sonuç almak istiyor. Ancak bu yeni düzenlemede onun için bir çözüm olmayacak, çöküşünü engelleyemeyecek. Ulusal kurtuluş savaşımız yeni dönemde de yaygınlaşarak gelişimini sürdürecektir.

Uludere'de Savas Yoğunlaştı

Bahar ayından bu yana Uludere mntıkasında yaygın eylemlilik yandı. Sömürgeci ordu birliklerine ve işbirlikçilerine karşı gerçekleştirilen bir dizi eylemde ağır kayıp verildi. Sömürgeci özel yönetim savaşın boyutunu gizleme çabalarına rağmen, yoğunlaşan eylemlilik halk kitlelerinin güçlü desteği karşısında.

Uludere'de bahar ayından bu yana basına yansımaları bir dizi eylem gerçekleştirildi. Bütün bu eylemlere sömürgecilere ağır kayıplar verildi.

25 Nisan 1988 tarihinde Elcan alanında mayınlaya yapıldı. Yapılan mayınlaya eylemi, sömürgeci ordu birliklerinin hareket olanağını zayıflatmaya ve belli alanlara sıkırtmaya yöneltti.

3 Mayıs 1988 tarihinde Kır'da çete odağını sindirmeye yönelik olarak bir eylem gerçekleştirildi. Kır'da çete odağı, ulusal kurtuluş savaşımızın karşı argınca saldırılar bir imhatı yuvasıdır. Bu odayı 6 hain-çete ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından cezalandırıldı.

8 Mayıs 1988 tarihinde Kır'da üstlenmiş olan kontr-gerilla timine yönelik olarak, gündüz bir pusus eylemi gerçekleştirildi. ARGK birliğinin pusus eyleminde, bu karşıdevrim gücüne darbe indirildi.

11 Mayıs 1988'de Zervak köyü okulu yakıldı. Okul, sömürgeci asimilasyon yanısıra, düşman birliğinin de bir karargahı haline getirilmişti.

15 Mayıs 1988 tarihinde Kelaşlı'da düşman pususu ile karşılaşan bir ARGK birliği, atak davranarak, karşı saldırıya geçti; aynı anda bulunan diğer bir ARGK birliğinin de çatışmaya müdahale etmesi ile birlikte, düşmana çok sayıda öldü ve yaralı olarak kayıp verdirilmiştir.

17 Temmuz 1988'de Uludere'nin Mijin köyünde anılan yapın ve halkımıza karşı sayısız suç işlemiş olan Ahmet Kaplan adlı hain ölümle cezalandırıldı. Yine, aynı eylemde ajan, muhbir Mela Mahmud'un evine de mızın döşendi.

16 Ağustos 1988'de düşman birliklerinin komutanlığı Alos sınırlarında bir mevziye karşı saldırı gerçekleştirildi. Saldırı eyleminde 3 sömürgeci asker vuruldu.

20 Ağustos 1988 tarihinde Elcan mntıkasındaki askeri güce karşı bir mayınlaya eylemi daha yapıldı.

19 Ağustos 1988 tarihinde Elcan karakol devriyesine yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde 1 teğmen, 1 çavuş ve 3 er öldürüldü. Aynı eylemde çok sayıda düşman askeri de yaralandı.

6 Eylül 1988 tarihinde Kela Me-me dağında meydana gelen çatışmada 1 helikopter düşürüldü. 2 çete, 1 polis öldürüldü, 2 çete ile 3 asker ise yaralandı.

2 Eylül'de meydana gelen çatışmada ARGK birliği düşmana öldü ve yaralı olarak kayıp verildi. Ayrıca bu sürede Uludere'de onlarca köy toplantısı yapıldı.

Diğer Cepheleden Savaş Haberleri

14 Ekim tarihinde Mardin'e bağlı Ova köyüne bir baskın eylemi düzenleyen ARGK birliğine bağlı 6 kişilik bir gerilla birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasında çatışma

Sömürgeci Türk orduunda askerlik yaptığı sırada 2 PKK militanları katleden Mehmet Akgün isimli ulusal hain, ARGK gerillalarına yaralıpın düm cesasına çarptırıldıktan sonra cezası infaz edildi.

Karsın Iğdır-Melikeli kasabası mübucaya kayıtlı Mehmet Akgün, askerliğini yaptığı Mardin-Kiziltepe ilçesi, Şafak Karakolu yakınında, Suriye-Kürtistan sınır hattı üzerinde geçiş yapmak isteyen Adnan (Hasan ER) ve Ali Hasan (Nezir YAVUZ) yoldaşları 10 Temmuz 1988 tarihinde tarayarak şehit olmalarına sebebiyet vermiştir. Bu halince saldırısını mükafatlandırmak için sömürgeci Mehmet Akgün'e bir ayık izin verilmek evine göndermişlerdir. Durumdan haberdar olan Şehadet Eyyüli Birinci Bölge ARGK Birliği, 9 Eylül 1988'de

çıktı. Çıkan çatışmada sömürgeci ordu birliğinde öldü ve yaralı olarak kayıp verildi bildirilmektedir.

21 Ekim 1988 tarihinde Bingöl-ün Gençleş ilçesinde köylük yakınlarında meydana gelen çatışmada, kontra birlikler çok sayıda öldü ve yaralı kayıp verildi. Çete saat 21.00 sınırlarında çıkan çatışma, saatlerce sürdü. Aldığımız haberlerde ARGK gerillaları 3 savasçının da şehit düştüğü bildirilmektedir.

Gabar Dağında meydana gelen diğer bir çatışmada ise, sömürgeci ordu birliğinin ilk karşılaşmada 3 asker ağır yaralandı. Çatışma daha sonra genişleyerek devam etti.

Çatışmanın genişlemesi ve sömürgeci ordunun kayıplarının artması sonucu, özel koldu komutanı Korgeneral Hulusi Sayın bizzat çatışma alanına giderek, operasyonu yönetmeye başladı. Hulusi Sayın'ın yönettiği operasyon ARGK birliğinin aktif manevra gücü ile boşa çıkırdı.

20 Ekim tarihinde Kozluk'un Akçalı köyünde yola düşen hainlerin patlaması ve silahla taraması sonucu 5 hain öldürüldü, 4'ü ağır yaralandı. Traktörle gelen hainlere karşı ARGK birliği pusus kurdu. Pusuda mayın patladı ve silahla ateş edildi. Yörede koruculuk yapan ve sömürgecilerin dayanağı olan ve 5 hainin cezalandırılması, halk üzerinde büyük etki bıraktı. Bu hainler aynı zamanda, yörede birçok ARGK gerillasının şehit edildi.

Adnan ve Ali Hasan Yoldaşların Katili Sömürgeci Ordu Askeri Ölümle Cezalandırıldı

gerçekleştirildi bir eylemi Mehmet Akgün'e evinden alarak, Davrim Mahkemesi huzuruna çıkarak yargılamıştır. ARGK yönetmeliği gereği, "Vatana ihanet, faşist-sömürgeci Türk ordusuna askerlik yapması, kendi ülkesine ve halkına karşı savasmak, 10 Temmuz 1988 tarihinde Mardin Şafak sınır karakolunda askerden sınır hattı üzerinde 2 PKK militanının şahadetine kaatlen sebep olmak" suçlarından Hulusi Mehmet Akgün düm cesasına çarptırılmış ve aynı gün (9 Eylül) devrimlik intikam mangasına kurşuna dizilerek cezası infaz edilmiştir.

Türk ordusuna askerlik yaparak kendi halkına ve ülkesinin kurtuluş davasına karşı silahla sınırlan ve bu davanın nefertlerini kanına giren Mehmet Akgün şahsında silahli kurtuluş birliğimiz bir

mesinde derol oynayan azgın ceterlerdir. En son 8 yoldaşımızın şehit edildiği çatışmaya katılmıştı.

Eylemin ardından Mefistan dağlarına yönelik olarak operasyona girilen sömürgeci ordu birliği ile çok bönüdü. Operasyonda bir sonuc alamayan sömürgeci birlikler, korku ve panik içerisinde bulunuyor.

1 Ekim tarihinde Baytüşşebap'a baskın düzenleyen ARGK gerilla birliği, kitlelerin katıldığı bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıda 19 kurucuya ait silahları erkundu ve korucular silahsızlandırıldı. Ayrıca toplantıda halka yönelik konuşma yapıldı, bildiri ve pul dağıtıldı.

Darsim-Hozat ve Çemişgezek alanında gerçekleştirilen 3 karakol baskısında sömürgeci ordu birliklerine ağır kayıp verildi.

26 Eylül'de Kars'ta bir karakola karşı baskın düzenlendi. Baskında düşman öldü ve yaralı olarak kayıp verdi.

26 Eylül günü Viranşehir'de kurucuya ait bir askeri araç pusuya düşürüldü. Araç içindeki sömürgeci askerlerle birlikte imha edildi.

25 Eylül'de Bingöl'de gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise karayolları şantiyesine ait araçlar imha edildi.

Diğer taraftan, Ekim ayının son günlerinde, Bingöl'ün Kığı ilçesi Yayaledere bucagına bağlı Kirköy baskın düzenleyen bir ARGK birliği düşmanla işbirliği içerisindeki köy muhtarı ile bir muhbir ölümle cezalandırılmış; ARGK birliği kayp vermeden alandan ayrılmıştır.

keş daha ihanetli hakkettili cezaya çarptırması; şehitlerimizin kanının alsa yerde bırakılmayacağı gerçeğini tüm dünyanın gözü önünde kanıtlanmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu kadar yüksek boyutlara ulaştığı ve "Askerlik Kanunu" çerçevesinde Kürtistan Kurtuluş Birlikleri katilinin yolunun açıldığı günümüzde hala sömürgeci ordu saflarında yer almak bir ulusal ihanettir ve düşmanla —bilinciyle de bilincisiz— işbirliğidir. Mehmet Akgün örneği, üzerinde derin düşünülüp dersler çıkarılması gereken çarpıcı bir örnektir. İhanet ve direniş arasındakı çizgi günümüzde, her zamankinden daha çok netleşmiştir ve her Kürtistanlı bu çizginin direniş yakaasına yerini almak sorumluluğuyla yüz yüzedir.

Şehitlerimizin İntikam Vasiyeti Yerine Getirildi Zindan Şehitlerinin Katili Esat Oktay Yıldırım Cezalandırıldı

Baştarafı 1. sayfa

kadro ve sempatizanlarının ihanete çekmeye çalıştı. Bizzat Şahin-Yıldırım ihanet odağı ile alele vererek, bunu gerçekleştirmeye yöneldi.

Bu planın, ihanet çetesi'nin çahmaları ile uygulayamayacağı anlaşılan bu kontr-gerilla uzmanı bu kez işçene ve baskıya yöneltti. Cezalandırma nefes alınması bile zor olduğu koşulları yaratarak, yoğun bir zulüm başlattı. Hayvanlara bile gösterilmeyen muameleler savası eserlerine karşı bu celat tarafından sergiledi. Savas eserlerinin her türlü insanca yaşam alanlarını kaldırdı. Bütün bunlarla da hedeflenen cezalandırma PKK direnişinin bitirilmesiydi. Baskı ve iş-

kenceler öyle bir düzeye ulaştırıldı ki, Polikondor ve Saygın zindanların geride bırakır bir düzeye vardı.

Esat Oktay'ın yönetiminde cezalandırma belli bir plan dahilinde uygulanan bu vahşet ve işkence PKK'lı savas eserlerinin direniş karşısında tuzla-buz oldu. Sömürgecilerin tasfiye planı yerle bir edildi.

Planlarının tutmadığını ve boşa çıktığını gören kontr-gerilla uzmanı, zindan dirençlilerini toplu imhaya yöneldi. Bu katli, başta Ali EREK yoldaş olmak üzere Partimizin değerli birçok önder kadrosuna bizzat kendi eliyle katletti. Bu kanlı cihat, en az 34 devrimcinin

dümünden de sorumlu olan biridir. Yine bu dönemde uygulanan işkencenin sonucu olarak, yüzlerce savas esiri sekte bırakıldı.

Cezalandırma uygulanan zulüm ortamında PKK'lı savas eserleri mahkemelerde, işkencehanelerde dökülen kanların hesabının mutlaka sorulacağını açıkladılar. Kemal PIR yoldaş bir mahkemede yaptığı açıklamada bu katliam ve vahşetin sahiplerinin er veya geç cezalandırılacağını açıkladı. Kemal PIR yoldaş, mahkeme heyetinin suratına haykırarak, "cezaevni bir kan gölüne çevirdiniz, döküldüğünüz kanlar bir gün alzi de boğacaktır" diye seslendi. Hemen her zindan dirençli bir insanlık dışı uygulamalarının

sahiplerinden er veya geç, nereye giderlerse gitsinler mutlaka hesap sorulacağını haykırdılar.

Mazlum, Kemal, Hayri, Ferhat, Ali, Akif ve daha onlarca yoldaşımızın katli mahkemelerin, yüzlerce insanın sakat bırakılmasından sorumlu o- lundu bu celat işlediği suçların hesabını, gerçekleştirilen intikam eylemiyle birlikte verdi.

Böylece şehitlerimizin işkencehanelerden, katillerden mutlaka hesap sorulmalı, işledikleri suçlara cezasız bırakılmamalı biçimindeki vasiyetleri de yerine getirdi.

Faşist yetkililer bu kanlı cihatla din binbaşının cezalandırılmasından sonra yaptıkları açıklamalarda önemli bir elementlerini kaybettik-

lerini söylediler. Burdan da görüldüğü ki, Esat Oktay basit bir işkenceci olmaktan öte, devletin özel savası uygulamalarını yürüten, kontr-gerilla edittirilm bir elemandır. Bunun cezalandırılması bu yönü ile son derece ısaletli bir eylemdir. Devletin özel savası beyinleri böylece birer birer parçalanmaktadır.

Bu son eylem bir kez daha kanıtlandı ki, halkımıza karşı açtığımız hiçbir hain cezasız bırakılmayacaktır. Bunlar nereye giderlerse gitsinler, isterlerse estetik ameliyat yapıp yüz değiştirsinler, halkımız bu cehallatları yakaasına yapışacak ve döküldükleri kanların hesabını birer birer onlardan soracak ve af etmeyecektir.

Cezaevlerinde Yeni Direniş Dalgası

Savaş Esirleri Birçok Cezaevinde Açlık Grevi Eylemlerini Sürdürüyor

Sekiz yıldır kıyasıya bir savaşın yanı sıra cezaevleri son günlerde yeni çatışmalar ve direnişlerle karşılaşılıyor. Bu seferki direnişler Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde hep birlikte ve toplu katılımla gerçekleştirildiğinden daha üst seviyede bir karakter taşıyor. Direnişler sürecinde sömürgeci-faşistlerle yer yer yaralanmalarla sonuçlanan yoğun çatışmalar yaşandı gibi, cesitli cezaevlerinde açlık grevi eylemleri gerçekleştiriliyor: Diyarbakır cezaevinde ise, açlık grevinin ölüm orucuna dönüştürüldüğü yolunda haberler geliyor.

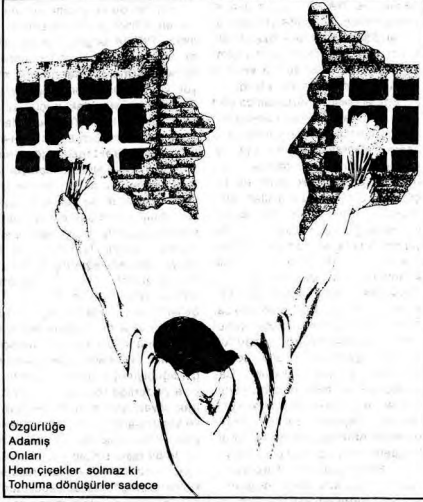
Cezaevlerinde başlatılan son direnişler dalgası, TC Adalet Bakanlığının 1 Ağustos'ta yürürlüğe koyduğu genelle ile, bugüne kadar ölüm pahasına elde edilmiş kazanımları gasp etmeye çalışması üzerine patlak vermiş bulunuyor.

Bilindiği gibi, özellikle Diyarbakır Askeri Cezaevinde savaş esirlerinin yıllardır süren direnişlerinin zirvesi olan 9 Şubat açlık grevi eylemi ile sömürgecilere karşı büyük bir zafer kazanılmış; inişiyatlı tamamen savaş esirlerinin eline geçmiştir. Mehmet Emin YAVUZ yoldaşın şehit olması ile noktalanmış 9 Şubat Eylemi, tutukluların yakınları ile Kürte konuşabilmeye hakkı da dahil, o güne kadar cezaevi tarihinde görülmemiş siyasi ve insani hak ve özgürlüklerin kazanılması sonucu doğurmuştur. Eylem esas olarak Diyarbakır Askeri Cezaevi için bu hakları kazandırırken, diğer cezaevlerindeki direnişler ve 9 Şubat eyleminin etkileri sonucu genel tutuklu kitlesi de birçok hak elde etme şansını kazanmıştı. Ancak, sömürgeçler, şehit bedeli bu kazanımları yürürlüğe koymamak için cezaevlerini sivil devletme adı altında sürgün politikasını başlattılar ve sadece Diyarbakır cezaevi için kabul ettikleri söyledikleri bu kazanımları cezaevini boşaltarak kağıt üzerinde bırakma planını geliştirdiler. Ancak başka cezaevlerine devredilen PKK'lı savaş esirleri, gittikleri alanlarda da kazanımlarına sahip çıkmak için eylemlerini sürdürdüler. Aynı şekilde tüm cezaevleri için kaldırılması kabul edilen tek tür elbise uygulamasının yeniden yürürlüğe konması girişimi, yeni cezaevi tüzüğü ve sürgün politikası, direnişlerin yaygınlaşması sonucunu doğuruyordu. Ekim ayı ortalarından başlayarak Diyarbakır, Aydın, Eskişehir, Metris, Urfa, Bursa, Ceyhan, Çanakkale, Antep vd. cezaevlerinde direnişler, açlık grevleri peşpeşe patlak vererek boyatırları.

Cezaevlerindeki savaş esirlerinin eylem talepleri şu noktalarda somullaşmaktadır:

- 1) Siyasal tutsaklık statüsünün tanınması,
- 2) İnsan haklarına aykırı olan infaz yasasının değiştirilmesi,
- 3) Tüzük ve yönetmeliklerin insanca yaşam koşullarını sağlayıcı, uluslararası antlaşmalara uygun olarak iyileştirilmesi,
- 4) Herkes aile dilini özgürce kullanma ve geliştirme hakkının tanınması,
- 5) Disiplin cezası uygulamasının ve bu güne dek verilmiş tüm disiplin cezalarının kaldırılması,
- 6) Hiçbir koşul aranmaksızın açlık ve yarı-açlık hakkının tanınması.

Ayrıca elde edilmiş hakları gasp etmeye yönelik son genelgenin ortadan kaldırılması ve bu doğrultuda;

Özgürlüğe
Adımı
Önter
Hem çiçekler solmaz ki
Tuhuma dönüştürür sadece

tuda;

- 1) Yeniden gündeme getirilen Tek Tip Elbise uygulamasının tüm sonuçlarıyla (ceza, infaz yakma vb.) ortadan kaldırılması,
- 2) Açık görüşler için getirilmiş olan tüm sınırlamaların ortadan kaldırılması,
- 3) Mektuplaşmaya ilgili getirilmiş tüm sınırlamaların ortadan kaldırılması,
- 4) Radyo, teyp vb. serbest bırakılması,
- 5) Hücre statüsünün kaldırılması, kapıların sürekli açık tutulması,
- 6) Yeni genelgeyle, tutukluların bugüne kadar kullanmak oldukları haklarına yönelik olarak getirilen tüm sınırlamaların ortadan kaldırılması.

Yukarıda dile getirilen eylem hedefleri çerçevesinde cezaevlerindeki siyasi örgüt temsilcileri kendi aralarında bir birlik örgütlenmesini gerçekleştirmişlerdir. Gaziemize Ulaşan bilgilere göre, oluşturulan Birlik içerisinde, PKK, Aclolcer, Dev-Sol, İçişleri Sesi, Kurultu, Devrimci Derişen, TDY, HK, DHB, Partî Yolu, Rızgari, KAWA, Dev-Savaş, HDÖ, TKEP, Tekoşin yer almaktadır. Birliğin yürütme organı, PKK, DS, Aclil, Rızgari ve DHP'den birer temsilciden oluşmaktadır. Ayrıca, TKKB, Partizan, DK, Dev-Yol ve İşik, Birlik dışında yer almamakla birlikte, alınan kararları katılacakları anlaşılmıştır.

Alınan ortak kararlar çerçevesinde direniş geçen devrimci tutuklulara boyun eğdirmek ve kazanımlarını gasp etmek isteyen sömürgeci-faşist Türk devleti tüm baskı kurullarını harekete geçirecek, cezaevlerine yönelik bir savaş başlatmıştır. Tutukluların havalandırma, görüş, haberleşme vd. haklarını gasp eden sömürgeçler her gün yeni bir karar tutukluları hücrelere ve koğuşlara bağlama girişimlerine devam etmekte; sürgün mekanizmasını işletme, infaz yakma ve disiplin cezalarını cezaevlerinde tahdidini demoklesin kılıcı gibi savaş esirlerinin başında sallandırmaktadır. "Direnmek Yaşamaktır" şiarıyla yaşamalarına yön veren ve sömürgeçlerin kendilerini en güçlü sandıkları cezaevlerinde onlara onulmaz darbeler vuran savaş esirlerinin güçlerini birlik ve beraberlikten aldıklarını çok iyi bilen

sömürgeçler, yaygın olarak tutukluları küçük yerleşim alanlarındaki ve değişik cezaevlerine dağıtma girişimine başlamaya başlamıştır. Son direnişleri birlikte sürgünler büyük bir hız kazanmıştır.

Direnişin kalesi Diyarbakır cezaevinde kaybedildiği inişiyatlı yeni den ele geçirebilmek için sömürgeçler son dönemde peşpeşe provakasyonlar geliştirmeye başlamıştır. Diyarbakır celladı İçken-caci kontr-geriile, Binbaşî Esat Oktay Yıldırım'ın İstanbul'da gün ortasında başları bir eylemle cezaevlendirilip şehit ve yaşayan savaş esirlerinin intikamının alınmasını hemen ertesi gün Diyarbakır cezaevine ilk koldan açılmış bulunan tünellerini ortaya çıkararak iddialı

sını ortaya atan sömürgeçler, tam bir savaş hali yettiller. Cezaevi çevresini albulukaya alan ve karlı yerlere desteklenen çok kuvvet timleri geçeköndü bölgesini didik aramadan geçirerek nokta operasyonları düzenlediler; onlarca kişiyi gözaltına aldılar. Kaçma girişimini engellemek bahanesiyle, daha önceden aldıkları kararı hayata geçirmek için bu fırsatı kullandılar ve aralarında Sakine Cansız, Şamil Batmaz ve diğer direnen yoldaşların da bulunduğu 120 PKK'lı savaş esirini Eskişehir cezaevine naklettiler. Cezaevindeki diğer tutuklular da bilimiyen yerlere sürülmek cezaevi tümünden boşaltıldı. Sürgün girişimine karşı direnişen tutuklulardan 20'sinin yaralandığı öğrenildi. Bu sürgünlerle sömürgeçler direnişlerin ortadelerini kitleden təcrid edip parça parça dağıtarak ezeli yarası cezaevi direnişini boğmayı hedeflemekteldir. Ancak sürgün edilen savaş esirleri gittikleri alanlarda da açlık grevi eylemlerine devam etmekteidiler.

10 Ekim günü Bursa cezaevindeki 180 devrimci tutuklu yukarıda belirtilen istemleri temelinde açlık grevi eylemine başlamıştır ve eylem halen devam etmektedir. Ağır koşullar ve baskılar altında direnişlerini sürdüren savaş esirlerinin kısmi tılc ve kanama geçirilenleri olduğu belirtilmektedir. Direniş, her türlü saldırıya rağmen kırılmayan faşist TC yetkilileri, caryet tutukluları bir kez daha sürgün etmekte bulmuş ve 51 direnişçiyi Çanakkale cezaevine nakletmişlerdir. Ancak devrimciler gittiklerini oranda da devam ettirmektedirler.

17 Ekim'de açlık grevine başlayan Aydın cezaevindeki 360 savaş esiri de sürgün politikasına tabi tutulmuş, tutuklular yeni yapılmış olan Nazilli E Tipi Cezaevine nakledilmişlerdir. Burada bulunan PKK'lı savaş esirlerinden bir kısmının da

Adana cezaevine gönderildikleri belirtilmektedir. Bu arada tutuklu ve hükümlü yakınları insan hakları Derneği İzmir Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenleyerek tutuklular üzerindeki faşist uygulamaları teşhir etmişlerdir.

Açlık grevindeki 257 siyasi tutuklu Metris cezaevinde zorla alarak Bayrampaşa cezaevine nakledilmiş; tutuklular dışarıya ulaştırıldıkları haberlerde açlık grevi eylemlerine sekerli su verilmediğinden ifade etmişlerdir. Bu uygulamayla savaş esirlerinden kırılması hedeflenmektedir.

Bu arada 26 Eylül'de Antep Özel Tip Cezaevindeki tutukluları aşkım erken saatte koğuşlara kapatmak isteyen sömürgeçlere karşı direnişen savaş esirleri, elleri sopol ve coplu gardıyan ve askerlere dayatılan geçirilmişlerdir. Ağzıları-burunları kırılan, kan-revan içilen bırakılan savaş esirlerinden Nesimli Yaman ve Ali Güngör'ün kaburga kemiklerinin kırıldığı ve durumlarının ağır olduğu bildirilmektedir.

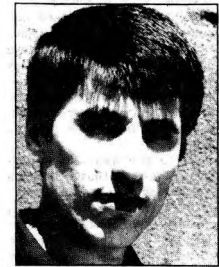
Açlık grevi eylemini sürdüren Eskişehir cezaevindeki tutuklular üzerinde de ağır baskı ve işkence uygulamaları hayata geçirilmekte ve bu uygulamalar sonucu 90 savaş esirinin yaralandığı haberleri gelmektedir.

1 Ağustos genelgesi ile tutuklu savaş esirlerine karşı hacli seferlerini başlatan sömürgeçler, hiç beklemidiler bir kez karşı direnişle yüzleşmek zorunda; sömürgeçler istedikleri direniş ateşinin daha da alevlenerek yayıldığını görmüşlerdir. Sürekli sürgünler, infaz yakma ve disiplin cezaları tehditleri ile tutuklular için parçalayıcı bağlarını kopararak kesin alılabilecek hesaplarını sömürgeci TC devleti, kendi politikası içinde boğulmaya yüz yüze getirmiştir. Sürgün edilen savaş esirleri direniş ateşini gittikleri her alana birlikte götürmüş; yeni yeni direniş meşaleleri alevlendirmişlerdir. Bunun sonucu olarak çok sayıda cezaevinde birden eylemler patlak vermiş ve eylemler giderek kitlesel bir karakter kazanmaya başlamıştır. Bu durum karşısında telaşa düşen sömürgeçler her türlü insan değerlerinden bütbütün koparak kitlesel katliamlar için planlar geliştirmeye başlamışlardır. Adislet Bakanlığı son çıkardığı bir emirle, açlık grevi eylemlerine seker ve tuz verilmesini yasaklamış; gerekçe olarak da böylece açlık grevinin sürmesini engellediği göstermiştir. Bir insanlık suçu ve cinayeteşebbüsü olan bu kararla, bir yandan tutukluların cesaretli kırılarak eylemden vazgeçmeleri hedeflenirken, diğer yandan da kararlı eylemcilerin fiziki imhalarının hızlandırılması amaçlanmaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bu alıpkça uygulama yürürlüğe konmuş bulunmaktadır. Ancak, sömürgeçlerin bugüne kadarki gelişmelerden yeterince çıkaramadıkları bir durum vardır ki; o da savaş esirlerinin insanca bir yaşam ve inançları için ölümüne seker kucaklayacak kararlılıkta olduklarıdır.

Geçmişteki direnişler karşısında atıldığı geri adımlarla inişiyatlı tümünden yitiren ve mahkumiyeti keşanmış olan sömürgeçlerin can havliyle yanından üstünlük kurma cabaları boşnadır. Tarlıt herkeri atmayacak; zindanlardaki devrim ve direniş ateşi tüm işkence zulüm ve sömürgeççiliği sahipleriyle birlikte eritip yok edecektir.

Sakine Cansız

Şamil Batmaz

Şamil Batmaz, Hasan Baraçkılıp, Sakine Cansız, Hüsnü Altun, Yılmaz Yıldırım, Fuat Kav, Yılmaz Uzun

İhanet ve Provokasyona Karşı Abdullah ÖCALAN Önderliğindeki Partimiz PKK'nın Bayrağını Yükseltelim

Baştaraf: 1. sayfa

Kürdistan Kurtuluş Mücadelesi, PKK III. Kongresi ile birlikte gelişmelerle dolu yeni bir aşamaya adım atmıştır. III. Kongre öncesinde mücadeleci çözümler alınarak, birlikten önderlik görevlerini yerine getirmekte yükümlü olan bazı ögeler adım adım Partinin politik doğrultusuna dışına çıkmış; ulusal kurtuluş mücadelemizin çok ciddi tehlikelere yüzüye gelmesine yol açmışlardır. III. Kongre, geçmiş dönem pratiğinin eleştirisiyle değerlendirilmesi temelinde, mücadeleci gelişimin kendi yetersiz, kariyerist, küçük-burjuva sağcı kişiliklerinden kaçınarak, Parti taktiğini işlemeye kılarak onu sektöze uğratan ve olumsuz pratikler ile birleşen madde-manevi kayba yol açan bu ögelerin durumlarını ortaya koyan bir platform oldu. III. Kongre ile birlikte açılan eleştiri-özdeğeriştirme dönemi, yalnızca geçmiş pratik önderliğinde değil, bir bütün olarak Parti kadrolarının benliklerinden gözden geçirilerek, sınıf mücadelesinin Parti içinde en keskin şekilde yaşandığı bir dönemdir. Anımsanır, netleşmenin yönü yaşadığı bir dönemdir. III. Kongre çizgisinin bir üründü olan bu anımsa ve netleşme elbette ki proletaryaya parti için bir zafere! Parti her zamankinden daha çok bolshevikleşmeyi yaşamış, çelişmişliği Bu çelişmişlik, ise, safdardaki küçük-burjuva, feodal-aristokrat, sosyal-söven, likel milliyetçi, ortaycıv ve özelelik ve ögelerin mahkumiyeti temelinde olmuştur. Bu durum ise, tabii ki, safdardaki partileşmekte ısrar eden ögelerin hiç hoşuna gitmeyecekti; ve nitekim gitmedi. Bu Yıllardır Parti içinde cökerekli köşebazların tutmuş bu sahte önderler, ne zaman ki Parti onları arıttından bir kambarı atar gibi almaya çalıştı, işle o zaman avazları çıktığı kadar feryatlı başlılar. Ancak Parti öylesine kararlı ve güçlüydü ki, kendi fikirleri ve kişiliklerine güvensiz bu tipler Partinin açık tartışma platformlarında kendilerini yeniden gizleme ve ağacı incen kemiren kurtçuk misali tahribatlarını sinsice yürütmek üzere boyun eğmiş görünme yoluna çıktılar. Daha sonra parti faaliyet için yinede kilitli alanlarda III. Kongre çizgisinin boşca çıkarılması için ellerinden geleni yaptıkları gibi, Parti kararı komplot kurma gaffeine de düştüler. Ve bir kez daha pratik, PKK içinde erimeyi göze alamayan ve ona karşı direnenlerin yerinin sömürgeci safı olduğunu kanıtladı.

Bu iflah olmaz bir avuç ögeye karşı Partimizin ezici çoğunluğu III. Kongreden aldığı muazzam güç ve coşku ile yönelmiş alanlarda Kongre çizgisinin hayata geçirilmesi ve zafere için çağa sarfetti. Kongre öncesinin yetersiz önderliği ve diğer birçok hastalıklı yapının ayakbağından kurtulan mücadelemiz tüm dala sahneinde ve birçok yurtdışı zeminde güçlü gelişmeler kaydedti. Gelişenliği yayınlanan ulusal kurtuluşçu mücadelemiz günden güne daha da derinleşme temelinde düşmanın özel savaş yöntemlerini birer birer işlemeye kılarak bir avuç özgür vatan topraklarını yarattımsa yolunda gözle görüldü adımı attı.

Bütün bu gelişmeler dost güçler kadar düşmanın da dikkatini çekmekte, Kürdistan'ın bağımsızlığına giden yolun adım adım kısıldığı gözlenmekteydi. Bu gelişme sadece Türk sömürgeçliğinin değil, tüm emperyalist ve gerici güçlerin

ükrüntü duydukları bir gelişmeydi. Bu nedenle de gelişmelerin durdurulması için cabalar her zamankinden daha fazla uluslararası bir karakter kazanmak durumundaydı. Emperyalizm dünyanın diğer birçok bölgesinde, gelişen sosyalizm ile içine girdiği diyalog ve "barış cabaları" üzerindeki anlaşmalar"dan da güç alarak kurtuluş mücadelesinin "silvriklerini" törpülemiş; uzlaşmalarla gitmişti. Ancak kanayan Ortadoğu hala onun için bir tehlike olmaya devam ediyordu. Bu tehlikenin odağında ise ne İran-Irak savaşı ve ne de Filistin sorunu vardı. İran-Irak savaşının durdurulması ve "barış" ulaşılması için umutlar artmış, adımı atılmaya başlanmıştı. Aynı şekilde, başına derinden binbir coprapla birlikte Filistin direnişi de, küçük-burjuva önderliğinin "devlet kurma" özlümleri okunarak belli bir çözüme doğru götürülmekteydi. Ortadoğu'da emperyalizmin çıkarlarını darbeleyen, onun planlarını altüst eden, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'yı. Bu nedenle de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin durdurulması ve PKK'nın tasfiyesi için her yıl ve yöntem denemek, kutsal ittifaklara gidiş, iç ve dış yıkıcı cabalar artırılmıştı.

İşte, 1988 yılına damgasını vuran, Kürdistan sorununun ıfırlı ve gerici çözümün iç taraflarını tüm güçlerini seferber etmeleri olgusudur. Hem Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve hem de sömürgecilik ve emperyalizm için 1988 bir kader yılıydı ve bu yıl kazanan taraf geleceği de kazananı şansı elinde tutmuş olacaktı. Bu, sömürgeci basını-yayın organlarında ve sömürgeci yetkililerinde demerleşme açka dile getirmiş bir gereklilikti. PKK buyla kadarkı tüm gerçek olduğu gibi 1988 yılına da kazanacağı biliyor, bu inanca yitmiş mücadelesini her alanda adım adım geliştirmişti. Aynı sömürgecilik ve emperyalizm ise, avuç altındaki toprağı her yıl biraz daha kaymasının verdiği ükrüntü ile dağıtıcıdaki tüm sermayesini ortaya döküyor; askeri, siyasi, diplomatik bütün olanaklarını seferber ediyor, sonuç almaya çalışıyor. Şimdi, sömürgecilerin ve emperyalist ağababalarının bu cabalarını biraz daha açalım.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı politikasının inkar ve imha temelinde olduğunu bilmekteyiz. Ancak 1988'e gelindiğinde TC'nin bu politikasının sonuç alabildiğine dar umutları ve mütefliklerinin güvensizleri önemi oranda sermişti. TC, bu konuda ısrarlı davranarak her bir gayret ile askerî olanaklarını daha da güçlendirmiş olarak hareket etmişti. Ordusunun büyük bölümü ve en has birliklerini Kürdistan'a ve özellikle de Botan alanına yığdı. Son tekniikle bezemmiş yeni savaş araçları devreye soktu. Bununla da yetinmeyerek yabancı pilotların aktifliği helikopterler ile sonuç bulmaya çalıştı. "Nokta operasyonları"na hız verdi. Ancak, düşmanın artan gücü ve daha sistemli saldırıları, karşılarında askeri savaş yeteneği gelişmiş, daha büyük birimler halinde örgütlü ve kararlı devrimci gerilla birlikleri buldular ve darbe almakta kendilerini kurtaramadılar. Bu kez kayıplar yüzlerize ifade ediliyor, büyük güven duydukları helikopterler, tankları ve topları da etkisiz kalyordu. TC'nin mütefliklerini güç-

lülüğüne inandırma cabaları boş çıkmış ve NATO Kürdistan'daki savaş konusunda giderek daha acik endişeler taşıyama başlamıştı. Bu da emperyalistleri çekici biçimlerde savaşa daha açtık ve aktif olarak müdahaleye itmekteydi.

Emperyalistler Kürdistan'da dört yıldır süregelen savaşı seyrenden artık yalnızca askeri yöntemlerle sonuç alamayacaklarını çok iyi kavramış bulunmaktaydılar. Bu nedenle de giderek artan bir biçimde politik çözüm yolları aramakta; Kürtleri inkar politikasının yürümediğini görmekteydi. 1988 yılı özerklik temelinde yeni bir politikanın geliştirilerek yürütülmesi konuşma başlandığı bir yıl oldu. Önce, Batı Almanya ordu gazetesinde çıkan bir makedale açka, Türkiye'nin Kürtlerin varlığını kabul etmesi ve onlara kültürel özgürlük vermesi gereğini söz edildi. Ardından Amerika Dişleri Bakanlığı ve Senatosunun bu yönü demec ve bildirileri pespeşe yayınlanmaya başladı. Bir süre sonra Evren'in Amerika gezisinde sorun Reagan tarafından açka dile getirildi. Emperyalizmin Kürdistan'a kültürel özerklik planı doğrultusunda cabaları salt TC'yi buna zorlamakla da kalmıyor; bizzat kendisi bu yönü cabalar içine girliyordu. Bu cabaların ilk el atığı çevreler ise elbette ki Kürdistan'daki Kürt küçük-burjuva örgütleri oluyordu. ABD kendisiyle görüşüldü Talabani'nin planını özünü "Kürdistan'a evet, PKK'ya hayır" sloganıyla bildiriyor; işbirliklini temelini atıyordu. PKK karşıtı bu kutsal ittifaka aynı dönemde Kuzezy-Batı Kürdistan'dan küçük-burjuva örgütleri de dahil oluyor ve kendi aralarında ittifak kurduklarını açıklıyorlardı. Bütün bu gelişmelere Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı uluslararası ve yerli komplotlar netlik kazanıyordu. Amaç ve yöntemle belirginleşiyordu. Her ne pahasına olursa olsun bağımsızlık mücadelesi ve önderi PKK'ya ulaşmak, buna karşılık şu payı olarak Kürtleri kültürel özerlik verilecekti. Ancak bu planın gerçekleşmesi için PKK engelini ortadan kaldırılması şarttı.

Başa ABD olmak üzere emperyalizmin dayatmaları TC içinde bası çevrelerini politikaları ile de kaçınıcı Türk siyasal çevrelerinde de Kürdistan'a kültürel özerklik planı doğrultusunda hazırlık giderek hız kazanıyor; siyasal illemler "Kürt" kelimeli. "Kürt dilinin ve müziğinin serbest bırakılması" düşüncesi adım adım yerleşmeye başlıyor. Gazeteler eskiden tabu sayılan "Kürt sorununa" giderek daha fazla yer vermeye başlıyor; artık açka TC'nin inkar politikasının tümkenmişliği ifade ediyor ve dil-kültür serbestinden dem vuruyorlardı. Aynı şekilde sorun Meclesinde de sokuluyor; SHP'li milletvekilli M. Ali Eren yaptığı bir çıkışta, yavaş yavaş uygulamaya çalışılan yeni politika için bir çıkış kapısı arlamaya çalışıyor; ancak gerici erkeğin bulunarak bazı tepkilerle de beraberinde getiriliyor. Yine de sorun böylece Mecleste tartışılmış oluyor. Diğer taraftan "Kürdistan'a özerklik" planının hayata geçirilic olduğu olarak SHP açık bir misyonerlik yolu oynuyor, geleceğin politika olarak bu politikanın koşullarını adım adım oluşturmaya çalışırken kendili de bu temelde geleceğin iktidar gücü olmaya hazırlanıyor. Çünkü sosyal-demokrat başta olmak üzere emperyalizmin bu planında en büyük rol SHP'ye yüklenmiş

oluyordu.

Türkiye'de bu gelişmeler yaşanırken, sömürgecilik ve emperyalizm PKK'yı boğma ve özerklik planı ile bağımsızlık mücadelesini boşca çıkarma cabalarında en büyük yedek güçlerden birinci olarak Güney Kürdistan'daki gücleri devreye sokuyorlardı. Talabani, daha önce de belirttiğimiz gibi, Amerika'ya çağrılarak resmi görüşmelerine plan kendisine açıklıyor ve PKK'nın imhası hedefi önüne koynuyordu. I-KDP ise İran-Irak savaşının bitimi ardından bir kez daha prestin geçirilip aydın posası çıkardıkları sonra TC'nin kucakına aldıkları; böylece sömürgecilerin ve emperyalizmin uysal bir pıyonu olması garantilimisi oluyordu. Bu gelişme ile birlikte Güney Kürdistan'daki likel milliyetçilik önderlik rolünü bütünüyle yitirerek, emperyalizmin de daha çok çıkarcına geldiği biçimlere yerli küçük-burjuva önderliğe terk ediliyor. İran-Irak savaşı ardından emperyalizm ve sömürgecilik Kürt halkına karşı giriştiği kimyasal saldırı hima savandığı bir taşla birkaç kuş vuruyor; aynı zamanda TC'yi Kürt halkına kartıncı bir güç olarak kabul ettirip halkın sömürgecilikle uzlaşması ve gelecekte özerklik planını kabul etmesi için bundan yararlanıyordu. Kuzezy-Batı Kürdistan küçük-burjuva işbirlikçi örgütleri de dahil tüm otomocül güçler TC'yi, Güney Kürdistan Kürt kitlelerini kabul etmesinden dolayı var gücünü ile alkışlayıp övgüler diyor ve böylece emperyalizm ile sömürgecilik işin görünüş özerklik pastasının derin kırınıtı da kendileri kama yarışına giriyorlardı. Kendi aralarında Talabani'nin Amerika ziyaretinin hemen öncesinde kurdukları ihnet ittifakı ile de, "PKK'yı bitirme, özerklikte bul" cabalarını netce ortaya koyup emperyalizmin koynunda palazlanmaya devam ediyorlardı.

Şimdiye kadar sözü ettiğimiz gelişmeler sömürgecilik ve emperyalizmin PKK'yı bitirme cabalarının üç cephesini oluşturan yündü. Ancak bir de bu halin cabaların üç cephesi vardır. Çok iyi bilinmektedir ki, karşı-devrimci güçler halklara ve halk güçlerine karşı yürüttükleri savaşta üç sealdenlerden çok, içten yika cabalarına bel bağlar ve bu nedenle iç ihneti geliştirmek için tüm gücünü seferber ederler. Partimiz tarihinde de çokça yaşamış benzerli iç ihnetler vardır. Bunlar, yazının girişinde de değindiğimiz gibi, amaç ve yöntemleri itibarıyla birbirlerine çok benzeyen, sırtlarını aynı gülere dayayan ve sonları her hüsranla bitmiş halinane cabalardır. Son dönemlerde, karşı-devrim 1988'i PKK'yı bitirme yılı haline getirme amacında en büyük umutları vaad eden ama dağın doğu doğura fare doğması gibi, sahiplerinin capazlıca işine paralel bir capta kalan yeni bir komplot-provokalk çıkış yasadı. Partimizde, 15 Ağustos sanii atılmışın 4. yıldönümünden hemen eratesinde ve Güney Kürdistan kitlelerini TC'ye açın etkileri günlerde patlak veren bu açka, böylece, TC'nin faşist Cumhurbaşkanı Evren'in, "1988, PKK'nın bitiş yılı olacak. İran-Irak savaşı bitince bundan daha bitecek" sözlerinin dayandığı güvencesi de ortaya koynus oldu. Provokasyonun elebaşları olan "Kürt avukatı" da aynı sözleri sarfetmekte; "İran-Irak savaşı bitince TC tüm gücünüle saldırıcak, Apo komplotu kurban gidecek. Onun için de Avrupa PKK örgütüne sahip çıkılmalı" demektedir. Bu, çıkışın hangi

ortak planları gerektireceğinin belgelerinden biri olmaktadır.

Provokasyonun çıkışı, "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganında ifadesini bulmaktadır. Emperyalizm de, "Kürdistan'a evet, PKK'ya hayır" sloganını atmaktadır. İlk bakışta bu iki slogan birbirliye çelişkil görünebilir, oysa birbirini tamlayanlar bir bütünün parçalarıdır. Siyasal ten az çok anlayan ve tarih bilgili olan herkes belli ki, örgütleri yıkamada ilk hedef o örgütün beyni, yani önderliğidir. Önderliği ihya edilmiş bir örgüt felce uğramış ve her türlü yitici etkiye açık bir örgüt durumuna gelir. Bu nedendenir ki, karşı devrimci güçler devrimci örgütleri yıkmaya hedeflerine ulaşmak için her şeyden önce onların önderliğini yitirirler. Tarih, önderlerini kaybedip yıkılmış veya yakınını eşliğe gelmiş sayısız örnekle doludur. İşte provokatörler de bu gereği çok iyi bilmekteydiler. Yine onlar, PKK'ye açka karşı gerek karmaları halinde örgüt üzerimde oynama şanslarının hiç olamayacağına da bilmekteydiler. Çünkü, PKK milyonları temsil etmekteydi ve PKK'yı karşısına almak milyonları karşısına almaktardı. Ancak, provokatörlerin PKK'nın önderliğinin de milyonları mal olmuş ve kendisini kabul ettirmiş bir önderlik olduğu gerçeğini gözardı etmiş ve önderliğe yönelmekle belki biraz tutunabilmek için hayaline kapılmışlardı; ama başlarını sert kayaya çarpmaktan kurtulamazlardı. Provokatörlerin "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganı etrafında başlatılan mücadele, emperyalizmin "Kürdistan'a evet, PKK'ya hayır" sloganında ifadesini bulan karşı-devrimci cabalarının bir yedeği durumundadır ve hedefi bu sloganın hayati şansı bulmasından ötürü açmaktı. Çünkü, önderliği tasfiye edilmis bir PKK, emperyalizmin üzerinde her türlü oyunu oynayarak sayısız kırakablağı ve önderliği ele geçirecek işbirlikçi ögeler vasıtasıyla özerklik planını hayata geçireceği şansı yakalayabileceği bir "PKK" olacaktı. Provokatörlerin amacı da budur. Onlar PKK Önderliği tasfiye ederek, örgütün yönetimini ele geçirme ve emperyalizmin amaçlarının hizmetine sokma hedefi doğrultusunda hareket etmektedir.

Bu planlardan birisi olan "Kürt avukatı" PKK'lı savaş esirlerinin Diyarbakır zindanından cabcedi direnmekleri üzerinde ilim yapıp meşhurlaştıktan sonra, geçmiş lümpence yaşam özelliklerinin emperyalizmin metropollerinde daldubak şerh hortlamasıyla emperyalizme salın almış. Avrupa sosyal-demokrasinin bir uşağı olarak işlev görmeye başlamıştır. Bununla da kalmayarak SHP milletvekilli kardeşi Velî Yildırım vasıtasıyla SHP politikalarıyla da bütünleşmiş; SHP'nin "Kürdistan'a kültürel özerklik" politikasının masası haline gelmiştir. Eylül-Ekim aylarında M. Ali Eren ve Velî Yildırım isimli SHP milletvekilleri Avrupa turları ve bu halinle ilmlerli bir gerçeğin açık kanıtı olmuştur. Toplum dışı bir öge olan bu zindan, PKK'nın büyük lülüğü ve zindan şartlarının dökülen kanı üzerinde edindirdiği yer, PKK'yı sırtından bıcaklamak için kullanırmış; bizzat Avrupa sosyal-demokrasinin önüne koyduğu hedef gereği, Parti Önderliğini Avrupa'ya çekmek ve böylece tasfiye edilmesine zemin hazırlamak için yoğun çaba harcamıştır. Yine, Avrupa PKK örgütünü özünden boşaltıp liberalleştirilmiştir için türlü oyunlar geliştirmiştir. Bütün bu kırıl emel-

leri boş çıkınca da soluğu emperyalist ağababalarının kucağına almış, emperyalist basın-yayın organlarının zehir saçmaya başlamıştır.

Avrupa sosyal-demokrasinin SHP eline Kürtistan'da kültürel özerklik planını hayata geçirmeye amaçladığı, bu yönlü yoğun işbirliğini geliştirdiği bilinmektedir. Yine, bu amaç doğrultusunda PKK'yı bağımsızlık-direnişçi hatından uzaklaştırmak ve teslimiyetçi bir çizgiye egemen kılmak için yıllardır Parti içinden ve dışından çeşitli Türkleri vasıtasıyla saldırılar düzenlenmektedir. Avrupa metropolleri Kürdüküç-burjuva işbirlikçilerinin nazladığı, Kürdistan sorununun çok ince hesaplara karşılık satışa çıkarıldığı pazarlar haline dönüştürüldü. PKK hareketinin imhası ve özünden boşaltılması için yıllardır en akıl almaz cabalar seçilmiştir. PKK'yı "terörizm" olarak damgalayıp teşhir ve tacit etme cabalarından tutulm, Kürdistanlı kitlelerin Partimiz ve Cepheadem kompartisim için sürdürülen baskılara ve PKK Avrupa örgütünü içten ele geçirip "PKK'yı demokratikleştirmek" yani, sosyal-demokrasinin potansında eriten cabalarına kadar binbir türlü oyum geliştirilmiştir, geliştirilmektedir.

İşte, son komplocu provokasyon hareketi kaynağını bir yönüyle de sosyal-demokrasinin bu oyunlarından almaktadır. Avrupa sosyal-demokrasinin ağzından bir parmak bal çıkararak satın aldığı bu parmak güruhu, geçmişte Semir provokatörünün basarmadığı ba-saracakları iddiasıyla ortaya çıkmış; bunu da "Semir'in çıkışı sağ bir ciğisti, tutmadı; bizimi ise sol bir ciğisti, tutma şansı var" sözleriyle dile getirmişlerdir. Aynı şekilde, geçmişte Semir provokatörünün Avrupa'da örgütlenme koşullarının farklı özelliklere sahip olduğu, bu nedenle de genel Parti politikasından ayrı olarak bu alanda daha demokratik ve gevşek bir örgütlenmeye gidilmesi gerektiği yolundaki iddialarını, onun çözümleri olan son provokatörler de savunup hayata geçirmeye çalışmış; böylece emperyalizmin istediği PKK'yı ortaya çıkarmayı amaçlamışlardır. Diğer taraftan, Partinin kadrolar politikasını katı bularak kadroların sosyal sorunlarından dem vuran ve "yaşam" çağrılarını yapan Semir provokatörünün bu çağrılarını bu kez de son provokatörlerin dilinde dolaymaya başlamıştır. Bunun bu gerekçeler ve hizmet ettikleri sonuçlara dikkate alındığında, son provokasyon Semir provokasyonun bir devam niteliğindedir. Ancak kapsam ve bağlantıları yönüyle daha da haince ve uluslararası bir karaktere sahiptir.

Son provokasyonun bir diğer özelliği de onun Kürdistan'daki feodal-komprador "hanedan" ailelerinin çıkarlarını sağlama alma hareketi olması; proletaryanın önderliğine karşı bu sınıf ve çevrelerin yıllanmış ihanetçi önderliğini egemen kılma amacına yönelik olmasıdır. Bu yönüyle de proletaryanın Kürdistan'ın kurtuluş mücadelesindeki önderlik rolünü red, ilkel-milletçi, küçük-burjuva önderliği hortlatma hareketidir. Provokasyon başını çekirken, TC ile bütün alanlarda tam bir bütünleşmeyi sağlamış, Kemalizmın Kürdistan'daki misyonerliğini rolünü isyanın döneminde ve sonrasında sadakat yerine getirmiş ailelerin feodal aristokrat kökenli çocuklarıdır. Parti saflarında yer aldıkları sürece sürekli Partiyi içten kemirir, küçük-burjuva etkileri yayma faaliyetini sürdürmüş, proletaryaya karşı ve önderliğine karşı bağnaz bir

direniş sergilemiş ve önderliği ele geçirme faaliyetini yürütmüşlerdir. Parti III. Kongresi'nde bu yapı ve cabaları teşhir edilip etkisiz kalınca da alçakça amaçlarına ulaşmak için daha sinsi ve çok bağlantılı bir faaliyet içine girmişlerdir. Onlar Kemalizmı tam bir bütünleşme içinde Kürdistan sorununu gerçek özerklik planı çerçevesinde çözmeyi ve yönetimde esas söz sahibi olmayı hedefleyerek "hanedanların" yasama rüyasını görmeğe başlamışlardır. Hararetten çıkarılan onları feodal-aşiretçi önderliklerle aynı noktada birleştirmiş. İlkel-milletçiyeğin Kürdistan halkını katliama sürükleyerek TC'nin kucağına atma hareketine paralel olarak onlar da PKK'nın proleter önderliğini yıkmak ve Hareketi satma hareketini başlatmışlardır.

Provokatörler PKK önderliğini imha ederek Hareketi ele geçirme planlarında emperyalizmin aktif pratik desteği de almışlardır. Emperyalizmin ulusal kurtuluş hareketini pasifize etmede bir tezahür olarak kullandığı Avrupa'nın sunduğu tüm olanaklardan yararlanarak Parti'yi bitirme cabasına girmişlerdir. Bu amaçla, her şeyden önce Avrupa merkezini ele geçirmeye hedeflemiş; Alman devleti ile işbirliğine girecek yaptıkları ihbarları on üç devrimci yüztvereyi yekalattı; böylece doğrudan boğuşta kendine haince amaçları için at oynatma şansını elde etmişlerdir. Avrupa örgütünü bu şekilde darbedildikten sonra da gözlerini Parti önderliğine dikmiş; O'nu Avrupa'ya çekerek tasfiyesini gerçekleştirmek için bizzat emperyalizmin destekliyle oyunlar çevirmiş; ancak başarısızlığa uğramışlardır.

Provokatörlerin hain cabaları bununla da sınırlı değildi. Onlar, emperyalizmin bütünleri olarak bol bol şakıyıp ihbarlarla bulunarak, yalan taklidiyle devrimcileri yıllar boyu zindanlarla tutup cürümte hedefleri güderek hayata geçirdikleri ihanetlerin ülke zeminine de taşımışlardır. Çeşrevelerinde ihanetçi Şahinler, Yıldırım-lar, alçakça savunmanların yanısıra, ülke içindeki bazı hainleri de hareketlere geçirerek Partimizin bağımsızlığı çizgisini hayata geçirmeye özere üskye girip yavaş dokuz kişilik bir birliğimiz Diyarbakır-Ha-ni'de pusuya düştürmüş ve imha-larını oy açmışlardır. Onların "sol çıkış" olarak adlandırdıkları, "PKK'nın gerçek sahipliği" dedikleri, işte en el kanlı komplo, ihanet ve katliktir. Polis sızması usullarla birleşerek, halkımızın en değerli evlatlarını katlettiğini bu ihanet be-bekesi düşman ajanlarını, Semir-ların, Yıldırım-ların, Şahinler-in, Hay-darların, vd. savunucuları; Parti-den bu hainlerin, ajanların kanının hesabını sormaktadırlar. Ancak hesap verecek birileri varsa onlar da Kürdistan halkının kutsal kanını emperyalizme ve sömürgeciye peşkeş çekerek, Kürdistan devrimcilerinin kanına kırk ellerini bul-leyanlardır.

Provokatörler, dayanaktan yok-sun diğer öncelleri gibi, çıkışlarını masum ve iddialı gerekçeler ardına gizleme; amaçlarına ulaşmada yala, demagoji ve karalama gibi kırıl yöntemleri esas alma yoluna git-mektedirler. Parti önderliğimizin Kürdistan halkını yeniden hayata döndürme, ayağa kaldırıp savas-tırma ve Kürdistan gerçeğini tüm dünyaya kabul ettirmede oynadığı tarihi rol ve bugün de mücadeleye doğru önderlik etmedeki üstünlüğü ortadayken, bu dost-düşman her-keşce kabul edilecek durumdaki olan bir gerekçesi için, bu ne idüğü belirsiz hainler güruhu önderliğimize alçakça dil uzatma gafletine

düşülebilmektedir. Parti içindeki cap-sız, hep sorumlu, kadroları dağıttı, yıkıcı pratikleri gözönündeyken ve Parti önderliğinin yılmaz cabaları ile ayaklar altında sürmekte olan kırıl insanlığı kazandırılmaları için yıllarca ekme verilmemiş, şimdiki kendi gerçeklikleri ile tamamen zıt iddialar ortaya atıp, PKK önderliğinin Partiyi yönetemediğini, ken-dilerinin daha iyi bir önderlik sergile-yebileceklerini iddia etmektedirler. Tek bir kıyılı bile güttüyley Parti'ye kazandırılması olan bu capsız öğelerin böylesine büyük iddialarla ortaya çıkmaları olsa olsa acıklı bir komedidir.

Bu karanlığın ve rüyaların tü-düldüleri alçakça iddialarına daha önce de Semir hainine dile getiri-len, Mazlum, Kemal, Hayri, Agit gi-bi birçok yoldaşımızın şehit düşme-lerinden Parti önderliğimizin so-lurumlu olduğu safatasını da getirmiş; böylece haince karanlık güc-lerini pilyon oluklarını ele ver-mektedirler. Onlar dipten doğuşa proletaryanın düşmanı, sömürge-ci ve faşizmin en has kapıkul-lardır. Zindanlarca ile dağılar-daki direnişlerde onurlu şehit düşen yoldaşlarımızın kanına el-lerini bulayan katillerin atlanması için çırpınmak; halkın sömürgeci katillere yönelen kızı ve öksesini Partimizin üstüne boşaltmaya ça-lışmaktadırlar. İhanetin en dip çu-kuruna batmış bu hainleri halkımız-zın gazabından hiçbir güç kurtar-mayacaktır!

Provokatörlerin üzerinde kıymet kaptardıkları bir diğer konu da Parti önderliğimizin Milliyet me-basirli M. Ali Birand ile yaptığı tarihi önemdeki röportajdır. Bu röpor-tajın TC'yi nasıl sarstığı, en geniş kamuoyunda nasıl bir ilgi ve semp-tiyi uyandırdığı çok iyi bilinmekte-dir. Nitekim, yaratıldığı muazzam etkiyi bertaraf etmek için sömürge-ci çevreler TC Başbakanı bir sul-kast senaryosu düzenlemeyi dahi gözbe alabılmış, ancak böylelikle son üzerindeki dikkatleri başka noktaya çekebilmişlerdir. Şimdi de provokatörleri aynı doğrultuda ko-ları sarmış; röportajın yaratdığı olumlu etkileri kırabilmek ve Parti-

mizin bu alanda kaydettiği geliş-meyi bertaraf edebilmek için sal-beley yamaktadırlar. PKK Hare-ke-tinin bağımsızlık hedefi dost-düşman herkesce biliniliyor ve Parti önderliğimiz de bu hedef doğrultu-sundaki savasın en önünde yürü-ken, yalandan başba tutunacakları dal kalmayı bulunan bu saşkın düşünce, "Bağımsızlık hedefinden vazgeçildiği", "mücadelenin satıldığı" yaygarasını koparmaktadırlar. Emperyalizmin, SHP'nin ve diğer usurların "özerklik" planının bir pilyon olanlarını bağımsızlık adını ağzlarına dahi alamayacakları, o-nun sahipleri alamayacakları açık-tır. Bu nedenle de, bu güruluhan yaygaraları timsahın gözyaşları ka-dar bile inandırıcı değildir. Nitekim, çıkışlarını temelsizliğini bilen bu alçaklar, "Bizim istediğimiz, Parti için bir tartışman açılmasıdır. Yoksa büyük sonuçları hemen elde edebileceğimiz iddiasında değiliz" demektedirler. Bu, geçmişte de Se-mir haininin hedeflerinden biriydi. O hain de Parti içinde tartışma ek-mek, kadroları tartışmaya çekmeyi hedeflemekte, esas sonuçlara bun-dan sonra ulaşabileceklerini belirt-mektedir. Bunun ise amacı açıktır; büyük hedefler için ayağa kalkmış savas içindeki bir gücü eske işle-rak tartışmaya davet etmek; onu savastan alıkoymak, saflara şüphe ve güvensizlik tohumları ekerək iç çürümeye oy etmek ve imhaya e-şik kapı bırakmaktır. Komplocu-provokatörler de açığa fırla-dıkları gibi bu hedefin peşindedirler. Onlar ortağın saldırları salbe-lerle, kaç kışkırsığı yaratarak Parti-mizin savasın güclerini savasmasız hale getirmek, halk kitlelerinde Partiyi ve kurtuluş mücadelesini ge-liştirerek onları devrimden uzak-laştırmak ve böylelikle dümana so-luk alma imkanı tanıyarak sonuç alıcı darbeler vermesini sağlamak istiyorlar. Onlar kaleminin ka-palarını ardına kadar dümana aç-a-rak en büyük satılmışlık ve ihanet örneklerini sergilemek; böylece

—Yaşasın PKK, ERNK, ARQKI

—Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş

—Bijl Serok Apêl

Büyük Önder APO ve PKK Birliğine Yönelen Karşı-Devrimci Saldırı ve Komplolara Karşı Üyanık Duralım!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savasımızın her geçen gün biraz daha boyutlandığı günümüzde, biz Parti kadro ve savasçılara çok daha büyük sorumluluklar dümektedir. Mücadelemiz geliştiğe karşı-devrimin iç ve dış saldırılarına da daha bir büyümekte ve şiddetlenmektedir. Mücadeleye karşı açık düşman saldırılarının bilinmektedir. Buna değinmeye bile gerek yok. Bir avuç savasçıyla yula çıkılmışızdan bu-güne değin tüm savas araç ve yöntemlerini bize karşı kullanan düşman, mücadelemizi çok etmek şöyle dursun, geriletmektedir bile; aksine her türlü açık karşı-devrimci savas yöntem ve araçları-na muhatap olan Partimiz bu sürci çekilten bir ordu yaratarak aşmış-tır. Kürdistan'da bugün Halk Kur-tuluş Ordumuz-ERK-AGK hemen her alanda sömürgeci-faşist orduya karşı bir kılıç çekilmiştiyle mücade-lenin yolunu açmaktadır.

Savasmız Partimiz sadece ül-kemiz Kürdistan'da değil, Ortado-ğu'da da en önemli ilerici politik güç haline gelmiştir. Savasmız geliştiğe, savasımız yaygınlaştıkça bu pozisyon daha bir gelişecek, daha bir güçlenecek ve ne kadar zoransalar da en nihayet muhata-bımız haline geleceklerdir. Kavga-mızın doğal sonucudur bu.

Açık karşı-devrimci savasın mü-

cadelemizi çok etmede geçerli yol olmadığı anlaşılmıştır, bunu en iyi anlayan düşmandır hiç kuşkusuz. İşte bu noktada düşmanın yöneldi-ği; bizim ise, daha bir önem ver-memiz gereken şey Parti birliği ve Önderliğinin korunmasıdır. Şu anda, düşmana karşı açık, şiddetli bir mücadele içinde bulunuyoruz; bu bizi içe yönelik görevlerden alıkoyma-sın, kormamalıdır. Düşman bizi ordu-larlarıyla, terörleriyle çok ede-miyor, edemez; olandır ki, canse-nimizize yöneliyor; yürümeye, Önderliğimize yöneliyor; Önderliğimiz-sin sarsılmaz şahsında sonulaş-mış Parti birliğimize yöneliyor. Dikkat edelim, üyanık olalım, iç mevzilerde gücümüzü daha bir sa-calım, bu mevzilerde yenilen düş-man adeta görürmüz, sınırlı bir alçaktır.

Direkt düşman ajan olması şart değil, düşman ajanlığını yapacak tiptir. Ve bunlar, düşmanın bir içten vurması için en elverişli araç-ıdır. Yaratın ve kendileri de en elve-nişli araçlar durumunda olanlardır. Parti tarihimiz bunun zengin örnekleriyle doludur; ders verici bir tarihimiz var. Yakın tarihimize Se-mir-Baki olayı mücadelemizi nasıl teşhir etmede dümanla bütünleş-tiye; bugün Parti önderliği, çizgi ve taktiklere karşı çıkan ve onu tasfiyeye yönelen her kim olursa

düşman saflarında kendileri için o-nursuz bir yer edinmek peşinde-dir.

Partimiz içindeki üç-beş alça-ğı geliştirdiği son komplocu-provokatif çıkışın en büyük boy hedefle-rinden bir diğeri de Partimizin tarihi III. Kongresi ve kazanımları olmuştur. Parti için sınıf savas-ının en yoğun zirvesi olan ve her türlü proletarya dışı anlayış ve kili-kilere karşı proletarya çizgisi ve kişiliğinin karşı partiyenin III. Kongremiz, aralarında bu usurlar-ın da bulunduğuy birçok proletar-ye dışı öge şahıdaki gerici-tu-tucu yapılan teşhir ve mahkum etmiş; önderine proletaryaya görevini koymuştur. Ancak Partiyi katilim-lar ulusal ve sınıfsal kurtuluş teme-linde olmayan, proletarya dışı sınıf anlayışlarını kendi önderlik sevda-larıyla basileyecek Partiyi içten ele geçirmeye hesabı güden bazı öge-ler sonuçta karşı devrimci bütünleş-melerine ulaşan tutuculuklarında ısrar etmişlerdir. Bu ögelemin içine düştükleri son durum Partimizin proleter çizgisinin doğruluğunu kanıtladı. Bu çizgi içinde erimeyi hedefleyenlerin er-geç gide-cekleri ihanet batığına bunlar da batmış ve tarih karşısında lanetli bir role soymunuslardır. Kendi cap-sızlıkları içinde boğulmaya mah-kum bu usurlar kendileri için daha öncelikle provokatörlerin daha la-netli bir sonu kendi elleriyle hazırlamışlardır.

Bugüne kadar birçok provoka-syon ve tasfiye hareketi yüzüze gelen ancak her seferinde doğru-devrimci çizgisi ve Partinin önderliğine bağlı dirençli kadro yapısıyla Kürdistan halkının birle-mu olumunu bilen Parti hareke-timiz döl doğan bu son provoka-syon hareketini de mahkum etmiş, sahiplerini lanetli sonlarıyla baş-başa bırakmıştır. İç ve dış düşman-larına karşı çekilten Bolşevik bir-liğini yaratan PKK, zafer yolunda her zamankinden daha güçlü; zafer-zade bugün daha yakındır.

olsun, TC ve emperyalistlerin dö-ğal müttefiki, bileşendir.

Kimi zaman Partinin kendiliğ-inde ortaya çıkar ve dümanla bütünleşmeye gidenken; kimi za-man ise, direkt düşman tarafından harekete geçirilirlir.

Hiçbir devrimci mücadelede, içteki düşmanların açık bir kimlikle ortaya çıktıkları görülmemiştir. Bunların yüzünde daima mücadele maskesi vardır. Mücadele adına mücadeleye karşı bayrak akan bu düşmanların yaratdığı tehlike açık düşmandan katbekat fazladır, güç-lüddür.

Bolşevik Partisi açık düşmanı üç yıllık kıssar bir iç savas dö-ne-minde, tescir hortlamalarıyla bir şekilde tarihe gömerken, iç düş-manlara karşı kavgasını onlarca yıl sürdürmek zorunda kalmıştır. Ve kaybedilen yıllar; sosyalizmin ku-ruluş mücadelesinden kaybedildi-niştir. Bunun tabiatını o kadar uzak örneklere vermek de gerek-yor; kendi tarihimiz en iyi örne-k değil mi? Semir-Baki komplo-sunun Partiyi kaybettirmiş olduğu zamanın hesabını yapalım, bu ye-tirir.

Sorun salt zaman kaybetme sorunu değildir. Sorun, varoluş-yokoluş sorunudur. İç mevzilerde gösterdiğimiz en ufak bir vur-

Devamı 23. sayfta

EVREN'İN BATI ALMANYA GEZİSİ VE YENİ BAZI GELİŞMELER

Faşist yönetimin başı Kenan Evren'in son Almanya gezisi sadece Türk-Alman ilişkileri açısından değil, rejimin geleceği bakımından da önemli sonuçları ortaya çıkaran bir ziyaret oldu.

Türk ve Alman yönetimleri arasında 12 Eylül darbesi ardından, özellikle de son birkaç yıl içerisinde giderek daha da yoğunlaşan bir ilişkiye tanık olduk. Son bir yıldan bu yana da bu ilişki daha da üst boyutlara vardi. Özellikle de ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faşist Türk devleti ve Almanya yönetiminin verdiği işbirliği gülmüze TC'nin mutlaka kurtarılması gibi bir amaca vardırılarak başariya götürülmek isteniyor.

Faşist Türk devletine karşı her alanda destek sunan Batı Alman yönetimi, emperyalistler arasında ilk işböldümüze Türkiye masası ile de görevli ülke durumundadır. Bu nedenle de görevini tam olarak yerine getirmek için TC'ye en aktif bir şekilde destek sunmaktan geri kalmamaktadır.

Türk ve Alman yönetimleri arasında yoğunlaşan ilişkiler Alman Başbakanı Kohl'un ve Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker'in yaptığı Türkiye gezileri ile yeni bir boyut kazandı. Bu süreçte birlikte Türk-Alman yakınlaşması yeni özellikler kazandı. Bu ilişkinin tarihi yanları olmakla birlikte, güncel boyutu bunu daha da aşan bir içerik kazandı. Bu açıdan Alman-Türk ilişkilerini sadece tarihi yani il girmek ve iki ülke arasındaki yakınlaşma olarak görmek yetersiz olur. Alman ve Türk yönetimleri şahısları geliştirilmek istenen yeni yaklaşımlar mevcuttur. Bunu da emperyalizmin güncel yönetiminin ayrı görmemesi gerekir. Bununla birlikte Ortadoğu bölgesinde TC'ye yüklenen rol de önem arz eden bir durumdur. Her iki il birbiri ile çakışmaktadır. Alman-Türk ilişkileri de bu çerçevede düğümlenmektedir.

Bugün faşist Türk sömürgeçliği, Ortadoğu'da emperyalizmin çıkarlarını koruyan bir numaralı jandarma haline getirilmek isteniyor. TC'nin bu rolünü oynamasında en yakın desteği sunmakla yükümlü olan ise Alman yönetimidir. İşte, Almanya, Osmanlılar döneminde başlayan ilişkisine da dayanarak bir kez daha Türk halkını ile Ortadoğu'ya yükleniyor ve emperyalizmin çıkarlarını ayakta tutmaya çalışıyor. Geomistide olduğu gibi, askeri, ekonomik, kültürel kurum ve kipleri ile Türkiye'ye seferler düzenliyor. Çıkarlarını temsil edecek ve savunacak bir işbirlikçi ağırmek istiyor. ABD'nin kendi ülkesinde ölikteler, Türk ekonomisinin başına getirdiği Türkten çok ABD'li olan uzmanların bir benzerini de Alman yönetimi kendi çıkarları temelinde eğitimli uzmanları görevlendirerek yapmak istiyor. Bunun için de devlet kurumlaşmasının her alanında kendi temsilcileri yerleştiriyor.

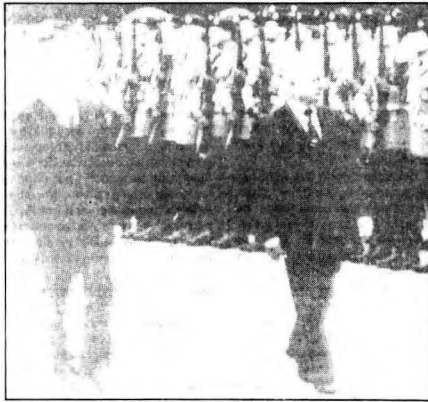
Bu çabalarının karşılığında ise, TC'yi ikibitli yıllara arzazsı verdimak istiyor. Bununla Alman emperyalizminin çıkarları önemli oranda bulunmakla birlikte, TC'nin kurtarılması sonu esasta bütün emperyalist yönetimleri ilgilendiren bir husustur. Tabii burada rolün ağırlıklı olan yönündü Almanya'nın istediğini görmek gerekir.

O halde, Türk-Alman ilişkilerinin dayanak noktası TC'nin kurtarılması ve bölgenin bir numaralı jandarması olarak, bu role göre hazırlanmasıdır. Çünkü TC'nin yıkımı bölgenin emperyalizmin de-

netiminden daha hızlı bir şekilde çıkışı birlikte getirecektir. Yine, sosyalizmin ekinliğini ilgilendirecektir. Tabii, bu gelişmelerin başmız bir Kürdistan'ı varması, bunun sosyalist, anti-emperyalist özelliğinin simdiçin çok belirgin olması, bu güçleri telesa boğan önemli gelişmelerdir. Özellikle de bölgeyi bir gelişimin önünü almak için emperyalist metropolize yeni girişimleri içerisinde girmektedir.

Alman devletinin bu yeni girişimlerdeki payı yine önemli bir hususu oluşturmaktadır. Bir yandan askeri-faşist rejime her türlü desteği sunarken, diğer yandan ise rejimi yumuşatmaya, Kürt sorununu dil-kültür haklarının verilmesiyle boğmaya yönelik yeni girişimleri içerisinde girmektedir. Bunu Alman yönetimi son birkaç yıldan bu yana askeri-faşist rejime giderek daha da yoğun bir şekilde

ya'nın de ulusal kurtuluş mücadelemize karşı komploları girilmesi anlamını bu yaklaşımda buluyor. Son bir yıl içerisinde Alman yönetimi PKK'nın yürüttüğü mücadeleye karşı bir saldırı kampanyası başlattı. Kendi ülkesinde, bu mücadele içerisinde yer alan birçok yurtsever politikacıya tutuklandı; birçok üzerinde de baskı uygulandı. Bu saldırılar öyle tesadüf veya Alman yönetiminin açikladığı gibi bazı olayların akabinde gelişmedi. Bu, uzun bir dönemdir, Türk ve Alman yönetimleri arasında yapılan görüşmelerin ve ilişkilerin bir sonucu olarak. 1988 yılına girişle birlikte başlatıldı. Tam da saldırıların başlatıldığı dönemde Türk ve Alman başında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'ye karşı saldırıları başlatılması bir tesadüf değildi. Bu, belli bir plan dahilinde uygulamaya konulan saldırılardır.

dayatmaktadır. Alman yönetimi, bu yönetimin en üst düzeyde de ortaya koymaktadır. Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker, Evren'in son gezisi esnasında yaptığı bir açıklamada Türkiye ile ilişkilerin azınlık haklarını isteme önünde bir engel olmadığını açıkladı. Bu şekilde de rejim üzerinde uzun vadeli planlarının nasıl uygulanacağını ortaya koymaktadır.

Alman ve Türk yönetimleri arasında yoğunlaşan ilişkilerin karşılığında yönü ile birleştiği nokta, faşist Türk devletinin yayılmasıdır. Bunun için ser bastırma yönetiminin denetimi de, rejim yumuşatmaya kadar birçok yöntem deniyor. Hangi yönün olursa olsun uygulanması önünde engel durumunda olan PKK'dır. Faşist Türk sömürgeçlerinin salt şiddetli Kürt sorununu bastırıp halletmesinden tutulim da, işbirlikçi Kürt çevrelerinin devreye konularak, bunlar vasıtasıyla dil-kültür haklarını geliştirilmesinde önünde engel olarak PKK'yi görmekte. Çünkü; PKK halkının bağımsızlık ve özgürlüğünü temel almakta, bunu başlatmakla istenen ve yuce değer olarak görmektedir. Bu nedenle, Kürdistan halkının haklı mücadelesine yönelik olarak geliştirilen her saldırı, karşısında PKK'yi bulmaktadır. Bundan dolayı, PKK'nın tasfiye edilmesi, bu güçlerin amaçlarına ulaşmada belli başlı hedefi olmaktadır.

Bu çerçevede son Alman-Türk ilişkilerinin durumuna baktığımızda gerçeğin bu yönünü çok açık bir şekilde görmekteyiz. Bütün emperyalist devletler olduğu gibi Alman-

askeri-faşist rejiminin yayılması ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin boğulması üzerine esas olarak planlarını yürütmekte ve ortak değerlendirmelere varmaya çalışmaktadır. Bu sorunun da en yakından rejimin geleceğini ilgilendirmektedir.

Evren-Özal rejiminin simdiye kadar önüne koyduğu programına ulaşamadığı ve bu temelde görev sürelerinin sonuna doğru geldikleri görülmektedir. Evren-Özal, bu görev sürelerini 1992 yılına kadar uzatmak istiyorlar. Bu konuda Evren-Özal kılığı, ortak bir program dahilinde yeni uygulamalar içerisinde girmektedir. Batı Avrupa, Evren-Özal'ın mevcut yaklaşımlar çerçevesinde bir dönem daha yönetimde kalmasında yeni gözüküyor. Sert baskı altında kitlelerin, özellikle de artan pahallık, yoksulluk ve yoğunlaşan baskılar nedeniyle daha fazla tepki duyar hale gelmesi, rejimin geleceğini de tehlikeye atmakta. Bu nedenle Batı Avrupa daha çok SHP'de ifadesini bulan rejimin yumuşatma çabalarını kendisine uygun görüyor. Bu temelde Evren-Özal rejimini de yumuşatarak gerekirse bir dönem daha sürelerini uzatmak istiyorlar.

Bu yumuşatma çabaları daha çok da, Kürdistan'da meydana gelen gelişmeler çerçevesinde yoğunlaştırılmaya çalışılıyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin kazandığı boyut karşısında, benzer gelişmelerin Türkiye'de de çok geçmeden ortaya çıkacağına gören Batı Avrupa emperyalistleri rejimin yumuşatması için oldukça çaba sarfediyorlar. Özellikle de sahte bir oluşumun SHP ile işbirliği temelinde oluşturulmasına, yeni PKK'ye alternatif olarak Kürt işbirlikçi çevrelerinden kaynaklanan bir oluşum geliştirilmesi çalışmaktadır. Bu işbirlikçi kesimin hazırlanmasında Alman hükümeti de önemli bir rol üstlenmiştir. Bizzat bunun hazırlanması ve geliştirilmesi çalışmalarını yürütüyor.

Boylace rejimin uzun vadede Kürt sorununda, partizim PKK'ye karşı bir alternatif ile kavuşması sağlanmaya çalışılıyor. Alman hükümetinin bu tür planlarını son yıllarda yoğunlaştırması da bunu uzun bir süreden bu yana devam ettirmektedir. Son olarak, bizzat PKK'ye yönelikler, uluslararası alanda da bu işbirlikçi çevreleri öne çıkarmaktadır. Günümüzde bu planların daha somut bir şekilde uygulandığı görülmektedir.

Alman-Türk ilişkilerine baktığımızda bir yaklaşım temelinde bakmak gerekir. Bugün esas sorun, Türk rejiminin nasıl yayılacağı değildir. Daha birkaç yıl mi yoksas 1992'lere kadar mı Evren-Özal kılığı ile rejim sürdürecektir? İşte emperyalist çevrelerin birbirlerine sordukları ve yanıt bulmaya çalıştıkları mesele budur. Almanya'nın güncelinde olan sorun da budur. Almanya ile Türkiye ilişkileri, bu açıdan, salt bazı ekonomik ticari ilişkilerle izah etmek yetersiz kalmıyor. Sorun bunun boyutunu çoktan aşmış durumda. Yükselen bir Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı gerektiriyor. Bu yakınıca kısa vadede Türkiye halkı üzerinde de bulacak bir gelişmedir. İşte, emperyalist çevreler, bu gelişmeleri kendi potansiyellerinde ertirmek için hazırlık yapmaktadır. Partizimle karşı, son olarak Avrupa kaynaklı olarak geliştirilen ve başını salımsız uşağına çektiği provokasyonun hedefi de budur. Tasfiyeye uğramış

bir PKK yaratarak, Avrupa'nın otomom çözümlerine yeni işbirlikçiler olarak soyunmak istiyorlar. Son provokasyonun faaliyetlerini, Kürt sorunu konusunda uluslararası alanda yeni girişimleri yapıldığı hassas bir dönemde denemek gelmesi niteliğindeki çok acik ele vermektedir. Bütün bu planların geliştirilmesinde Alman yönetimi, Türk devletine sunduğu desteklerle büyük bir rol oynamaktadır.

Evren'in son gezisi bölgeyi gelişmeler ortaya çıkarmamam yanı sıra, aynı zamanda rejimin geleceği konusunda yeni planlarını da ortaya koydu.

Evren, daha Almanya'ya ayak basmadan simdiye kadar karşısında olduğu konularda bunları destekler nitelikteki açıklamalar bulundu. Aslında bu açıklamaların Almanya gezisi önündüne rastlaması, Evren-Özal kılığının yönetimde bir müddet daha kalması yönündeki niyetlerinin açıklanması ve bu konuda Avrupa'dan, özellikle de Almanya'dan destek arayıştı. Evren, yine bu konuda baş desteklerine esas niyetlerini açıklamış ve böylece bazı konularda tavize yanaştığını ifade etmiştir.

Evren simdiye kadar, komünist partisinin legal olarak kurulmasına ve idam cezalarını kaldırılmasına karşı olmuştur. Hatta "eskisayp da besleyelim mi" diyerek, açtıkları bu tutumunu ortaya koymuştur. Yine, görev süresini uzatma konusunda da takındığı tutum, bu daha seçimeyeceğini ilgilin olmuştur. Son olarak yaptığı açıklamada ise, görev süresinin uzatılmasının meclisin elinde olduğunu belirtmiştir. Evren-Özal kılığı bir müddet daha görev sürelerini uzatmak için, bu konularda Avrupa'nın dayatmalarına taviz veriyor ve böylece destek arıyorlar. Bir yandan bunu hesaplarken, diğer yandan ise faşist yüzünü sahte demokrasi görüntülerini ile kapatmak istiyorlar. Bununla birlikte, sahte bir komünist parti kurarak, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı da bunu kullanmaya amaçlıyorlar. Daha önceleri istenildiği ulaşmaya vardıkları, ihanetli TKP liderlerini serbest bırakıp, bunları uluslararası karşı geomistide olduğu gibi saldırmayı hedefliyorlar.

Evren'in Almanya gezisi öncesinde, yine Avrupa'ya giderken bu açıklamayı yapması da anlamlıdır. Avrupa görev süresinin uzatılmasına destekler, istedikleri bazı tavizleri de böylece verecektir. Hatta bir Kamran inan, Nurettin Yılmaz gibi işbirlikçilere dayanarak, Kürt sorununda da tavize yanaşabilirler. Son olarak, Kamran inan'ın Kürdistan Bakanlığında görevi, Nurettin Yılmaz'ın ANAP içinde hazırlanması onun işaretlerdir. İşte, Evren Avrupa'ya giderken, bu işaretleri ifadelere bir kez daha vermektedir. Bu açıklamaları da bunun göstergesi oldu.

Alman-Türk ilişkilerin, güncellenen bu yönleri ile değerlendirildiğimizde ortaya çıkan gerçek; Alman ve Türk hükümetlerinin, faşist Türk devletinin yayılmasına ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tasfiye edilmesi üzerine önemli oranda anlaşlıklar biçimindedir. Bu işbirliği en son olarak iki devlet in en üst düzey yetkilileri tarafından bir kez daha gözden geçirildi. Alman yönetimi, faşist rejimle meormlaştırarak, özellikle de demokratik kitle altına gizleyerek uluslararası alanda kabul ettirmek için, bu son gezide de olağandışı çaba harcadı. İşte, her iki devletin işbirliğinin bazı yönleri böyledir.

Partili Yoldaşlar, Kahraman ARGK Savaşçıları ve Tüm ERNK Üyeleri!

Yeni bir 15 Ağustos'a gireceğimiz şu günlerde, şanlı ulusal kurtuluş mücadelemizin hepimize çoklu, özlem ve yüksek sorumluluk anlayışı ile zindanlardan siz değerli Parti üyeleri, kahraman ARGK savaşçıları ve tüm ERNK üyelerine ateşli ve sarımsız bağlılığı, inanc ve coşku dolu selamlarımızı iletir, hepinizi halkımızın önderi, Partimizin Genel Sekreteri büyük insan Abdullah ÖCALAN'ın yoldaşın şahsında kutlar, sımsıkı kucaklar. Şanlı 15 Ağustos'un 5. yıldönümü halkımıza kutlu olsun! **Yaşasın 15 Ağustos Direniş Ruhu!**

Partili Yoldaşlar!

Ulusal kurtuluş savaşımızın siyasi, askeri ve diplomatik planda önemli boyutları kazandığını biliyoruz. Partimiz önderliğinde gelişen halk kurtuluş savaşımız bugün için ve dış politik gelişmelerin belirlenmesinde değerli bir yer etmiştir. Halkımızın dost ve düşman güçleri, devrimimizin yakın ve derin etki alanındaki Ortadoğu politikasını çizerek, PKK gerçeğini önleme eylemi, Kürdistan politikalarını netleştirmek zorunda kalmışlardır. Yoldaşlar, bu, halk ve Parti tarihimize bakıldığında halkımızın ve Partimizin hiçbir zaman tanık olmadığı bir gelişmedir. Bu demektir ki, mazlum Kürdistan halkı artık gerçek kurtuluş önderliğini bulmuş, çağla köprü sağlamış ve halkların onurlu ailesi içinde saygın yerini almıştır. Zaten için küçümsenmeyecek olan bu gelişme, elbetteki halkımızın, Partimizin başını ve mutlu bir Kürdistan'dan yasa olan her yurtsever ve dürüst insanın onur kaynağı olmaktadır. Eğer bu gün Kürdistan halkı ve onun onurlu mücadelesi ve dış kamuyu ve platformlarda bu denli önemli kazanımları bir sorun haline geliyor, eğer Partimiz bugün halk kurtuluş hareketleri, sosyalizm ve tüm devrimci demokratik güçlerle kalıcı ve stratejik ilişkiler içinde giriyor ve geliştireyor ve eğer bugün Batıya, ABD'ye tüm gerçekçi ve emperyalist görüşleri, Partimizin bu şanlı ve güven verici diplomatik ataklarından irküp, ulusumuzun bağımsızlığını ve özgürlük umudu olan Partimize karşı daha şimdiden pekçok iç ve dış bağışık güçler oluşturarak ezme ve pasifize etme pervasızlığını gösteriyor ve bunda kararlı görünüyorsa, hiç kuşkusuz ki bu, Partimizin marksist-leninist önderlik korumam ve halkımızın kazanma inancıyla yitmiş savaşta atılmasından herif gelmektedir. Açıkır ki yoldaşlar, emperyalizm ve tüm gericiğin, PKK ve PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına karşı uyguladığı "özel savaş yöntemi" basvurduğu bütün düzenbazlıklar ve şarlatanlıklar boşa düşüyor. Boşuna olmalıdır gibî bütün bunlar ve olaş daha büyük pervasızlık, sappa, kompto ve politikalar elbette bizler için birer sır olamaz. Zira hepimiz biliyoruz ki, emperyalizm karşı en etkin savaş cephesi ve kararlılık yürütülen bu savaş, daha şimdiden emperyalist çıkarları büsbütün alt-üst edecek öneme geçmektedir. Bu bakımdan tüm gericiğin, emperyalizmin ve faşist TC, sistemler için yaşamsal öneme olan bu devrim cephesini boğmak için elinden geleni yapmaktayken, yapmaya devam edecektir. TC, emperyalizmin devrimci halk kurtuluş hareketlerine karşı edindiği bütün deneyim ve tecrübeler-

den ve çağın en üstün silah ve teknolojinin de yararlanıp savaşını sınırlandırarak çıkıp en vahşi ve kural dışı biçimde sürdürecektir. Düşmanlarımız daha başka yöntemlerle de üstümüzde gelecektir, her türlü reformist ve teslimiyetçi güçleri kendi potansiyale, yeni "Baılı Kombetar"lar oluşturma, ulusal ve uluslararası alanda mücadeleyi zorlamaya etki ve manevra alanlarını daraltmaya ve tabii halkımızın onurunu bile pazarlık konusu etme amaçlılığını göstereceklerdir.

Bütün bu karşı-devrimci, sömürgeci faşist saldırı ve planlar düşman cephesinde görülecek olacak şeylerdir. Ve bütün bu kahraman emperyalist-sömürgeci özel savaş bu saldırıları boşa çıkarmamın, düşmanlarımızı tarih ve halk karşısında yargılayıp, ulusumuzun bağımsızlığı ve özgürlüğü götürmemenin yolu ve teminatı vardır bizim. Yeterli yoldaşlar, devrimimizin önemini, uluslararası ağırlığını, savaşımızın kendisine has özelliklerini ve Parti önderlik gerçeğimizi kavrayalım! Unutmamalıyım ve bilinc düzeyine çıkaralım ki, en büyük umudumuz ve zaferimizi kazanmamız için şey, büyük insan, önderimiz APO, Onun kişiliğinde simgeleşen bilimsel sosyalizm ve M-L parti gerçeğimizi, geleceğin yarıları ve yolumuzun süreki birer başarısı olan direniş şehitlerimiz ve kazanma inancıyla topeyken savaşta atılan kahraman Kürdistan halkımızdır.

Yoldaşlar!

Görülüyor ki, PKK'lı olmak, büyük bir onur ve şeref olduğu gibi, sorumlulukları büyük; kendisi halk, Parti ve direniş şehitleri karşısında en üst düzeyde sorumluluk görmek demektir. PKK'lının sorumluluk sınırı sadece ulusal düzeyde değildir.

Devrimimizin uluslararası özelliklerini ve ağırlığınından kaynaklanan çok büyük sorumlulukları vardır her bir PKK'lının. O halde, devamız büyük ve bizler de büyük davamızın büyük adamları olmalıyız. İdeolojik-politik ve örgütsel formasyonu yüksek olmayan her bir PKK'lının, emperyalizmin temellerinden sarsan sosyalizmi, bir dizi saplantı ve tikanıklıklardan çıkıp daha militan ve leninist tutum ve politikaları yönetecek olan boyutları büyük mücadelenin yürütücüsü ve yönlendiricisi olacaktır. Her birimiz bugün savaşın şahsında tarihin bir sınav vermektedir. PKK kişiliğinin üstün meşveretleri Parti politikaları, ilke ve kuralları kavrayıp sımsıkı sarılmak zorundadır! Partiyi gözbegliğimiz gibi korumak, gereklerini yerine getiren varlık nedenimize uygun düşen bir kişilik ve davranış sergilemek zorundadır! Halkımızın zifiri karanlıktan aydınlığa çıkaran eşsiz, büyük insan başkanı APO'nun yoldaşı olmak, onun emir ve talimatları altında devrim gibi yüce bir davanın adamı olmakta daha onurlu, daha şerefli ne olabilir ki? Düşmana karşı duyulan korkunçluk ve öfke sahip olunan saldırı ruhu ve direniş inancı olanlar, Parti için ve düşmanı her türlü yığıl, bozguncu ve kompişer eğilim ve çıkışları karşıda acımasız olmak; Apocu kişiliğin vazgeçilmesi bir ilkesidir. Emeğin değerine sahip çıkmamak kadar kötü bir şey yoktur. Yüzlerce, binlerce direniş şehidi, aklı almaz aksi ve zorlukta şahsına gelinen nok-

ta, atılan admırlar, yaratılan değerler çok önemlidir.

Partili Yoldaşlar!

Şanlı Ağustos Atılımının 5. yılına büyük umutlarla giriyoruz. Biz savaş esirlerini topeyken halkımızın ve şehitlerimizin sılayan kemiklerinin sizlerden beklentileri çok büyüktür. Biz savaş esirleri olarak, başta Genel Sekreterimiz APO olmak üzere tüm direniş şehitlerinin şahadetleri önünde bir kez daha söz veriyoruz ki; Kürdistan'ın her karış toprağına kanı akan şehitlerimizden tasdikları soyul direniş bayrağını Mızamların, Kemalerin, Yarıların ve Ferhatların canla, başla ve bilince tasdikları soyul direniş bayrağını daima zindan burclarında dalgalandıracaktır. Kesin emin olunuz, hiçbir kaygınız olmasın. Bizler, boyutları her gün biraz daha yükselen soyul ulusal kurtuluş mücadelemizin gerekleri ne ise (ki bilincimiz) onu yapmaya kararlıyız. Biz, üzerimize düşeni eksiksiz olarak yerine getireceğiz.

Sömürgeci zindanlarda ıhtıyazıyor, biliyoruz ve inanıyoruz ki, Partimiz, 88 yılı tarihse atılım yılı olarak önüne koymuştur. Düşmanımız da aynı tespitte hazırlanmaktadır. Birincisi yitici tarihizmde Kürdistan halkı ilk kez "Bir Parça Özgür Vatan" sloganı ile boyutları tarihsel bir karar ve hedefte savaşmaktadır. Ve işte bu slogan ve bu soyul hedef, sizlerin de bir savaş esirliğin sorumluluklarını arttırmaktadır. Bizlere, hepimize değerli görevler yüklemiştir. Elbette bizler zindan direnişlerimiz bundan böyle halk savaşımızın yükselen boyutlarına denk düşen önemde sürdüreceğiz. Kürdistan'da hayatın her alanında siddetli ve acımasız bir savaş sürüyorsa, bizler de bu savaşın birer parçası isek, savaş esirli statüsüne ulaşmamız hem en doğrudan doğruya hem de gerekli ve zorunlu bir görevimizdir. Kuşkusuz ki zindanlar, savaşımızın bir doğa parçası; belki de en zorlu birer muharebe alanıdır. Onemini asla yadsımayız. Fakat gerçek olan o ki, savaşın sonucunu, savaş alanı belirler. Ve bu bizlerin yoksun, sizlerin ise tüm yureğinin, bilincinin ve cesaretlerinin kahramanca savaşta örgütlediğini ülkemiz Kürdistan dağları, köyleri, şehitleridir. O halde, görevlerini büyük yüküklüğün temel olan iki şeyde somutlaştırıyor: Savaşarak halkı bir halk kurtuluş; topeyken halkımız savaşta seferber etmeye, savaşta savaşarak öğretmeye ve orduların bir halk yaratmaya koşmalarını, ARGK'nın, Partimizin ıttici çizgisi altında büyümesini, gerçek bir halk kurtuluş ordusunu yaratılmasını tamamen size bağladır. Orduların halkımız, ARGK'nın 5. yıldönümünde sömürgeci faşist sürülerine eşiz darbelər vurup, peyderpey özgür vatana ulaşma umudu, sevinci ve özlemini yaşıyor, yaşıatacağı bize.

Halkımızın ulusal ve siyasal birliği ve geleceğin halk ıttidatı organı olan Ulusal Kurtuluş Cephesi, toplumun derinliklerinde örgütlenmeler; işçi, gençlik, köylü, kadın vb. kitle ve cephe yan örgütleri ERNK'nın gerçek amacına ve işlevine ulaşmak ki, bu da siz değerli Partili yoldaşların en önemli ilkesi gerevidir. Gidersek ulusal kongre niteliğindeki ve önemine olan ERNK, halkımızın ordulaşması için ıttici güç olacaktır.

Bugün büyük komutan, Ulusal

Kahraman Mahsum KORKMAZ yoldaşın komutası altında gerçekleştirilen şanlı Ağustos Atılımının, HKK'nın dolayısıyla ARGK'nın 5. kuruluş yıldönümü.

Böylesi bir günde sizlerin arasında olamamamız; dağlarımızda, köylerimizde ve ovalarımızda gür sesle vankılanan özgürlük savaşımızda silah elde düşman üzerine koşmamamızın, şanlı Ağustos Atılımının coşkusunu ve sevincini sizlerle, halkımızda her birlikte paylaşırız daha büyük zaferler için, daha büyük eylemlerde bizzat yer almanın verdiği acı, özlemi ve sancıyı yaşıyoruz. Elbette kalbimiz sizlerle çarpıyor. Yürekliyiz, benimiz her şeyimiz sizlemdir. Bunun için ki, sevinciniz, gururunuz; Sevinciniz, çünkü özgürlük yürüyüşünde katılan milyonlarla geleceğizyöneliyoruz. Gururunuz, çünkü boyutları her Parti onurumuz koruyup, bağışımız ve özgür Kürdistan'ın sarımsız güvencesi olan, düşmanı sersemletici darbelerle inine kitlemeye zorlayıp, bizleri her gün biraz daha özgür ve mutlu Kürdistan'a götürən şanlı bir orduda Halk Kurtuluş Ordusuna sahibiz.

Halkımız hiçbir zaman bu kadar güçlü olmadı. Düşmanlarımız hiçbir zaman bu kadar çaresiz ve perişan duruma düşmediler. Artık tarihi kırılan kilona sahibiz. Tarihi yargılayacak bir güç oldu. Düşmana artık başka bir fırsat daha kapırmamalıyız. Tersine, Partimizin açış olduğu siyasi, askeri ve diplomatik seferberlikten; bu tarihsel fırsatın sonuna kadar yararlanmalıyız. Düşmanın önüne mütaka geçmeliyiz. Çünkü artık Kürdistan'da insan ancak düşmanı bu özgürlüğe imha ettiği zaman kendisini etkili bir şekilde korusayabilirdi. Unutmamalıdır ki, en büyük komutan kendi hata ve yetersizliklerinden en çok sonuç çıkarın kişidir. Belirli kıracak düzeyde darbeler yemediğind takdirde, düşmanı her zaman yenmeye mümkündür. O halde geçmiş savaş pratiğimizin sürekli analizi yapar, artık daha çok fazla kazanmak ve daha az yanlış yapmak temel ilke olmalıdır. Düşman; halkımızda, coğrafyamız ve her şeyimize yabancı olduğu bir dönemde ve ortamda savaşmaktadır. Ülkemizin her taşı, her ağacı ve insanı ona düşmük kusan bir canavar olmaktadır. Moralemin çokmuş, yıpranmış ve aç içinde olan sömürgeci faşist sürülerine karşı ordumuzun kendi eylem özgürlüğüne ulaşma zorunluluğu vardır. Savaş kazanma arzusu ve ilanı içinde olan bir ordunun yitici düşünde ordunun varması. Ve bir daha yitilmedi ki, ordu yenilgiye ya da yok olmaıyla yüzleşme mecburidir. 5. yıldönümüne ünlü bir Çin askeri birliği süzlerini anımsamak gerek: "Düşmanı ve kendini tanırsan, yenilgi tehlikesi olmadan yüzlerce savaş verilirsin...". Ve düşmanının özelliğidir. O, ancak şiddetle anılır. Acımasız sömürgeci, gerici zor üzerinde sökülmeden ve bugün de aynı pervasızlık ancak yaşamsını idame ettirmeye çalışan faşist sömürgeciğiyle getirilemin ve gidermek onu ülke topraklarımızdan defetmek tek yolu, onun anladığı devrimci zor yöntemini hayatın her alanında ama en şiddetli bir biçimde uygulamak ancak mümkündür olacaktır. Başka türlü kendimizi korumamız, düşmanı dağıtıp çöktürmemiz yolu yoktur. Bu gerçeklik ulusal

kurtuluş savaşına pratiğimizde en açık ve net bir biçimde ortaya çıkmış, yüzlerce kez ispatlanmıştır. 15 Ağustos Şanlı Erh ve Şemdinli eylemleri ardından düşmanın nasıl söke öldüğünü, nasıl bir çaresizlik ve edimliliği yaşadığı, inisiyatifin bütbütün yitirdi daha aç darbelər almaya müsait olduğu ortadadır. Düşman ulusal kurtuluş birliklerimizden aldıkları, güçlerini yoğunlaştırıp sürdük üstüne saldırı bekleyip ve böylece ulusal kurtuluş birliklerinin hareket, inisiyatif, moral ve eylem özgürlüğünün daha da genişleyip gelişmesini doğururken; ulusal kurtuluş birliklerimiz tam tersi yönelemin içinde girildi. Parti talimat ve emirlerine yeterince uymaması, savaş kurallarına göre örgütlenmemenin, edimsiz bir yığın potansiyelinin verimli kalmasına, beklenen daha büyük atakların gerçekleştirilmesine yol açtığı açıktır. Bunu bugün Parti III. Kongre kararlarından ve geçmişin daha yeterli ve yetkin bir kafayla değerlendirdiğimizde daha iyi anlıyoruz. Belli ki büyük tarihi fırsatlar kaçırıldı, büyük hata ve eksiklikler yapıldı. Ve kaçırık ki, yanlışlar, düşmanı ve kendimizi bilmemektir ileri geldi. Savaşın ve askerlik sanatının temel bir ilkesi de tarafların güçlü ve zayıf yanlarını, çelişki ve çatışmalarını iyi bilmektir. Bu savasla bilimsel sosyalizmin askeri sanatı perspektifleri. Elbette düşmanın maddi donanım ve pekçok bakımdan bizim güçlüdür. Ama zayıf olan yanları yok mudur? TC, bugün 20. yy. in ilk başlarını düşünme ve gelişme dönemi değil, tam tersine çözümü, çöküş ve dönüşme dönemi yaşamaktadır. Savaşın yükünü kaldırarak, uzun süreli savaş dayanamaz çoklu değildi. Türk burjuvazisi, Mao'nun belirttiği: "... Uzun yol atın gücünü, uzun geyere insanın yorunması ortaya koyar" sözündeki gibi bir yureğe de sahip değildi. Ekonomik-sosyal ve siyasal alanlarda artan bir bunalmı, çelişki ve çatışmalar yumağına sürüklenmiştir. İçine yuvarlandığı girdap, içinden çıkılacak cinsten olmayıp onun kesin sonunu getirecek nemedirdi. Her gün gücün yitirilen, hasta olan, hastalığı kangrene dönüşen TC, bugünün gelişip, zayıflayan güçlü duruma getiren ve artık düşman üzerinde pekçok alanda üstünlük elde eden ise Partimiz, Ordumuz ve Cepemiz olmaktadır. Daha şimdiden Genelkurmaylık başgösteren bunalmı, ordı safadına başgösteren birer ve tedirginlik, iflas eden özel savaş, hımmis pategeli ve "çözümlemedi" bir politika gereği olarak atanan sömürgeci valiliğin kendi çaresizlik ve çözümsüzlüğünü bir türlü çözülemeye çabaları, rejimin korunu, halk kurtuluş savaşımızın ise muzafatı sonuçları gösteren önemli nesnel verilerdir.

Peki bütün bu soylu gelişmelerin yaratılmasını neye borçluyuz? Bizler en donanımız, hazırlık ve zayıf olduğumuz bir dönemde, ilke oldu da düşmanın bütün hegimna rağmen, kendisini ayakta tutabildiği? Umudun nesnelliği, hayalleri gerçekleştireceğiz! Daha da ötesi, her türlü iç ve dış düşmanların bütün engellemelerine rağmen, halk kurtuluş mücadelemizi tam bir savaş düzeyinde götüreyerek, bu en haklı ve meşru olan savaşımızı dost da, düşmana da kabul ettirdik. Kuşkusuz ki, bütün bu tarihsel gelişmelerin yararı-

Devamı 23. sayfa

yordu. Sonuçlarınıları, kararlık- ta gerilayla başbaşa kalmamak içindi. Ancak düşmanın bu hevesi kuraşında kalacaktı.

Büyük bir moral üstünlüğüyle düşmanı geri çekmeye zorladığımız çatışmanın sonlarında meydana gelen acı bir olay birlikte tüm arkadaşları derinden sarıktı. Birliğimizin direniş sembolü, ARGK'nın yiğit savaşçısı Kahraman yoldaş, kurşun yağmuru altında "Bil Arıza Rızgariya Gelê Kurdistanê" sloganlarıyla mevzi değiştirmek istediği anda kalbinin üzerinden aldığı kurşun darbesiyle ağır şekilde yaralanmıştı. Olayı duyan bütün arkadaşlar, buna bir türlü inanamak istemiyorlardı. Nasıl olmuştu, soyulmuşluğu saygınlığın en yücüne layık bu can yoldaşımız nasıl yaralanmıştı...

Güneş batmış, doğa da bizimle birlikte sessizleşmiş gümüşlümüştü. Dağlar bizimle aynı yorgunluğu paylaşır gibi kararlılığı gümüşlümüştü. Bütün gün bağında kurdukları ARGK birliğiyle aynı yorgunluğu paylaşmaları doğaldı elbette. Üstelik yeni bir direniş destanına tanık olmuş, yiğit bir partizanın düğünü kanla, toprakla süslülemişti. Gururunu, yaşamıştı. Günün süren çatışma sonucunda, düşmanın pusku-külmüş, hareket sahamız biraz da olsa genişlemişti. Kayıkıldan çıkan düşmanı, yamaçta alıblukay kalırdırmıştık.

Mazlum yoldaşın bulunduğu noktaya doğru savunmalı bir şekilde geri çekildi. 3-4 arkadaş. Kahraman yoldaş taşarak toplanma noktasına geçti. Yarası ağırdı. Kalbinin üzerinde yediği kurşun dıranı kırmıştı. Kahraman yoldaşın yaralanmasıyla birliğimizde hakim olan derin sessizlik de arada bir tüm birliğe -düşmanın eline sağ geçemeliymiş- diyen Kahraman yoldaşın asası yüke- liyordu. Gideceğimizi yolu keşfetmek için bir grup arkadaş, birlikte olan hareket etti. Kahraman yoldaş batıyanında hazırladığımız sedyeye yerleştirerek, yol veremeyen kayıkıldanlara aşağıya indir- meyi başardık.

Sabahda doğru düşmanın yaptıkları tüm atışlarıyla çetin bir daha başlaştık oluyorduk. Saat 04.30 sıralarında, Çevik ve yekü olmaları bir insanın bile zor geçebileceği kayıkıldan Kahraman yoldaş çıkıp çıkıp alandın uzaklaşarak istiyordu. Adeta bir örümcek arası andırın bu kayıkıldarda 200 metrelik bir mesafeyi ancak 3-4 saatte aşabiliyorduk. Kahraman yoldaşın alında boncuk boncuk terler birikmiş, gözlerinin altında maviymi kalıyordu. Başlamıştı. Akşamdan beri aralıksız devam eden kan kaybindan dolayı rengi sapsarı oluyordu. Arada bir gözlerini açıp bize bakmasından konuşmak için çuk toparlamak istediğini anladık. Kahraman yoldaş, bildiğimiz halde kabullenmek istemediğimiz bir gerçekliği bizlere hatırlatmak son görevini yerine getirmişti istiyordu:

"Tüm yoldaşlarımıza minnetta- rım... Düşmanın eline sağ geçemeyen için gereken tüm fedakarlığı yaptın. Ancak şunu hepimiz kabul etmek zorundayız ki, bu kayıkıldardan bir yaralıyı kurtarmak mümkün değildi. Savaş hepimiz çok iyi biliriz. Bu yolda başkayan binlerce insanın kan dökerək şehitler mertebesine ulaşması kaçınılmaz bir gerçektir. Arkadaşlar, sabah kalkışay. Benim için tüm birliğim hayatını tehlikeye atmaym. Bunu yapmaya hiçbirimiz hakkı yoktur. Halkın size ihtiyacı vardır."

Kahraman yoldaş, belki birkaç

dakika sonra fiziki olarak aramızdan ayrılacaktı. Ama o, son nefesine kadar suyunu doldurmuştu becermiş, moralini bozmadan çevresindeki arkadaşlarından cesaret veremeye çalışmıştı. 5.6.1987 günü, bu yiğit halk kahramanı, yoldaşlarıyla vedalaşmadan önce sonları söylüyordu:

-Yaşasın PKK!

-Yaşasın serok Apol

-Yaşasın ARGK!

Partime, halkıma ve tüm arkadaşlarımıza selamlarımı iletin; sömürgeci güçleri topraklarımızdan çıkarın. Bunun için halkı mücadeleye kaldırın. Alileme selam söyleyin ve bir fotoğrafçı verin...

Özgü ve bağışsız bir geleceğe köprü olan şahadet halkılarına bir yenisel daha eklenmiş oluyordu. Kahraman yoldaşın gülümseyen yüzünde birleşen tüm bakışlar, binlerin uğruna şehit düştüğü özgür bir Kurdistan yaratmada olan içtiği biriydi. O anda tüm yürekleri anlaşılmıştı sanki. Bakışlar, nice Kahramanları yaratacak olan dağların zirvelerine dikilmişti. Esvet yolculuğumuz zirvelere doğru devam edecekti...

Üsümüşü keşkilmiş döndür- düğünü doldurmak üzereydi. Düşman günlerini devam eden operasyonları halkı güçlerimizde engel oluyordu da, köylele istediğimiz anda giriş yapamazdık. 5. günün akşamı anırtı bir faaliyet için K. köyüne gitmeye karar verdik. Geçti veremeyen Günd. Kayıkıldan bir kapısından inip K. köyünün çevresini denetim altına almamız saattir! Adı. Propaganda, örgütlenme ve lojistik görevli olan grubumuz, belli bir müddet sonra tüm işlerini hal- tetmiş, tekrar köyün dışına çıkarak yemyazma gümüşlümüştü. Arkadaşların köyden geldiklerini istihbarata göre, düşman sık sık köyüne girip- çıkıyor ve çevreden ayrılmıyordu. Birliğimiz oldukça dikkatli bir şekilde toplanma noktasına geri çekil- di. Gece yarısına doğru çok güzel bir bulut gibi bir suyun başında asıgara molasıydı. Bekrar ay ışığı altında tüm keşkilimizle belir- ginenleşen doğa güzelliğine, arada bir tembel tembel öten cırcır böceklerinin sesi de eklenince, yemya- yeğil çimenler üzerinde uzanıp dinlenmek geliyordu insanın için- de. Serin gecenin oksajıyla rüzgari çığırlerimizde kadar indirildiği re- han, sümbül, lale ve nice dikenli kakan- kanlıl kokuları her mesedine içti- nimizi açmış, buğur gibi suyun başın- da verdiğimiz suşuza molen aradın- dan köyden getirdiğimiz yumuşak sac ekmeği ve yoğurtlu yemeğimizi yedik. Geceleri kış mevsimini arat- mayacak kadar soğuk olan Arap- tede dağınakra yöneldiğimizde, kendimizi oldukça din ve canlı hissediyorduk.

Hapuşe'nin ilk kayıkıldarında bir haftalık ekmeğimizi pişirmek amacıyla konulmuşdu. Köyden ancak 7 veya 8 kilometre kadar uzaklaşabiliyorduk. Yaklaşık bir saat sonra nasyonun içinde yokuşu- ğumuz hamurumuz közlerin etki- siyle kızarmış meshur Çarber bi- rinine kocaam birer pastayı andı- ran yuvarek halkalar biçiminde yapılmıştı başlaştık. Sabahın serin saatlerinde közde nar gibi kızaran sık ekmeğerlerden çikan buharlar, tandır ekmeğinin mis gibi kokusuuna etrafı yayıyordu.

Arkadaşlar ekmeçleri cantaları- na yerleştirmek üzereyken, kayıkıl- ları tüm nöbetçi arkadaşlarımız- dan birinin hızla gruba doğu ger- mesiyeli muhtemel tehlikeye sezmis- tik. Nöbetçi arkadaş, düşmanın kalabalık bir gücüyle aynı izermizi takip ede ede bulunduğumuz kayıkıl- lara doğru ilerlediğini haber

veriyordu. Düşmanla aramızdaki mesafe çok azdı. Tüm yükümüzü cantalarımıza yerleştirip yermizi kamufaj ettik ve hızla Xapuşte tepelerine doğru yöneldik.

Hızımız sıra sıra yok vermez kayıkıldarına keşkiluyordu. Bu kayıkıl- ları yokmuş yukarı tırmanmak birliği epey yorgun düşürmüştü. Uzun ve zorlu bir uğraşın sonra, dağın yamaçındaki kayıkıldara ulaşmış- tık. Düşman askerlerinin sesi aynı yıl istikametinden bizim zorlan- rak çıktığını kayıkıldardan çı- kmaya başlamıştı. Düşmanın çem- beri genişlemişden peşiminden gelmesi, puslu için avantajlı bir durum yaratıyordu. Düşman birli- ğini arkamıza takmak ve dar bir geçide doğru sürüklemek, yapılı- ması gereken ilk işlemdi. Ortalık kararınca kadar düşmanı kayıkıl- larda uğraştırıp durduk. Akşam üstü geniş bir yay oluşturan düşmanın balık gibi ağımızda düş- mesini sağlayacak stratejik geçiş noktaları tuttuk. Tüm birliğimiz, saldırıya hazır bir pozisyonda çem- beri içerisinde olan düşman birli- ği ve önlere katkılarını hedefleri beklemeye koyuldu. Dakikalar hel- leliyorluydu. Nitekim her şey plan- dıkımıza göre gelişmişti. En önde hedef durumdaki olan cete- ler olmak üzere kalabalık bir düş- man gücü, adım adım mevzileri- meziyakaşlıyordu. Ayaklarımızın belli bir noktadan sonra kaybol- duğunu farkeden faşist komutan, tehlikeyi sezmeyen terditi korku- la kayanın arkasına geçmiş asker- lerine bağırdıyordu:

"Ne oldu oğlum, ayak izlerini bulamadınız mı? Puslu mu atmış- lar dediniz?"

"Hayır komutanım, ne ayak izleri, ne de puslu" diye karşılık veren asker, oldukça noktada dö- nüp duruyordu.

"İyi bakılan zevcek, cin olmadı ya bunlar. Aman yarabim! mutla- ka pusuya yatmışlardır! Akşam oluyor, Apocular anamızı ağla- tırlar."

Faşist komutanın söyledikleri son sözleri, hemen sağında duran -mili- babası- düymüştü, ama şaşkın şaşkın bakmasından, yabancılığı duğı bu dilden bir şey anlamadığı belli oluyordu. Bu bakışlar, kayanın arkasında gizlenmiş olan faşist komutanı rahatsız etmiş olacak ki-

"Ne bön bön bakıyorsun ulan. Geçsene askerlerin önlüne, kork- ma milis babası ben varım arka- nızda dedi."

Coğrafyaya ve çok yakından tanıdıkları Xapuşte dağına yabancı olmayan cetele, komutanın tüm emirlerine rağmen, puslu noktalarımıza fazla yanasıyormuş ve o noktalarla pusuya yatmış oldu- ğumuzu kestirebiliyorlardı. Dakika- lar hızlandıkça, faşist komutanın sabırsızlığı daha da artmıştı:

"Getir ulan şu zikkim!"

"Neyle getirliyoruz komutanım?"

"Dörbünü ulan, sersem ne olac- cak, cabuk dörbünü getir..."

En önde ilerlemeye çalışan cetelelerin birinin boynunda salı- nan dörbünü alarak hızla komuta- nın yanına yaklaşan asker, heyce- canla komutana soruyordu:

"Kooo... komutanım MG-3'ü şu ka... kayaya kurak mı?"

"Beceriksiz yeni mi akına geldi?"

Becerilirden kur tabii, ne du- ruyorsun?.."

önlere katmış vaziyette ilk mevzi- mizin önlüne yetmişlerdi. Geçit, daracık bir patika, alda bir taşın yerinden oynaması, koruncu uçur- mularında yankılar yaratıyordu. Ba- şta ki kaya parçasının kopmasıyla panikle kapılar kaye yuvarlanan cetenin peşisıra gelen tüm askerler içi yavrusu gibi üstüste yığılmış- lardı. Arkada olan komutan, oğ- lardan habersiz emir yağıd- rıyordu:

"Üykünüz mu geldi ulan uyucuk herifler? İlerleyin, akşama kalıracak Apocular gosteriler size uykunuz- na demek olduğunu..."

"Vaziyet değişik komutanım..."

"Ne demek vaziyet değık ulan Bursali..."

"Farkında değilsiniz komuta- nım..."

"Karşında geveleyip durma- sana uyuz herif. Doğru söyle ege- oğlum, ne oldu?"

"Yat... yat yat komutanım. Bi- zizimler Apocuların izlerini bul- mus... Ahaaa... sarıcaıkta..."

Faşist komutanı neye uğradığını anlamadın askerlerle birlikte yeri yapmış kalmıştı. Kaya par- çasına basan cete, askerlerdeki panik farkederək geri döndü ve komutana yanıştı:

"Komutanım o izler Apocuların dedi! Peskovi (dağcıkları) lerindir. Bursan onların kemciği..."

Derin bir nefes alarak yerdan kalkın faşist komutan, korkaklığı gizlemeyen telaşıyla cetenin üzeri- ne vargüçle bağırdı:

"Bırak şimdi kıvı milvi. Bizi mi oyalacak olanın keriz. Düş öne bakalım, yeterince zaman kay- bettik zaten..."

"Yürüyeim komutanım, kesin sonuç alacağız..."

"Kesin sonuç, kaç kafayla alın- maz beyniniz. San önce öne geç de öyle konuş..."

Büyük bir yasyara içerisinde ilerleyen düşman birliği, üstü dü- tükle iki ayrı kol halinde ayrıştı. Bir kol savunmaya çekiliyor. Diğer bir kol ise düzüldüğü asip dar geçiti geçmeye çalışıyordu. Düşman bir- liğinin -U- şeklinde oluşturu- ğumuz pusudan kurtulmasına ola- nık yoktu. ARGK birlii komuta- nın tetliğe basmasıyla namuldan fırlayan ilk isaret mermisin, güm- bürtileriyeli dağları sarsan el bom- baları: aforofun sesi takip etmiş, ardından da başlayan aralıksız ateş- le düşman birliği, dermadığın olmuştü.

ARGK gerillalarının isabetli atışlarıyla tek tek yere yuvarlanan cete ve askerlerin çıkıkları yeri göğünleliyordu. Birinci mevzideki atış menziline düşen askerler, sil- lahlarını fırlatarak gerisin geriye kaçmaya ve canlarını kurtarmaya çalışıyor, bu sefer de ikinci mevzi- nin atış menziline girerek atış mevzi- ne yuvarlanıyorlardı. Aldığı yara- nın acısıyla yerde debelenen bir cete, tam arından yediği ikinci mermiyle hareketlenmişti kalmıştı.

Büyük bir inanç, kararlılık ve azimle dermadın tetliğe basan ARGK gerillaları, mehmecikleri hak- kettiği dersi vermişti. Büyük bir intikam tutkusuyla atılan özgürlük ve bağışsızlık sloganları, düşma- nın yenilgini dağlara, ormanlara, vadilere müjdeliyor, tüm doğa adeta -Kahraman-ın intikamını al- dı, rahat olsun-diyen bir süküne- te boğuluyordu.

Yaklaşık 2 saat devam eden çatışma çok sayıda düşman asker ve cetelelerin yuvarlanması son bul- muştü. Düşman büyük bir darbe yemişti. Savunmada olan düşman kolunun kaçıp kurtulması ise şans eseri olmuştu. Düşman gece ka- ranlığında yararlanarak, kayıkıl- ların iç kısımlarına doğru kaçmış, kurtulmayı bir seferlik de olsa

başarmıştı.

Düşmanın peşini bırakmayan birliğimiz son bir hamleye korkak mehmeciklik korkudan fare gibi ağındığı geniş kayıkıldarı atas yağmurluna tutmuş, düşmanı deil- ğinden kımaz hale getirmişti. Devokuşu misali başlarını taşların altına sokan askerler, dermadın havayı tanyor ve korkularını üzeri- meye çalışıyorlardı. Doğay gündüz gibi aydınlatan parlak ay ışığı düşman acısından bir avantaj ol- muş, dört koldan gelen takviye birlikleri, bizi çembere almaya başlamışlardı. Bu durum ilimiz bir hayli zorlaştıracağı benziyordu. Çünkü düşman çevremizi ve geçiş noktalarını havan topu ve bazu- kalarıyla öylesine dövüyordu ki, yerli- mizden teprenemeyi olanaaksız gilyidi. Kayıkıldardan yükselen duman ve tozlar, gökyüzünde adeta silmiş bir bulut görünü- münü almış, ayın parlaklığı, doğa- yı karandığı boğacak derecede matlaştırmıştı. Çatışma, kayıkıl- lardaki herkeşimizle birlikte yeni- den kızamaya başladı. Birliğimiz olan adım adım cetelelerine doğru çabarak geri çekilirken, düşman da bunu olanaaksız hale getirmek amacıyla çemberi habire daralı- yordu. Çevreyi tanyan bir grup arkadaş, birliğin dımaş çembe- rinden kaçkimesi için her taralı uçurumlara kaplı dik kayıkıldara gubunyorlardı. Çok geçmeden da- ğlarımızın isaretleri üzeri mevzi- lerimizden çıkarak savunmalı bir şekilde belli bir noktada toplan- dık. Grubumuz, birliğin geçileceği- te bir geçit bile bulamamış. Yar- olan geçitlerin tümü düşman ablu- kası altında idi. Kayıkıldarın ta- ma en zirve noktasında sıkışmış kalmıştı. Bir tek çaremiz vardı, o da belimizdeki gutukları açıp birbi- rine bağlayarak kayıkıldardan sar- kıtmak ve tek tek bu gutuklara tutunarak inmekti. Birbirine bağ- lediğimiz bir gutuk 7-9 metre uzunluğundaydı. Aşağılara indikçe dik merdivenler halinde olan kayıkıl- ların en alt kısmını göremediği- mizden, uçurum olup olmadığını bilemiyorduk. Savunma grubu- muzdan dışında hemen hemen tüm arkadaşlar inmeyi başarmışlardı. Savunma grubumuzun halen yuk- karda oluşu, tedirginlik yaratan bir durumdü. Uzun sesleri kesildiğ- inden, düşman, çıkış yaptığını- zı farkedip arkadaşların üzeri- ne gelebiliydi. Fakat işler, umdu- ğumuzdan da şağıklı olmuştu. Tüm arkadaşlar inmeyi başarmışlardı.

Faşist düşman birliklerinin tek amacı, ARGK birliğini Xapuşke kayıkıldarında imha etmekti. Tüm- den sabaha kadar bombardman devam ettirip bizi kıştıracağı umu- ndaydı. Birliğimiz ise, gündün ilk işnariyaları birlikte yemyağlı bir or- manda kalıvalısını yapıyordu:

"Alo alo... x-1, x-3'ü arıyor. Duyuyor musunuz komutanım? Düş gece aralıksız bombaladığımız alanda tüm aramalarımıza rağmen Apocuların cetelelerine rastlaye- madi. Gece çemberi yarı kaç- mışlar... Alo alo... dli ve yaraları- mızı taşımamız için 6 helikopter... Duyuyor musunuz?.. Tamam komu- tanım..."

Elne aldığı küçük bir radyoya faşist komutanın tüm ruh halını yansıtarak taklit yapan G... arka- daş, yorgunluktan bitkin düğüş birliğimizi kahkaha tutunana bö- müştü.

Düşman bitmek bitmemek bile- meyen dli ve yaralarını taşı- maya devam ededurun, birliğimiz ise yeni yeni zaferele yürürmek için yolculuğuna devam edecekti...

21 Mart Takımından

bir gerilla

Azım ve Direnişle Yoğrulan Hüseyin (Haydar EROĞLU) Yoldaşı Elini Bir Kızada Kaybettik

Kürdistan halkı seçkin bir evladını daha kalbine gömdü. 8 Ekim 1988 tarihinde, Akademi eğitim faaliyetlerimiz arasında, Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nin değerli öğrencilerinden ve çokulus komutanlarından biri olan Hüseyin (Haydar EROĞLU) yoldaş, bir grup yoldaşına eşit talimatı yaptırırken, elim bir kaza sonucu yaşamını yitirdi. Ulusal kurtuluş savaşımızın şehitler kervanına katılma onuruna erişti.

Partimiz PKK, tarihinde Kürdistan'daki şehitlik kavramına her dönemdekinden daha yüce, soylu bir anlam ve önem kazandırmıştır. PKK bayrağı altındaki şahadetin bu anlam ve önemini Parti Önderliğimiz değerli sözleriyle şöyle açıklamaktadır:

"... Partimizin tarihi aynı zamanda boydan boya kahramanca direniş ve bu direniş şehitlerinin değerli gelişiminin de tarihidir. Şehit geçmişi kadar bir halkı etkileyecek,

zindanda dayatılan ihanet politikasına karşı mücadele içinde geçmiş olup, tüm yoldaşlar ve gelecek nesiller için alınacak dersler ve tecrübeleridir.

1960 yılında Dersim'in Çiçekli nahiyesine bağlı Çamçeli köyünün Rabat mezarında dünyaya gelen Hüseyin yoldaş, zengin bir ailenin dördüncü çocuğu olup, ailesinin daha sonra Elazığ iline taşınmasıyla ilk, orta ve lise öğrenimlerini de bu il merkezinde yapmış, ancak lise öğrenimini tamamlamasına bir ay kala devrimci faaliyetlerinden dolayı okulu terk etmek durumunda kalmıştır.

Tüm bu okullarda başan dercesi iyi olan Hüseyin yoldaş, daha ortaokul çağlarından itibaren devrimciyle başlamış birli olarak o günleri kendi kalemıyla şöyle dile getirmekteydi:

"Elazığ'da yapılmış çok karmaşıktı. Sömürgeciler, Elazığ'da oturan halkı mezhep çelişkisiyle birbirine düşmanlaştırmıştı. Buna bir de faşistlerin örgütlenmesi çabaları eklendi. Ortaokulda okuduğum dönem faşistlerle taşı, sopalı, zincirli kitle kavgalarıyla geçti. Lisede okuduğum dönem mücadele araçlarına silah da eklendi. Böylece çatışmalar içinde geçen bir lise öğrenciliğim oldu. Defalarca tarandı. Her seferinde kendimizi savunduk, sonunda faşistleri dağıttık ve okulu ele geçirdik."

Hüseyin yoldaş, okul dönemindeki bu kararlı ve militanlık mücahadesinden dolayı, anti-faşist kavgaların sürekli aranan, güvenilir, saygı duyulan bir elemanıydı. Bu onun olayların üzerine gitme azim ve cesaretini göstermekteydi. Faşistlere karşı amansız savaşım vermesinden dolayı Elazığ gençliği içinde sivri olarak platin boy

da yer almıştır. Ancak daha sonra Hareketimizin bu alana girecek öğrenci kesimi ve halk kitleleriyle tanışıp Kürdistanı gerçekliği ve ulusal bağımsızlığı düşünceleri aktarmasının sonucu, bu yoldaşımız ve onun gibi Elazığ, Diyarbakır ve Bingöl yöresinde KDP içerisinde yer almış birçok yurtsever insanımız KDP'nin sınıf yapısını, aşiret-feodal karakterinin ve ilkel, dar milliyetçi özelliklerinin farkına vararak böylesi bir örgütte Kürdistan'ın ulusal kurtuluşuna varılamayacağını bilince çıkarıp, 1978 yılının Eylül ayında Hareketimizin Önderliğinin Elazığ'da yaptığı bir toplantının ardından topluca salırlamaya katılarak doğru-devrimci yolda yerlerini almışlardır.

Hüseyin yoldaş, okul günlerindeki faşistlere karşı ortaya koyduğu aktif militan savaşçılığına Parti salırlarımızda da sürdürerek sömür-

lirip daha da güçlendiği ve Parti çizgisini temsil etmede yetkinleştiği için, Partimizin yeni kuruluğu dönemde ilk Elazığ Hazırlık Komitesi'nde yerli sekreterliği getirilen Hüseyin yoldaş bu görevi sürdürdüğü dönemde tutulmuştur. Tutulduğu 19 Mayıs 1979 tarihinde itibaren Hüseyin yoldaş, otuz-dört günlük bir sorgulama işkencesinden geçirilmiş, kendisiyle beraber yakalanan Şahin Dönmez'in ihanet ettirmeye yönelik tüm ifade ve zorlamalarına karşı oyuna gelmeyecek sordurda direnen geçmişini başarmıştır.

Sorgudan sonra, önce Elazığ, sonra da Diyarbakır askeri zindanlarında toplam yedi buçuk yıl tutulduğu Hüseyin yoldaş, bu süre boyunca kaldığı cezaevlerinde faşist TC'nin uyguladığı tüm işkence, baskı ve kişisizleştirme politikalarına karşı geliştirilen çoğu direniş kararları bir şekilde yerini almışını bilmiştir.

Diyarbakır zindanında, 1982 yılında Avrupa'da Partimize karşı geliştirilen tasfiye hareketiyle bağlantılı olarak geliştirilen ve başını kolordunun kurmay üyelerdeki subayları, askeri mahkeme yargıçları ve İhanetçi Şahin-Yıldırım grubunun çektiği cezaevinde Partimizi çöktürme, halkın kurtuluş umudunu zindanın karallığından iltiraf bulmasına gömme çabalarına bu yoldaşımız da çekilmeye istemmiş, bu amaçla yoğun dayatma ve işkencelere uğratılmıştır. Ancak Partiyi, halkı ve devrime olan sarımsız bağlılığı onu böylesi bir tuzağa düşürmekten alıkoymuş, aksine bu karşı-devrimci çabaların amansız bir leşirici ve düşmanı haline getirmiş olup, bu tutumundan dolayı ağır işkencelere maruz bırakılmıştır.

Diyarbakır zindanında faşist idarenin yoğun saldırılarına karşı geliştirilen kitlesel Eylül Direnişinde ölüm orucu eylemcisi olarak yerini almıştı.

Bu arada devam etmekte olan mahkemelerin çıkarıldığı duruşmalarında da bir yandan iltiraf ve İhanet politikasını tercih ederken, bir yandan da Parti sempatisizliğini savunarak sömürgeci TC mahkemelerine karşı Partiyi, halkı ve devrime davasını yücelten Hüseyin yoldaş, takindığı bu devrimci tavırından dolayı 15 yıl 8 ay ağır hapis cezasına çarptırılmış, ancak bu ceza süresini mevcut durumda tamamlamış olduğu için Şanlı 15 Ağustos Atılımının ikinci yıldönümüne tekabül eden günde (15 Ağustos 1986'da) Parti salırlarına katılacağına çokkusıyla tahliye

olmuştur. Bu çokkusunu o gün arkadaşlarına en kısa sürede Partiyi ulusal Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücahadesi salırlarında yer alarak yılların kinini düşmana kusacağını belirten kararlı konuşmasında dile getirmiş ve bunun zindan şehitlerine ve direnişçilere bağlı kalmanın bir esası olduğunu belirterek bu yönde söz vermiştir. Bu söze bağlılığın esas olarak dışarıya çıkarılmaz bir yandan zindandaki yoldaşlarına maddi ve manevi desteğini sunarken, öte yandan Partiyi kavuşma yollarını araştırması ve bunun sonucunda Parti salırlarına katılma olanağına kavuşmuştur.

1988 yılının yaz aylarında Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nde sürdürülmekte olan Bagok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'ne yetmiş Hüseyin yoldaş, bu eğitim devresine büyük bir istek, coşku, moral ve azimle katılarak devreyi güçlü bir şekilde tamamlamış ve ardından bir yoğunlaşma devresi olarak hazırlanan Hani Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'ne de katılarak Parti Önderliğimiz tarafından seçilen kamu yönetimi komitesinde onurlu yerini almıştır.

Hüseyin yoldaş, Akademi ortamına adım attığı günden beri çokkusunu, hic eksiklenmiş bir arkadaş yoldaşa ilişkililerinde alıcağ göndüllü, moral verici ve güvencilere koşmada hep azimle ve inde olmuştur. Onun bu hareketliliği daha Akademi ortamına girmeden önce bir süre kaldığı Yunanistan alanında da kendisini göstermiştir.

1988 yılının mayıs ayında Parti ile ilişki kuran Yunanistan alanına geçen Hüseyin yoldaş, on yıla yaklaşan Partiden uzak bir yaşamının ardından Partiyi ulaştığı bu alanda büyük bir devrimci çokkusıyla Parti ilişkilerine girmek, Parti çizgisine ulaşmak uzun zindan yıllarının eksikliklerini asip kendini yetkinleştirilmesini iç içe olağanüstü bir caba içerisinde girmiştir.

Partimizin bu alanda bulunduğu kısa süreli eğitim olanağının azami ölçüde faydalananca, ulusal kurtuluş mücahemesinin gelinen bu aşamasında sömürgeci zindanlarda biriken kinini boşaltacak mücahede arzusu bir an önce kuvvacek alınıyor. Bu iki aylik eğitim devresinde Partimizin teorik birikimini, yayınlarını adeta yutarcasına incelemekte ve bu arada okuma, araştırma faaliyetlerini yoğunlaştırmaktaydı.

Hüseyin yoldaş mücahedeyle böyle teorik hazırlarının yanında fiziki hazırlığını da yapma için her sabah büyük bir sevgi ve günbe-

onu hayatı çıkarları karşısında bilince ulaştırarak, tarhişle başına birer işlev edecek yaşa bir gerçek ve bunun kadar değerli bir olguyu düşünmek mümkün de değildir.

"... Ulusal direniş tarihimizin gelişiminde Parti öncülüğünden rolü belirleyicidir. Parti öncülüğünden oluşumunda da Parti şehitlerinin rolü esastır..."

Şahadetiyle, Parti Önderliğimizin esas gördüğü role Akademi'nin Hani Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'nde geçen Hüseyin yoldaş, en son olarak Akademi yönetiminde görev icra ediyordu.

Yoldaşımızın kısa süren yaşamı, sömürgecilikle, faşistlerle, sosyal-sövenizme, ilkel milliyetçiliğe ve

hedefli durumuna gelen Hüseyin yoldaş, çeşitli kereleler gözetilme alınarak sorgulaması, ancak tümünden de düşmana karşı direnç göstererek salıverilmesi ve mücahedeledi aldığı yerli sürdürmeye devam etmiştir. Bir keresinde polislin övmecileri karşı yaptığı bir saldırıya militanlık direnmesinden dolayı tutulanlar daha öğrencilik yıllarında cezaevleriyle tanışmış ve orada otuz günlük bir pratik yaşamıştır.

Yurtsever nitelikleri özünde taşıyan Hüseyin yoldaş, bu özelliklerinden dolayı devrimciyle atıldığında o zamanlar Elazığ'da etkin olan sosyal-söven Türk sol hareketlerine iltiraf etmemiş ve Kürdistan Devrimcileriyle de henüz tanışmamış olduğundan KDP salırların-

gencilere karşı amansız bir mücahede vermiş ve devrimci çalışmaları yoğun bir şekilde sürdürmüştür. Bu dönemde Newroz kutlamalarına aktifte yer almamasından dolayı polise sorulmuş, ancak bir şey elde edilemeyecek salıverilmiştir.

Parti salırlarımıza katıldığı günler tekabül eden dönemde Halkın Kurtuluşu gibi birçok sosyal-söven grubun Partimize yönelik saldırılarının bertaraf edilmesinde görev üstlenilen Hüseyin yoldaş, bu sosyal-söven gruplara karşı üstlenildiği görevi başarıyla yerine getirmiş ve bunların Elazığ'da etkisizleştirilmesinde önemli rol oynamıştır.

Bu süre içerisinde kendisini hem ideolojik, hem de pratik olarak geli-

gün daha dinc bir şekilde spor alanında görmek de mümkündür. Bu hazırlıklar ilerde geçedeceği ülke mücahedelesinin bir hazırlık okulu olan Mahsum Korkmaz Askeri Akademisinde katılacağı eğitime bir ön hazırlık oluştursun diye büyük bir sabırsızlık içinde sürdürülen hemen hemen tüm konuşmalarında zindan şehitlerine bağlı kalmanın gereklerini vurgulamakta ve tüm bu çalışmalarını Partimizin değerli önderleri Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşlar başta olmak üzere, tüm zindan ve devrim şehitlerimizle bağlı kalmanın bir gereği olarak gördüğünü pratiğiyle de sergilemekteydi.

Ülkeye hazırlanmanın bu soylu çabaları yanında, bulunduğunuz alanda yürütülen tüm Parti-Cephe faaliyetlerine koşmak; bildirici dağıtmak, pankart taşımaya, sergilerle katılmak, toplantılarda slogan haykırma, kadar, her faaliyetinde fiziki ve ruhi canlılığı ve sevgiyi en ön saflardaydı. Bunların yanında, zindan direnişçilerine duyduğu bağlılığı gereği olarak yazılar yazmakta, basın toplantılarını düzenlemekte ve her alanda seslerine göre ve ses katmaya çalışmaktaydı.

Tüm bunların yanında Parti çalışmalarına maddi olarak katkıda bulunmak için en ufak fırsatta inşaatlara koşup çalışarak kazandığı birkaç Drahm'ı Partiyeye ulaştırmak çokşun bir sevinç duyguydu. Aynı sevinçle Akademide yaşamına katılan Hüseyin yoldaş, çok kısa sürede Parti yaşamına uyum sağladı. Zengin teorik birikimini Parti yaşamı ve eğitimiyle birleştirecek, hızlı bir gelişme gösterdi. Askeri ve siyasi derslerde olgun bir öğrenci, iyi bir gözlemci ve tüm birikimlerini yoldaşlarına aktaran bir eğitmeniydi. Güçlü fiziki yapıyla sora faaliyetlerinin göz dolduran başarıları bir simasıydı.

Kendisini geliştirip yetkinleştirmenin yanısıra bütün arkadaşlarının gelişmesini gözeten, büyük bir devrimci sevgiye her arkadaşla ilgilenen, insana ilgi ve sevgiyi her zaman en önde tutan, Partiyeye ve yoldaşlarına hizmet için can atsan, büyük bir hevesle çağa harcayarak, bitmek bilmeyen bir enerjiyle ve fedakarlığıyla sabırlı, casur, atak, inançlı, kararlı, gözüpek ve aynı zamanda olgun bir kişilik sahibiydi. Partiyeye ve Parti Önderliğine bağlılığı, ülke mücahedelesine katılma azminin, kararlılık ve inancın simgesiydi.

Grup komutanlığının her anında fedakarcasına bir hizmet anlayışıyla hareket eden, bunu devrimci militanlığı ve devrimimize katkıda bulunmanın olmazsa olmaz koşulu sayan Hüseyin yoldaş, Akademimizin yönetiminde görev aldığı kısa süre içinde Partimiz ve Parti Önderliğinin kendisine hayli gördüğü bu görevi yerine hayli başarıyla getirmişti. Partiye ve yoldaşlarına örnek bir çalışma gösterme azmi içindi. Yönetimdeki tüm arkadaşlar: grup faaliyetlerine daha fazla katılmak, yoldaşlarına daha yakın bir ilişki içinde olmak, doğrultusunda gece-gündüz demeden çaba göstermeye sevmekteydi. Pratik her faaliyetin başına yer alarak her tür görevden başarıyla kıkıymaya azamı çaba harcaması, bu doğrultuda örnek bir devrimci pratik sergilemesi ve bunu şehit olduğu son anda bile görevinin başında olma, yoldaşlarının eğitimliyle ilgilenme meşguliyeti içinde bulunma pratiğiyle de bir kez daha kanıtlayıp sergilemiştir.

Yedibuçuk yıl gibi uzun bir zindan pratiği yaşamış bir olarak Hüseyin yoldaş, zindan pratiğinden almış olduğu dersleri Parti Önderliğine yazdığı bir raporunda

şöyle dile getirmektedir:

"Çezarevi öncesi yaşamımda çokşuluğu yaşa-başca aşamamış, duygusal yönü ağır basan bir yapıydıyım. Fakat zindan süreci benim için baştan başa yenilenme ve kendimi çok daha olgun, zorluklar içinde pismiş, dost ve düşmanımı iyi tanımış, onlara karşı nasıl davranmamı gerektirdiğini öğrenmiş bir insan durumuna geçirmiş bir süreç oldu. Bu süreçte duyduğum bilimsin potansiyeli eridi, yoldaşlarıma karşı sevgi-saygı, düşmanlarıma karşı kin ve nefrete döndü. Doğrularla inatçı ve sabırlı olmayı öğrendim. Zamanı boş şeylerle çarçur edip harcamak yerleşme yoğun ve düzenli bir çalışma ile değerlendirip kazanmayı öğrendim. Her şeyden önemlisi, bir insanın nasıl gerçek anlamda proleter devrimci bir kişiliğe ulaşabileceğini öğrendim. Bütün bunları yaşadığım korkunç pratiklerde, düşman tepemize vura-vura aklımıza soktu. Çünkü biz, devrimciğin gereklerinden uzaklaştıkça darbeler yiyorduk, devrimciliğin gereklerine sarıldıkça da biz düşman darbeler vuruyorduk. Bundan daha öğretici bir pratik olamazdı. Bu sayede kafamızı da doğru kullanmayı öğrenmiş olduk. Bütün psikolojik özelliklerim bu temel üzerinde şekillenmiştir."

Hüseyin yoldaş bu satırları Parti Önderliğine yazmakla büyük bir özleştiril değerlendirilmesini de yapmış oluyordu. O kişinin kendi özünü eleştirmekle daha da yücelip gelişeceğini bilince çıkarmış olduğundan hata, eksiklik ve yetmezliklerini dile getirip bunları sözde ve pratikte mahkum etmekten kaçınmazdı. Yine bu özleştiril yaklaşımı doğrultusunda Parti Önderliğine, şehit olmazdan bir ay kadar önce yazdığı başka bir raporda kendini gerektirdiğini ve ülke mücahedelesine bir an önce katılma azmini bu onurlu sözlerle dile getirerek yoldaşlarına örnek teşkil ediyordu.

"Bu süre içinde ben de olumlu gelişmeler olduğunu inanıyorum. Uzun zindan yıllarımdan sonra Parti ortamına ve Parti yaşamına kavuşmak benim için başı başına büyük ve inanılmaz bir devrimdir. Sömürgeciğin en azgın saldırı ortamından devrimci yaşamın en yüksek düzeyde, direkt Parti Önderliğinin kontrolü altında temsil edildiği devrimci bir ortama ulaştım. İnsana en büyük yaşama arzusu varen, devrimci inanç ve amaçlarına uygun düşen bir mücahede vermektir. En gerçek özgürlük ortamına ve devrimci yaşama ulaşmaktır. Ben, özlemli olduğum her devrim esirinin de bir an önce ulaşabileceğini çok arzulağıdır bu ortama ve şartlara ulaştım. Parti Önderliğinin konuşma ve talimatlarına ortaya koyduğu çok zengin belirmeleri kavıyordum. Bende büyük bir derinleşme ve meseleleri daha iyi görüp tahill yapma yeteneğini gözde güçlenirdi. Parti yaşamında daha yetkin bir şekilde özümseme ve bunların ışığında eski 'amatör devrimci'lik alışkanlıklarının kalmalarını yenme gücü bulduğuma inanıyorum. Kendimde sonuza bir güç ve enerji biriktirmişim, kendime büyük bir güven geliştirmişim gözüyorum. Parti üslup ve hitabeti açısından önemli gelişmeler olduğunu hissediyordum. Bütün bunlar ben de önemli bir yetkinleşme sağlıyor."

"Daha fazla gelişebilmek için Parti-Cephe-Ordu yaşamımızı en yüksek bir mücahede azmiyle temsil etmem, Partinin zindan beklediği her an namlıya hazır bir mermi' olmam gerektirdiğini inanıyorum. Birçok acılar içerisinde

piştirdim. Devrimci mücahedenin en amansız koşullarında en yüksek, en kırlmaz bir moralin, azmin ve kararlılığın temsilcisi olacağımı inanıyorum. Bu arada gelecekte şehitlerimize layık bir devrimciliğin temsilcisi olabileceğim için asla boş durmamam, zamanla amansız bir yeri içlerine girerek gelişmemi her yönünden daha da güçlendirmem için elimden gelen azamı cabayı sarfediyorum ve edeceğim de."

Ülkemiz devrimci gerçekliğinin iyi bir temsilcisi olmak için her yönden güçlü bir devrimci formasyona ulaşacağına, ulaşma sürecinde olduğuna da inanıyorum."

Bu denli şevkli ve ülke mücahedelesine katılma azmiyle dopdolu biri olarak Hüseyin yoldaş, her yönüyle gelişmeye elverişli, ülke mücahedelesine güçlü kazanımlar sağlayacak bir nitelikteydi. Bir devrimci için çok genç sayılacak bir yaşta, hem de ülke pratiğine hazırlanma okulunda aramızdan ayrılmış olması, mücahedelemiz açısından büyük bir kayıptır. Ancak kayıplar-

mızın büyüklüğü, kazanacağımız zaferin de büyüklüğüne delalet olduğundan O'nu şehitler kervanına katarak mücahedelemize ve yüreklerimizde ebedileştirmekten büyük bir onur duyuyoruz.

O'nun anısı o çok arzulağı, fakat gitmeye ömrünün yetmediği vatan topraklarında, o yüce Kürdistan'ımızın her karışık toprakta salınmış dağlarında sömürgeci-faşist düşmana, O'nun kili ve azmiyle, coşkusıyla öldürücü darbeler vurarak yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Hüseyin yoldaşın anısına bağlılığın gereklerini mücahede yoldaşları olarak bizler, her an ve her

- Jı serxwebûn û azadiyê bi rumetîr tîstê nînel
- Şehîdên PKK bêmîrîn!
- Bîlî serxwebûn, bîmra kexwarî
- Kanîmîz nîn damîlîna kadek
- Hüseyin yoldaş mücahedelemize yaşatacağı
- Yaşam Önderimiz APO!

Mücahede arkadaşları
8 Ekim 1988

Kela Memê Direnişinde Şehit Düşen Ferhan yoldaşın Anısına

Binlidiği gibi, 12 Eylül askeri-faşist darbesi esnasında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ve Önder gözü PKK'yı, ezmek amacıyla işgahına oturtulmuş Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi ezici darbeler almış, olumsuzluk ve yanlış yöneliminden dolayı, halen de aldığı darbelerin etkisinden kendisini kurtarabilmiş değildir. Fakat, PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş hareketi izlediği doğru taktik ve yaptığı hazırlıklardan dolayı, faşist-sömürgeci rejime karşı direniş zindanda, dağda ve yurtdışında sürdürmeyi başarmıştır. Bu nedenle de düşmanın da, dostun da saygınlığını kazanmıştır.

Örgütler düzeyinde olduğu gibi kişilikler düzeyinde de karşı-devrimin gemiyi azya aldığı yıllar sınav yıllarıdır. PKK ve PKK militanlığı bu sınav yıllarından örgüt ve kişi düzeyinde inanılmaz bir başarıya ulaşmıştır. Bu nedenle de düşmanın da, dostun da saygınlığını kazanmıştır.

PKK militanlarının çoğu eksiklik ve yetmezliklerini tamamlamaya başlıyarak ülke içinde yeniden devrimci direniş yükseltmek, zindanlarda PKK önder kadrolarının başta Mazlum, Hayri, Kemal olmak üzere bağlatıkları direnişli ülkeye adanmış adanmış, mücahedeyle sürekli kazandırmak için ülkeye yeniden dönerler. İli üslençleri olan direnişli bağlatılabilecekleri, sürekli kazandırmak için bir konuşma sahip ülkeyi kablı diye tanımladığımız Hakkarî ve Botan alanlarıdır. Bu alanlarda kitle ve coğrafya adeta ulusal kurtuluş için insanı işyana davet eder. Kitlede milli derişler güclüldür, coğrafya Büyük İskender'i bile yeniliye uğrattaklar kadar sarp ve asildir.

1983 yılında öncü gruplarımızın çoğu Botan alanında en stratejik yerlerde faaliyet yürütmek için keşif ve istihbarat çalışmalarına girerler. Bu alanların başında binlidiği gibi Eruh gelir. Coğrafya ve kitleyle adeta yeniden ulusal direniş için mükemmel bir alandır. Akın akın Erutlan insanlar

yerde yerine getirmeye kararlıdır.

Partimizin ve Parti Önderliğinin ışıklı yolunda seğmeden bundan sonraki süreçte daha da, daha kararlı ve daha azimli katılacağımıza, Partimizin Akademide sağladığı eğitim olanaklarını en iyi bir biçimde kullanarak yetkin devrimci militanlar hane geleceğimize; Partiyeye, Parti Önderliğine, zindan direnişçilerine, dağda savaşan gerillaya, Kürdistan halkına ve devrim şehitlerine, şehit Hüseyin yoldaşın huzurunda söz veriyoruz... Hüseyin yoldaşın anısı, yolunuzu aydınlatan sönmek bir meşaledir. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

katılır. İşte onlar olarak şehitler kervanına katılan Ferhan yoldaş da ülkeyi bu şirin beldesinde mücahedeyle katılır. Ferhan yoldaş yaraladığı 8 Eylül 1988'de Kelê Memê (Uludere'de) çatışmasında kahramanca 24 saat direnişmiş, bir top mermisinin kendisinin mevziine düşmesiyle birlikte yaralanmış ve ağır yaralı olarak yoldaşları onu çatışma alanından kurtarıp bir mağarada korumaya almışlar. Burada bir hafta kalarak, ulusal kurtuluşla düşmana teslim olmama gibi soylu bir direniş içinde şehit düşmüştür. Bir hafta sonra, bir grup yoldaş Ferhan yoldaşın aymaya gittiklerinde, onu aşırı kan kayıbdan çok bitkin halde görürler. Sadece su isteblemisi ve "Barxwedan jiyane" sloganını atarak yoldaşlarının omuzu üzerinde şehitlik mertebesine ulaşmıştır.

Ferhan yoldaş, ülkeyi ve halkımızın adını dosta-düşmana duyuran 15 Ağustos Atılımına en ön saflarda katılmıştır. Kürd insanına ve PKK direnişine yakışır örnek bir savaplık sergilemiştir.

Şehit düştüğü güne kadar manga komutanlığı, takım komutanlığı ve bölge yönetiminde sorumluluk üstlenerek mücahedeyle değerli katkılar sağlamıştır. Ulusal kurtuluşla önemli bir özellik, kişinin kendiliğinden bağli olabilmesidir. Partimizin 11. Kongres'nden sonra özleştiril veren sallarımızdaki bazı kararlar, kayıpe unutan sözleride derinleştirmişlerdir; ağırlı söylemlerle bütünleşmiştir. Fakat Ferhan yoldaş, verdiği sözünde durmuş, onuru çiğnetmemiştir.

1988 yılında en ön saflarda düşmanın tüm baskı ve dayatmalarına rağmen, mücahedenin pratik, örgütsel, siyasi çalışmalarına önemli katkılarla bulunmuştur.

Ferhan yoldaş
Sizine birlikte şehit düştün Bedri ve Cemil yoldaşlara da, sizden önceki şehitlerimizle verdiğimiz söz size de veriyor, rahat ve müsterih yatanızın dilyoruz. Er ya da geç Başkurt, Birleşik, Demokratik Kürdistan'ın kurucak; adınızdı ülkeyi zindanla başa kazıyacak ve gerektirdiği yerde sizin son sözünüz "Barxwedan jiyane" sloganını haykırarak yolunuzdan yurtdışına bilececeğiz!

— Barxwedan jiyane!
— Yüzümüz şehitlerimizden yoludur!

Mücahede arkadaşları
25 Eylül 1988

te, bugün Türkiye'nin en kilit noktalarına yönetici olarak getirilmelidir. Her ne kadar böylesi bir gelişmeden rahatsız olan ordu çevreleri var ise de, bunlar ya tasfiye edildiler ya da ikinci plana düşürüldüler. Yine, sivil muhalefetin de bundan rahatsızlık olmasa da, bunlar gerçekleri göremeyecek ve oportü bir tavır koymayacak kadar zavallıdır. Buna rağmen, bu kesimlerde bir rahatsızlığın başladığını da söyleyebiliriz.

Evren-Özal kılığı ömürlerini iki bin yıla kadar uzatmak istiyorlar. Ama bugün 1990'lara kadar bile kabul edilemeyecekleri görüyorlar. Muhalefet, referandum, yerel seçimler bahane edilerek, sahte bir temelde de olsa tali sorunları gündemleştirip bir tartışma yürütüyor. Yine, kendi eğilimlerini geliştirirken kaçınılmaz olduğunu da anlamaya başlıyorlar. Bu yoğun çekişme ortamı giderek daha da kızışacaktır. Bu ortamda gerileyecek olan Evren-Özal kılığının özel savaş eğilimidir. Buna karşı ilereyecek olan ise ne kadar tali ve halkın beklentilerine cevap vermede de, özellikle de doğru bir devrimci muhalefet gelişimini engelleme, bunu hedefinden sapırmaya yönelik olarak bir burjuva muhalefeti gelişecektir. Bu, bütün bu özelliklerine rağmen, yine de çelişkilerin kızışmasını önleyecektir. Bu damavcut kılığın yürütme istediği eğilimin sıkıntılara girmesi demektir. Rejimin böylesi bir iç sıkıntı içerisinde girmesi, önümüzdeki süreçte daha da yoğunlaşarak gelişecektir.

Partimizin direnişine karşı oluşturulmuş istenen birliğin bundan sonra yürütülmesi son derece zor görülmektedir. Demek ki, birçok gelişmelerin dönümlü yakalamak istese, tüm bastırma ve bastırma girişimlerine rağmen, bölgenin bir çelişkinin için için kaynayış sürdürdüğü görmek zor olmayacaktır.

Böylesi gelişmeler karşısında, mevcut durumun yönü hangi tür gelişmeler bağladır? Gelişmelerin alacağı biçim ve yön, bundan sonra bizim faaliyetlerimizin kendi iç düzenlenişine bağladır. Gerek özel savaşta daha da geliştirme, onun daha da vahim bir boyut kazanacak olan sonraki uygulamaların boşa çıkarmak, iç çelişkilerinin geliştirerek teşhir ve tectirini hızlandırmak, gerekse de demokrasi güçlerinin sağlığı bir temelde ortaya çıkarsa fırsat ve imkan açmak büyük önem taşıyor. Bütün bunlar, yakın dönemde maddedelemizin önemli siyasal sonuçları olarak gelişecek ve ortaya çıkacaktır.

İçerisine girdiğimiz süreçte, Partinin direniş hattı içerisinde kararlar, ulusal direniş savaşımızın

ana planlamasını geliştirilmesini de başardık. Her mücadele döneminde, bu dönem özelliklerine göre mücadele çizgisi yetkinleştirilmedi, onun taktik düzeyi koşullara adapte edilmeli ve bu koşulların ortaya çıkardığı görevler iyi saptanmalıdır. Bu görevlerin başarılması için de uygun örgüt ve mücadele biçimleri hazırlanmalı, özellikle de örgütün sorumluluğu yönetim kadrosu çok önceden kendisini hazır hale getirmeli ve böylelikle de arzu edilen çalışmalara cevap vermeli. Biz görevleri bu temelde ortaya koymaya ve açığa çıkarmaya çalıştık. Yine, Parti çizgisinin daha da derin bir çözümü için veriler sunduk. Bütün bunların nasıl bir eğitim temeline dönüştürülmesi ve nasıl bir militanlaşma ile karşılama gerektirdi hususunda, yoğun bir tecrübe aktarımı ve canlı bir eğitim ortamını sağladık. Bunda da başarılmak için büyük bir özen gösterdik.

Buna rağmen, kadro yapımızın gelişimi ağır olmaktadır. Siyasal duyarlılık yeterince gelişmemiştir. Siyasal duyarlılık, olası siyasal gelişmelerin kokusunu önceden almayı, bunun pratik üzerine ne gibi etkiler getireceğini önceden hesaplamayı gerektirir. Yine böylesi dönemlerin nasıl bir örgüt ve yönetim kademesi ile karşılanacağını da bilmek gerekir. İşte, bütün bu konularda içerisinde düşülen sıkışık, darlık, yüzeyellik, derin olamama, gelişmeleri kapsayacak irade gücüne ulaşamama, karar ve yürütme başarısını gösterememe, daha kapsamlı başarıları ulaşamamız engellenen gibi, aslında rahatsızlık önlebilecek kayıpların verilmesinin de iç nedenidir. Biz böylesi bir yaklaşımı asılamamasını sancılarını çektik, halen de çekiyoruz.

Bu hususu biraz daha derinleştirerek, görülmektedir ki, biz bu faaliyetler, gelişmeler karşılayacak kadar verimli kılmak için ayarlar yoğun bir çaba sarfediyoruz. Bu çalışmalara en üst düzeyde müdahale ediyor ve her bir toplantıyı kongre düzeyinde zirvesel bir biçimde ele alıyoruz. Ama bütün bu çabalarımız Parti çizgisini her koşul altında sürdürebilecek, militanların örgütülmesi konusunda gösterdikleri zayıflıkla karşıyor. Düğmanın maddedelemize verdiği kayıplarda arzu edilen gelişmeyi gösteremeyen bu yapının etkisi büyüktür. Biz yaptığımız değerlendirmelerde bu sorunları birçok yönüyle ortaya koymaya çalıştık. Gerek bu devreye katılan arkadaşlara gerekse de daha önceki devrelere katılan arkadaşlara yönelik olarak yaptığımız değerlendirmelerde, bu

konuda gerçekleri çok açık bir şekilde ortaya koyduk.

Buna rağmen, hala amatörün yaygın etkileri yaşanıyor, içinden gelen toplumsal yapının etkileri tam olarak kırılmıyor. Bu da devrimci savaşımızın önde olduğu dönem için engel olarak ortaya çıkıyor.

Sadece, sizlerin içinde yer aldığınız son dönem için değil, bütün Parti faaliyetleri için, bazı çözümlemeler geliştirdik. Sorumlu kadro yapımız, bu değerlendirmelerin azami bir sonucu çıkarmalıdır. Hayatın ortalama köydeğününden en ufak bir şüphemi yoktur. Şimdiye kadarki pratik de göstermiştir ki, Akademizden mezun olanların önemli bir kısmı sonuna kadar kahramanca direnmesini bilmişlerdir. Bu, sürekli olarak yüceltmemiz gereken olumlu bir özelliklerimizdir. Üzerinde düşünülmesi gereken diğer bir husus ise, bu olumlu özelliğimizi başarı üstüne başarı getiren bir gelişme ile tamamlayamıyoruz.

Burada bir çelişki söz konusudur. İşte bu çelişkinin içinde bütün toplumsal gerçeklik, bunun yansımaları ile özel savaşın dolaylı etkileri söz konusudur. Bütün bu etkilerin parçalanması gerektiriyor. Bazen özel savaşın dayattığı savaş koşullarına düşüldüğü görülmektedir. Bunların bize dayattığı bir çerçeve var. Bu çerçeveyi bilgisi dahilinde oluşturuyor, istediği zaman üzerine varan, savaşım ve örgütlenme tarzını buna göre geliştirip bir durum söz konusudur. Bu durumu iyi görmek ve tedbirleri de buna göre almak gerekir. Savaşımızı bu dayatmaların dışına çıkarmamız zorunludur.

Savaş, özel savaşın istediği biçim ve kapsama değil, devrimin istediği biçim ve kapsama geliştirilip için ustalık göstermek gerektiriyor. Zaten burarda öngrenilmesi gereken temel dars budur. Halk savaşımızın kendi yasaları çerçevesinde yürütme, böylelikle halk savaşını en iyi, en uygun bir biçimde dayatarak özel savaşı boşa çıkarmak gerektiriyor. Askeri eğitimimizin temel de buradadır. Şimdi biz, özel savaş her yönüyle bilince çıkarılamaz yapıyoruz. Bu, üzerinde yoğunlaşmamız gereken önemli bir alandır. Bundan daha önemlisi, halk savaşımız kendi yasaları çerçevesinde gelişimini sağlamaktır. Burada rastgele savasılmaz, arada bir direnilebilir biçimde başarı sağlanmaz. Hatta her üç ayık dönem için ayrı ayrı planların geliştirilmesine ve bu konuda çok yüksek çalışan beyinlere ihtiyaç vardır. Gerçekten bir özel savaş yürütülüyorsa, halk savaşında da kurmaylığın olması gerekir. Halk savaşını

ni biz, bir defa kurmay düzeyinde, komutanlık düzeyinde kabul etmiyoruz. Şimdi eskiden bir emekleme dönemindeydi. Çok ağır koşullar altında geliyordu; ama, şimdiki koşullar biraz olgunlaşmış, tecrübe biriktirmiştir. İşte içinde, dışında bu okullarda özellikle görüyoruz ki, sağlam bir kurmay kafası ile savası tüm yönleriyle gözden geçirme, yönetime sanatına ulaşmak zor değildir. İşte bunu kendimize yedireceğiz. Eğitimin temel burasındır diyorum. Yapıya bakıyoruz, kendini haddinden fazla darlık içinde tutuyor. Tabii, bunun altında her türlü yetmezlik gizli yataktadır. Bu ilerlemek için değil, durmak için bir bahane uyduran, her devrimde istenilen, yaygı getirilen kişilik yerine karmakarışık, kırıkçılık kendi başına bela olmuş bir kişiliği yaşamakla elbette kurmay olunamaz, komutan olunamaz.

İşte biz bunu burada kapsamlı bir biçimde eleştirdik. Bizim eleştirimiz her ne kadar buradaki faaliyetlerin geliştirilmesine ilişkinse de, bir bütün olarak ve daha çok da ülke pratiğinde yürütülen silahlı savaşımıza ilişkin. Onun önünü aydınlatmak, onu bir adım daha ileriye götürmek istiyoruz. Bir bütün olarak bu konuda Parti kadrosunun savaşımını her düzeyde ilerletmek için, ne lazımsa onu geliştirmek istiyoruz. Bu önemli savaş herhangisi bir biçimde değil, bu konuda görevlerin yerine getirilmesiyle kazanılır. Ben bütün anlayışı-

kesin kararlı olmak gerekir. Bundan sonra devrimciyi hangi alanda yürütürsek yürütelim, yeterliliğe ulaşmalıdır. Bu yeterliliğe ulaşmak için, biz artık bu aşamada sözümüzü kesin vermek durumundayız. Ve bu söz veriş kesin bir uygulamadır. Birçok çalışmamızı boşa çıkararak bir militan olmaksızın köşemize oturmanın daha iyi olacağını belirtmek isterim. Böyle yoldağlarımız olmasa daha iyidir. Dikkat ederseniz, en amsız koşullarda biraraya geliyoruz. Hepiniz yaşamızın en değerli anlarını sarfediyorsunuz. Bunun karşılığı ne olmalıdır? Uyan, düşmana her türlü malzeme sunan ve özellikle iflah olmaz kariyerist, düşün, komplotu unsurları sağlamak imkanı veren bir yaklaşım tabii ki olamaz. Ne kadar iyiliyetli olursanız olursanız, Partiyi tutarsa tutsun, Partiyeye en büyük zararı veren kişiler olmaksızın, Partiyeye Partili olmaksızın, bu işten vazgeçmek daha iyidir. Çünkü, başta kendimiz olmak üzere, tüm emeklerimizin boşa gitmesine yol açıyor. Ve Parti içinde bu tip boşa çıkarmalarda sandığından daha fazla zarar verir.

15 Ağustos Atılımının 4. yılını geride bıraktığımız bugünlerde özel savaşın her düzeyde sürdürülüşü ve bizim durumumuzda böyle ifade edilebilir. Ve biz, 5. yıl ulusal direniş savaşımızın yeni bir aş-

nizin buna çevrilmesi gerektiğini çok açık ve yoğunca tekrar vurguluyoruz. Bu konuda yetmezliği fazla uzmak, bunu da kendi kendine bile tanımaz üsluplarla sürdürmek doğru değildir. Ulusal direniş maddedelemizin soyu bir aşamamızdır. Halkımızın direnme yeteneğine sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Partimizin bu direniş önderliği kesinleşmiştir. Buna laiyen olmasını düşün, buna denk düşen bir kiliği tutturmak gerekir. Bunun aşasını kabul etmek Partiyi ter düşmek tir. Bundan ısrar etmek düğmana dolaylı veya direkt geniş başarı imkanı vermektedir. Hiçbirimizin de buna hakkı olmayacağı açıktır. Son zamanlarda Parti içinde ve daha çok da aleştirildiği yetmezlik, zamanında doğru bir işleyiş geliştirmeye karşılık veremeye, yetersiz devrimciyi iyi kullanan Parti karşıt eğilimin asıl sonuç aldıkları ortadadır. Her zaman söyledik ki, halkın içinde nasıl düğman sonuç alıyorsa, benzer bir köleliğin Parti içine yasanması, bu eğlere başarı imkanı veriyor. Ve bu aşer alması, böylesine sonuçlara yol açmaktan kurtulanamayacaktır. Bu noktada,

ması haline geliyoruz. Buna ulaşmak mümkündür. Bu, daha uzmak, profesyonelce hazırlanmayacağız bir aşamadır. Gerçekten büyük Parti tecrübemiz, küçümsemeden Parti mevzileri, iyi savatırılmasa önümüzdeki dönem kesinlikle lehimize gelişmesi isten bile değildir. Özel savaş önümüzdeki dönemde, tam başarıya ulaşamadığından ötürü biraz daha ömrünü uzatmak istiyor. Bu belki de '90'lara kadardır. İsten askeri yönüne daha çok ağırlık vererek ve buna bağlı olarak ekonomik, sosyal, siyasal yönü sürdürmek isteyecektir. Askeri yönü geliştireceğimiz devrimci savaşımıza getirilebilir. İşte, en çok planladığı geçmiş bir yılın deneyi var. Bize kayıplar verdirirdi; yüzde yakın yoldağımız bu savasta kaybettiler. Bunların beş katı kadar bir kayıp bile de onlara verdimiriyi bilirdi. Ve bundan daha da önemli bütün savaş mevzilerimizde, sadece tutunmak kalmadık; gücümüzü siyasal olarak arttırdık. Yeni mevzileri devreye sokarak, bu mevzilerin cephe gerisini de geçmiş bir yıl içinde, daha önceki yıllara kıyasla ileri dü-

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN:

"Bu maraton sonsuza kadar da devam etse, bunda varım..."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, bir grup Türk ve Avrupalı gazeteci ile, Haziran ayında röportaj yapmıştı. Geniş yankı uyandıran bu röportajlar serisi PKK'nın gerek Türkiye, gerekse de dünya kamuoyuna tanıtılması önemli bir rol oynadı. Milliyet gazetesinde yayınlanmaya başlanan röportaj, yayının ikinci günü durduruldu. Kamuoyunda yarattığı büyük ilgi faşist Türk devletini tedirgin ederek, korkuya sürükledi. Bunun üzerine röportaj yayını, bizzat Başbakanlık tarafından durduruldu. Bu, PKK'nın görüşlerinin kamuoyuna ulaşması karşısında, faşist rejimin yüzünü çizilemeyeceği gerçeğine karşı devletin duyduğu büyük tedirginliğin sonucu olarak yapıldı.

Büyük yankı uyandıran röportajın tüm metni gazetemize de ulaştı. Kamuoyuna tam yansımaya olanağı bulamayan röportajın bir bölümünü bu sayımızda yayınlamayı uygun gördük.

M.A. Birand: Siz diyorsunuz ki, kim ne yaparsa yapın ben bu yolda devam edirim. TC için, onun bileceği işleri, benim bir çizimim, ideolojim var diyorsunuz.

PKK G.S. A. ÖCALAN: Burada bir açıklama yapıyoruz. Şimdiye kadar çarpışmalar ve yanlış değerlendirmeler bir hayli fazla oldu. Bu bir açıklamadır. Biz Türkiye kamuoyuna saygılı olduğumuzu göstermek zorundayız... Kamuoyuna bir rapor sunmak istiyoruz. Aslında her raporun bir sonucu vardır. Dikkatli izleyenler aslında çok sonuç çıkarabilirler.

M.A. Birand: Gücünüz ne kadardır?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Bu konuda kesin bir rakam belirlemek olanaksız. Potansiyel gücün çok fazla olduğu açıktır. Kitle ile olan ilişkilerimiz yoğunudur. Köylülüğün tam desteğini tespit etmek zordur. Köylülüğün içten desteği oldukça fazladır. Kentliler de gözönüne getirildiğinde güç daha da artar. Kaldı ki kentlerde güç sürüklü olarak artmaktadır. Yine üniversite gençliği ve gençlerin diğer kesimleri de tamamı ile Partiyi akmtalar.

M.A. Birand: Bunların daha sonra kpsma durumu olabilir...

PKK G.S. A. ÖCALAN: Bu konuda kesin olarak çok ciddi bir arayış başlatılmıştır. Mesleği gündeme bir çok ciddi olarak koyduk. Bu insanların öyle ilgisiz kalacağı söylenilebilir mi? Hemen hemen her alieden bir şahit verildi. Her köyde, her kentte eyilemler oldu. Şimdi küçümsemeyle karşıda bir taraftan kitesini, bu eyilemler ortaya çıkardı. Bütün bunların da hangi koşullarda yaratıldığını belirtmek gerekir. Başlangıçta durumun yanlışlığına rağmen gelişmeler sağlandı.

M.A. Birand: Peki başlangıçtan bugüne kadar çok mesafe aldınız mı?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Size göre az mı mesafe aldık? Bu kadar geliş bir de ilgisizleşmek, kitlelerle ilişkilerimizi istemli zorlayan bir gelişmeye varmak az şeyler değildir. Kitleler içten içe yasadıkları korkuyu aşiyor, tarafsızlıkta mücadelede doğru kayıyor. Kesin olarak belirtilebilir ki, tarafsızlık durumundan taraflılığa doğru, yani bizim tabanımıza doğru bir kayma yaşanıyor. Bu çok önemli bir durumdur.

M.A. Birand: Size korktuklarından dolayı hiç değilse bir bölümün destek verdiğini söyleyebilir mi?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Hayır. Burada bir yanlış var. Eğer ordu-nun korkusu olmasa bize çok büyük bir desteğin verileceğini çok iyi biliyoruz. Bu konuda geçmiş tecrübelerimiz vardır. Bu konuda çok büyük bir katilim da olabilir. Halk bizden korkmaz, korkmasına da gerek yok. Bazı bölgelerde

böyle çarpıtılmış durumlar olabilir, ama kesin eğilim bu değildir. Bunu larsa olsa istisnal şeylerdir.

M.A. Birand: Mesela timlerinize köylere giriyor, "şunu şunu ver-mezseniz canınıza okuruz" di-yorlar...

PKK G.S. A. ÖCALAN: Şimdi birtakım haksızlıklar olabilir, ama bunlar belirleyici değildir. Özellikle grupları eğitilmiş bu tür yaklaşımlar tamamen tasfiye ediliyor. Halka bu şekilde yaklaşmak suçtur. Bu konuda doğru yaklaşım salırlamıza geliyoruz. Versa, yanlış yaklaşımlar düzeltilecek; kaldı ki bunlar düzelliyorlar da. Halka yaklaşımında kesin olarak inkanad sapılması biz bir yargılama konu-su olarak ele aldık.

M.A. Birand: Birliklerinizde şu eyilemi yapıyor, bir yerde hareket yolum varıyor musunuz?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Birliklerimizde şu veya buna yap de-mekten ziyade, biz genel anlayış ve doğrultuyu veremekteyiz. Bana göre, birliklerimizin asıl ağır görev-leri eğitim görevidir. Bu ise, teme-linde örgütlenme ihtiyacını giderir. Bir önceki sorunuzda belirttiğiniz, "birliklerimizin çok vurmalarından rahatsızlık duymuyorsunuz"dan ziyade bu birliklerimizin önünde bulunan esaslı görevlere değineceğim. Yani birliklerimizin çok ö-nemli örgütsel görevlere de vара-bileceklerini söylemek istiyorum.

Bugün hak kitlelerinin durumu örgütleniş açısından oldukça elverişlidir. Birliklerimizin halkın bu kadar uygun durumuna denk dü-şecek bir örgütlenmeye geliştirme-melerinden duyduğumuz bir rahatsızlık mevcuttur. Bizim için önem arzeden hususun kendisi de budur. Bu konuda çok yoğun uğ-raşlarımız vardır.

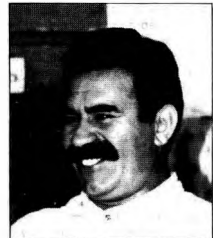
Silahli birliklerimizin esas olarak gövresi işle, eyilem ve propaganda örgütlenişini yaratmaktır. Bu birlik-lerimizin önünde bulunan görevle-rin bu şekilde anlaşılması gerekir. Birliklerimizin görevleri konusuna yaklaşımımız belirleyici. Silahlı bir-lirimin, önünde bulunan propa-ganda ve örgütlenme görevini gerçekleştirmesi için sadece dar bir eyilemlik anrı içerisinde kal-masını kabul etmiyoruz. Böylesi gelişmelerin ortaya çıkmasını için de yoğun olarak tedbirlerimizi almaktayız.

M.A. Birand: Yeni silahlı eyilem-le çok uzun bir mesafe gidilemeye-ceğini mi söylüyorsunuz?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Tek başına silahlı eyilemle fazla bir sonuç alınmaz tabii. Ne sonuç alınır? TC'nin silahlıları çok daha fazladır. Mücadelelerin politik örgüt-lenme yani çok büyük öneme sahiptir. Ve dikkat ediniz; böyle bir önderlik olmazsa, bu kadar kitle ilgisizli yaratılmaz. Türkiye'de de böyle silahlı gruplar çok, çok kısa bir sürede tasfiye oluyorlardı değil mi? Yani dikkat edelim, bir çizgi olayın-

da ısrarlı olmak gerek. Bizde de bunu iki günde bitirmek isteyenler çıktı. Sadece silahlı bir mücadele yürüten bir grubun ömrü tas çatı-las 6 ay olur. Ama işler her doğru siyasi örgüt anlayışına uygun yürü-tülürse, bu sürekli gelişim kayde-r. Şimdi sizin o silahlı eyilemler grubu olarak dediğiniz bizim burad-aki bütün çabalarımızın özünün sadece silahlı eyilem olduğunu belirtmek çok dar bir yaklaşımdır. Blikis, politik mücadeleyle çok büyük bir değer biçme olgusu var. Siyasi eğilim birincildir, hatta biz silahlı mücadeleyle şu fonksiyonu vermek istiyoruz: Siyaseti, siyasi gelişmeyi korumalı, kollamalı ve gelişmesine yol açmalıdır. Savaş daha iyi yürütülmelidir bize göre. Gerilla kurallarına daha uygun bir savaş düzenine geçmeli. Bunlar da üzerinde durduğumuz ve başarm-ak için de yoğun bir şekilde içeri-

"... Hemen hemen her alieden bir şahit verildi. Her köyde, her kentte eyilemler konuldu. Şimdi küçümsemeyle karşıda bir taraftan kitesini, bu eyilemler ortaya çıkardı. Bütün bunların da hangi koşullarda yaratıldığını belirtmek gerekir. Başlangıçta durumun yanlışlığına rağmen gelişmeler sağlandı..."

sine girdiğimiz durumlardır.

M.A. Birand: Silahlı eyilemi için kullanıyorsunuz?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Gerilla eyilemi, silahlı eyilemdir. Tabii bil-yorsunuz, devrimci siyaseti, hatta ideolojik gelişmeyi korumamız bile buna bağlı... Silah doğru devrimci politikayı sürdürmenin bizde daha ilk dönemlerden beri doğal ara-cıdır.

M.A. Birand: Silahlı eyilemleri-nin bundan sonraki aşaması ne? Birçok açıklama, sözler oldu: "Bundan sonra kentlileri vuracağız, turistleri yarlı vuracağız, devlet binalarını vuracağız..." vb.

PKK G.S. A. ÖCALAN: Savanın eskisinden daha geri bir konuma düşmesi beklenmemeli. Özel sa-ve yönetiminin bazı iddiaları var. Bunu geçenele basına da yansıttı. Biz bu konuda gerçekçiyiz, bizde şimdiye kadar her yıl bir önceki yıldan daha ileri bir aşamayı teşkil etti; '84'de '85'te, '85'te '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '75'de, '75'de '76'da, '76'da '77'de, '77'de '78'de, '78'de '79'da, '79'da '80'da, '80'da '81'de, '81'de '82'de, '82'de '83'de, '83'de '84'de, '84'de '85'de, '85'de '86'da, '86'da '87'de, '87'de '88'de, '88'de '89'da, '89'da '90'da, '90'da '91'de, '91'de '92'de, '92'de '93'de, '93'de '94'de, '94'de '95'de, '95'de '96'da, '96'da '97'de, '97'de '98'de, '98'de '99'da, '99'da '00'da, '00'da '01'de, '01'de '02'de, '02'de '03'de, '03'de '04'de, '04'de '05'de, '05'de '06'da, '06'da '07'de, '07'de '08'de, '08'de '09'da, '09'da '10'da, '10'da '11'de, '11'de '12'de, '12'de '13'de, '13'de '14'de, '14'de '15'de, '15'de '16'da, '16'da '17'de, '17'de '18'de, '18'de '19'da, '19'da '20'de, '20'de '21'de, '21'de '22'de, '22'de '23'de, '23'de '24'de, '24'de '25'de, '25'de '26'da, '26'da '27'de, '27'de '28'de, '28'de '29'da, '29'da '30'da, '30'da '31'de, '31'de '32'de, '32'de '33'de, '33'de '34'de, '34'de '35'de, '35'de '36'da, '36'da '37'de, '37'de '38'de, '38'de '39'da, '39'da '40'da, '40'da '41'de, '41'de '42'de, '42'de '43'de, '43'de '44'de, '44'de '45'de, '45'de '46'da, '46'da '47'de, '47'de '48'de, '48'de '49'da, '49'da '50'de, '50'de '51'de, '51'de '52'de, '52'de '53'de, '53'de '54'de, '54'de '55'de, '55'de '56'da, '56'da '57'de, '57'de '58'de, '58'de '59'da, '59'da '60'da, '60'da '61'de, '61'de '62'de, '62'de '63'de, '63'de '64'de, '64'de '65'de, '65'de '66'da, '66'da '67'de, '67'de '68'de, '68'de '69'da, '69'da '70'de, '70'de '71'de, '71'de '72'de, '72'de '73'de, '73'de '74'de, '74'de '7

derede bağnaz, yine körce bir yaklaşımdır. Diyorki, "ben şunu düdünyüncüm, suçlarım büyük, aslında ben çok sert bir politikayı uyguladım, Kürtlerin ağız açılmı, görünüşleri, bunlar vahşidir, beni mahvedir." Bu yaklaşım kendilerini fazla politik çözümlüyle yol yok. Bir gün bunlar gözünü getirilir. Kaldı ki, benim de en çok üzerinde durduğum nokta: Güney Kürdistanlılar olmadan da, hatta onlara rağmen de, bizzat yanbaşımızdaki milyonların gözünü açtık direniş geliştirdik. Bunlarla denemek istedikler, görüşmeler yaptılar, başarılmadı. Özele inen söz vardı: "Yahu, bunlar bize söz verdiler, önleyeceklerdi. Demek ki, bir şeyler hazmetmedi; suçsuz adamlar isyan halledildi" diyor. Şimdi aynı sona kanıtlandı. Yani onun orada islediği otomati çıkırdı. Hareketlenme açısından yanbaşımızdaki milyonlarca insanın geldiği bir zemin var.

(...)

M.A. Bränd: Bizde adı yok. Gerçek sizin bu söylediklerinizle orada yaklaşımla yavaşla bilinen şeyler. Yani sizler daha çok Türkiye'den toprak parçası alıp kendi devletini orada kurmaya çalışsınız...

PKK G.S. A. ÖCALAN: Benim önderlik ettiğim eylemi bu kadar sık ele almak, tam o köylü katalanlarıdır. Örneğin birdenbire perçaldık, bunlar üzerine hemen bir devlet kurduk. Bir defa yaklaşım bu kadar sık, bu kadar hayali olamaz. Yani ortada bizim yüzde doksan dokuz dokundugumuz başka şeyler var. Şimdi şayanırlar ki, biz bir devlet olsun da nasıl olursanız diyorum. Türkiye'de böyle bir gelecek var: "bir devletimiz olsun da, nasıl olursa olsun." M. Kemal'in devlet deneyiminde de bu var: "Türk devleti olsun da, nasıl olursa olsun" imajı güçlüdür. Türk nüfusu bir tehlike içinde olursa, onu koruyacak tek organ devletler imajı yanatılmıştır. Bunun için devletçilik mütahhisi gelişmiştir; "devletin olsun da, nasıl olursa olsun" yaklaşımı egemendir. Ben bunu bilmiyorum değilim. Devleti korumak milliyet ve kültürünü değiştirir. Devlet önemli bir olay. Fakat devlet her şey demek değildir ve bir de "nasıl olursa olsun, bir devlet" benim ideali değildir. Devletin biçimleri kadar muhtevası da çok önemlidir. Şimdi bunlar önemli, siz bu soruları geliştirmelisiniz. Bu sorular düşünceyle iyi açar, düşünme de bazı çözümlere gösterir. Ve bunlar çok önemli sorunlardır. 15 milyon aşkın insan var, bunlar doğrudan bir sömürge rejimi altına bile alınmış değildir. Bölge varlığı, özel yönetimin bağı Kozakçığının uygulanmasını gözle gördünüz. Ne kadar alzi memnun etti, bilemiyorum. Bakın, polis kafası gerçekten ne gibi sonuçlar almak istiyor? Şimdi, birtakım tedbirler alıyorlar, şöyle diyor: "İşte aliyorlar. İnsan yuruyordu, değdi mi yapıyor, içinde patlıyor." "Tamam der, alılabileceğin kadar." Ne edecek? Bütün gücünü buna verir. Yani burjuva anlamında bir saevs yürütüle bile, bu kadar çabılgılığımız olmaz. Bu konuda devlet zayıftır. Böyle çabılgılığımızlar ile ne yapmak istiyor?

Birçok çevre, en başta da özel yönetimi bizim zor durumda olduğumuz iddia ediyor. Yine, bazıları bizim her an birleşmişimiz, bitmek üze olduğumuz şayanırlar. Ben bilekiş, bu konuda devletin durumunun çok zayıf olduğunu görüyoruz.

M.A. Bränd: Ne zaman siz?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Kesinlikle

likle siz bu durumda yeneceğinizi iddia edemezsiniz. Kendisine saygısını yitirmemiş bir Türk yöneticisi hiçbir zaman bu duruma itihare demez. Ve böyle PKK'nın "terristlik, gerilla, ayırmıcılığı" bel bağlayarak da keyfili rahat çatamaz. Bugün bizim mücadelemiz gerçek sorunların neler olduğunu gözünü getirdi. Bu konuda çabalarımız ilderde daha da yoğunlaşacaktır.

Şimdi şu söylebiliriz: Gerçekten yürekli ve dürüst olan Türk yöneticileri bu konuda duyuramaz mı? Bu sorunlara karşı ilgi duymazlar mıydı?

Bugün özel saevs yöneticileri, 15 milyon aşkın Kürt nüfusunun katlederek, bitirmek bahaşdıyorkı. Bu konuda da ildiali görünüyor. Böyle bastırma, katletme yöntemi ile ne kadar ilerleyecekler. Bu kadar nüfusu tutuklamak, katletmek başarılabilir mi?

Bu çağı böyle bir katliam gerçekleştirmek gücü. Rejim bugün kendi halkına bile bir şey vermiyor. Bir yığın insan ortaya atmış ve bunları dileddiği gibi kullanıyor. Bu insanların öğrenmesine, başını kaldırmasına bile fırsat tanımıyor. Oysa bu insanların sırında Türkiye'de işler yapıyor. Çile çeken kesim bunlardır.

Yine bizim halkımız da hiçbir hak tanımıyor. Hatta bastırarak, ulusal kimliklerine sahip çıkışları bile engellenmek isteniyor. Toplum adeta, kimliğiyle sahip çıkamayacak kadar korkak bir hale getirilmek isteniyor. Öyle ki, kimliğin den bahsetmesi bile engellenmek isteniyor.

M.A. Bränd: Bu insanların kimliğine kavuşması, olumu bu duru-

ma gelmesi, sizin için kazanmak anlamına mı gelir? Yani kazanmak nedir sizin için?

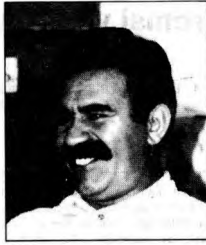
PKK G.S. A. ÖCALAN: Elbette. İnsanlar yaşadığı topraklar üzerinde en çoklu bir tarzda maddi-manevi anlamda yapamı gerçekten kazanırsa olumludur. Bizim için devrim, devlet ve insanlık daha gelişmelerini yaratmasına bağlıdır.

M.A. Bränd: Yani o zaman ben mücadeleli kazandım mı demekti?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Bir anlamda yent bir uyanışın, ilerlemenin teminli atıyord.

M.A. Bränd: Toprak değil yani?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Şimdi dediğim gibi, topak sorunu, su anlamında ifade edilir. Bu insanlara kendi kaderlerini özgürce tayin sahası gerekir. Önden önce, dediğim gibi, bunun için büyük insan faktöründen, bilincinden, yüreğinden ayaklandırılması gerekir ve "illa Türkiyeyle yola çıkılıyor. Dikkat edilirse, bizim baştan beri sorunu ko-

"... Bu gençlik, kesinlikle bu maraton sonuza kadar da devam etse bunda varım anlamındadır. Bu kendi sorumluluğum altında devam edecektir. Bunu kesinlikle başarabilecek gücüm vardır. Ne kayıplar, ne döneklilik, ne de çok körce bir zorbalık bunu durdurabilir. Kanıt; çok sınırlı olanaklardan neler yaratıldı... Tek bir sapanmış olmadı durumdan bugün nereye geldik..."

yuşumuzda, kesin bir ayrıcalık olmayı ile bu işe girilmiştir. Hayır, yazılar değerdendirilirse, yüzde doksanı aşkın içerik; sosyal iliş-

gösterdiğimiz için büyük memnuniyet duyulması gerekirdi. Bir de derin bir korkudan kurtuluyor. Nedir bu? "Yahu, bunlar bir gün başkaldırı" endişesi kalkıyor. Başkaldırının oynamak isteniyenler de ortaya çıktı. Bunlar gelişmelerle kötti bir biçimde yaklaşıyor Olumu yaklaşımı önemli, geliştirilmesi gerekir. Nedir bunlar? Başkalarının fazla müdahale etmediği, kendi özgür bilincine insanın sorununa sahip çıktığı ve fazla sapanları, silahı konuşturmadığı, bir çözüme cesaret etmediği. Söyleyeyim, bunu devlet büyükleri yapmalı demiyor. Hayır, onlardan fazla şeyler beklemeyeceğiz. Biz bu işleri halkla, halklarla yapıyoruz. Bu işe daha çok nereden bakmak gerekiyor? Ama diyebilirsiniz halktır, onun demokrasî kültürü ne halde? Kendi kaderini seçmede, Türk halkı da belki bızden daha az şartlandırılmış bir durumu yaşıyor.

M.A. Bränd: Bir yerde özetlemek gerekirse, şöyle bir görüntü çıkarıyor ortaya. Yaniyor muyum bilmem. Yani, diyorsunuz ki, "benim hedefim, kazanmaktan anladığım şey, Türkiye'den bir bölüm toprakları, orada devlet kurup onun başına geçmek felen değil. Ben, yaptım bu mücadelede, Kürt halkının temel haklarını verdim, onlara insan gibi muamele ettilim, onların belli düzeyde, herkesin hakkı olan hakları..." O mu?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Başımışlık olayını, dikkat ederseniz çok kapsamlı ale, aldık.

M.A. Bränd: Evet...

PKK G.S. A. ÖCALAN: Bir sosyalizmin bağımsızlık anlayışı, bir

bu sorun karşısında o kadar çabıdır bir konumda kendilerini tutuyorlar ki, meseleyi halledelim ad altında, aslında her türlü tehlikeye açık bir yaklaşımı taşıyorlar. (...)

M.A. Bränd: Bir yerde çabı yolu nedir? Sizin silahı eyleminizi sürdürdüğünüz anlamı nedir? Daha ne kadar gider?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Yine, kesinlikle yalnız başına bize bağlı değildir. Benim için, "söyle vurdu, böyle yapt" türünden şeyler deniliyor. Ama görürsünüz ki sağladım ve çok gencim. Şayanırlar siz de bunu başta söylediniz. Bu gençlik, kesinlikle bu maraton sonuza kadar da devam etse bunda varım anlamındadır. Bu kendi sorumluluğum altında devam edecektir. Bunu kesinlikle başarabilecek gücüm vardır. Ne kayıplar, ne döneklilik, ne de çok körce bir zorbalık bunu durdurabilir. Kanıt; çok sınırlı olanaklardan neler yaratıldı... Tek bir sapanmış olmadı durumdan bugün nereye geldik. Bu çok şeyi açıklar... Soruların çözüldü durumuna göre, özellikle politikanın gücüne inenarak, politikanın yücelti, birçok sorunun çözümünde esas alınması gereken bir metod olduğuna bilerek hareket etmeli. Türkiye halkı da bizim bu yaklaşımımıza gerekli karşılığı vermediler. Bunların içinde de sağlam politikaların çıkması, politikanın bir yücelik sanatı olduğu kabul edilmeli, sorunlara gerçekten politik yaklaşılmalı. Böyle yaklaşılırsa, biz de kesinlikle karşılık veriz. Ve bu iyi bir sonuçlan, çözümünç olabilir.

(...)

M.A. Bränd: Türkiye'deki durum, sorunlara baktıkça işi üzerine veya kılıcın üzerine yürürken, zaman zaman başaramıyorduz diye düşündüğünüz oluyor mu?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Kesinlikle böyle bir duygu içerişine girmedim.

M.A. Bränd: Hiç girmediniz mi?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Yok.

M.A. Bränd: Hiç mi?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Böylesi bir durum içerişine girmedim ki kesin olarak belirtiriz. Tam tersine, karışması engeller çıkıkça bızde bir callenme gelişir. Bize dıştan dayatılan engeller karşısında, bende bir büyüklüğü, yitilmiş sergileme durumu gelişir. Bütün bunlarla da ayakta kalmayı başarık. Böylesi bir gelişmeyi yaratmayı, sorunların üzerine yürürme gücüne borçluyuz. Yoksa tek yönü kalınır. Gerek iç ve gerekse dış engeller ne kadar anlamız biçimlere büründürse kişideki bütüme de o oranda gelişir. Büyük mücadele de buradan ortaya çıkar ve gelişir. Son yıllarda içten ve dıştan gelen muazzam dayatmalar bende çok güçlü bir direnme imkanı ortaya çıkardı. Bu tür dayatmalar bundan sonra da olacaktır. Fakat bütün bunlara karşılık verdiğimiz söyleyebiliriz.

M.A. Bränd: Hiç karamsarlığa düşmediniz mi?

PKK G.S. A. ÖCALAN: Yok. Gerekli karşılık verilebileceğini yaratırdık. Öyle işleri birkama olmadı. Bugünü kurtarmamızın büyük çabaları ve hesapları içinde olduk. Hani şöyle bir söz vardır: "Sanki hiç olmayacakmış gibi genis düşün, yarin ölecekmiş gibi bugünü kurar." Ben de öleme ile birlikte yarin ölecekmiş gibi çalışıyorum. Bütün çalışmalarında ve tedbirlerinde bu vardır. Yarin son tabiri, uzun süre yaşama durumu da var. İşte, bu konuda zor olanı başarmak, bizi ilerleten bir husustur da.

PKK ZİNDAN DİRENİŞİNDE 10. YIL

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Her şeyi bildirdi, artık istediğini yaparım rahatlığı içinde olan düşünürün suratına hiç ummadığı, beklenmediği bir anda halkımız ve Partimizin güçlü bir parması olarak İdil. Sersan düşman, direnişin paltak vermesini engellemek, ölmek ve sindirmek için can haviliye saldırdı. Bu darcaik alanda halk gerçekliğiyle sömürgeci-barbar güc arasında binlerce yıllık tarihin hesaplaşması gerçekleşiyordu. Düşman bizi kişiliğisizleştirip ihnet ettirecek Diyarbakır'dan ülke sahna ihneti yaymak, PKK'nın tarih sel çıkışını boğmak, Kürdistan halkını tarihi gökmecek hesabındaydı. Kürdistan halkının kahraman evlatları, düşmanın bu hesaplarının bilincinden hareket ederek onun tarihsel niyetlerinin aracı olmak yerine, direnişin ve başkalarının sembolü olma, ulusal kurtuluş ve bağımsızlığın umudu olma yolunu seçtiler. Peşpeşe dümlü ölmekizin topraklarına düşen iynin, güzelin, ilerinin, geleceğin tohumu oldu.

Daha önceleri savunma aşamasında eylem konumları şekillendi düşünce, doğul olarak bu gelişmeler sonucu ıleri alınmak zorundaydı. Artık esas savunma beklemeyecek, yaptırılan ıtırat ve saldırılara karşı ana gruplarda cevap verilecekti sonra son grup olan ıtır grubunda eylem başlatılacaktı. Ki eylemin biçimi belirlenmiş, ölüm orucu şeklinde kararlaştırılmıştı. Başlatılan bu saldırı ve ıtırat fuyası günlerinde mahkeme salonları tam bir arenaya dönüşmüştü. Düşman istediği şekilde hazırlattığı ifadeleri, ruhunu satmış bu hailerle, zayıf unsurları Partiyeye ve halka karşı konuşturuyordu, saatter boyu, günler boyu konuşma süresi tanıyordu. Bu saldırılara karşı söz istediğimizde mahkeme, ya söz vermiyor, ya oyalıyor, ya da söz vermez durumda kaldığımda konuşmayı kesiyor, başırgı geçiriyor, tehditte bulunuyor, salondan dışarı atıyor. Buna rağmen salonları yalın kılıncılar çekişip vurmuştu yerleri. Salonda başımıza gelebilecek her türlü belayı unutturuyor, gözümüzü Partiyeye ve davayı savunmaktan başka bir şey görmüyordu. Ne yazık ki hailerlerin tüm saldırıları basında işlenirken, aylemizdeki kamuoyu oluşturulurken, bizim savunmalarımıza, verdığımız cevaplara yer veriliyordu. Öyle ki bazı hailerin, örneğin Yildirim Merkit'in ihnetini mahkemede Partiyeye saldırmak şeklinde açığa vurduğu gün, yetkililer, salona yabancı basından muhabirler getirilmiş, Yildirim Merkit onlara dinletilmiş, bu saldırılara cevap için söz isteyen Hayri'ye tüm ısrarlarına rağmen söz hakkı verilmemişti.

Haziran'ın tüm ıtıratlar okunduktan ve meydan tümüyle düşmana bırakıldıktan sonra, tasarlandı gibi ıtır grubunda eylem başlatıldı. Bu denli yoğun ıtırata zorlama, ıtırat yığılma, basın ve TRT'de aylemizdeki kampanya yürütülmesi, arkadaşların ölümü kuçaklamaları; bu için artık böyle gitmeyeceği düşmana da, mahkeme

14 Temmuz Direnişi ve Bunu Ortaya Çıkaran Gelişmeler

"...14 TEMMUZ, ... BİZ SAVAŞ ESİRLERİNİN, ÜLKE İNSANLARININ, PARTİLİ SAVAŞÇILARIN DİRİLİŞ RUHU VE BAYRAGI OLMUŞTUR"

Muzaffer AYATA

melere de kendisini hissettirmişti. Onlar da bunun beklenisi ılerisindendiyler. ıtır grubunda 14 Temmuz'dan önceki 2-3 duruşmada Hayri söz istediği halde söz hakkı verilmedi; konuşturulmadı. Celseinin biteceği 14 Temmuz günü Hayri söz istemiş, mahkeme heyeti görmezlikten gelerek celseyi katırmaya çalışmış, ancak Hayri'nin müdahale etmesiyle söz hakkı vermek zorunda kalmıştı. Duruşma yargıcı, "Celseyi kapatıyoruz, kısa kes" diyerek kürsüye çağırdı. Hayri celsevinden vaktiyle özetleyerek, savunma hakkımızın tamamen ortadan kaldırıldığını, PKK'ye yönelik komploya değinerek, herkeşe zorla ıtırat yaptırılma çağırdığını, okunan ıtıratların bunun ürünü olduğunu, bu konuda her yolun mübah görüldüğünü, kendisinin dahi hücrede yazı yazarken koşullardan getirilen arkadaşlarına gösteriler "ıtırat yazdığını" şeklinde lanse edildiğini, tüm bu vahşet ve PKK'ye yönelik komploju protesto etmek için ölüm orucuna başlayacağını söyleyerek; devamla, "Bu benim son duruşmam olacaktır. PKK saflarında Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi için yıllarca mücadele verdik. Kişisel hiçbir beklenti ve hesabım olmadı. Daha fazlasını yapamadığımız için mezar taşına "Bu adam halkına karşı borçlu değil diye yazın" dedi. Ayrıca o gün büyük bir uzak görüşlülük söylediği ve bugün daha çok güncellenen, bazı ruhsuz, salımların üstüne atlamaya hazırladığı otonomi, özerklik gibi ulusal kurtuluş mücadelesine ihnet ve on satma tehlikesine parmak basarak, yalnız dümlü değil, bugünü de büyük bir öngörüyle görebildiğini gösteriyordu. Hayri'nin söz özlere, "Kürdistan bağımsızlık ve ulusal kurtuluş mücadelesinden yana olan her güc ve kuruluşun, kurtuluş sılıklı mücadeleden geçtiğini bilmesi ve sılıha sarılması" istileşile sözlerini notladık.

Duruşmalar boyunca mahkeme heyeti Hayri'yi çok iyi tanıdı. Onun varlığına tahammül edemeyen, güçlü ve ezici kişiliği karşısında seğıli, öpülü olmaktadır kendilerini alıkoymuyorlardı. Hayri'nin şakasının olmadığını, karardan dönüşünün ve eylemi bırakmasını, artık bu kadar ölüp bittikten sonra sözkonusu olamayacağını çok iyi kestirebiliyorlardı. Hayri'nin konuşmasından sonra duruşma yargıcı, "Ölüm orucuna başlamak gerek yok, savunma olağının yarattığı birleşim için ilgili yerlere yazılı bildirilmedi bulunacağı" dedi. Hayrett'i daha önce kadar "Bu sorunlar bizi ilgilendirmiyor, sizinle ilgili arasında ıderi bir sorundur" diyerek mahkeme heyeti, savunma olağının yarattığı için görüşmede bulunacağı söyliyordu. Bunu onlara söyleten içine girmiş oldukları çimnaz ve karışıklardaki büyük kararlılık ve sarımsak ıradediydi. Hayri'nin cevabı ise, "Bu konuyu size defalarca bildirdim. Ne dikkate aldınız, ne de değişen bir şey oldu. Böyle bir girişiminden, memnunluk duyuram. Ancak bir şeyin değişeceğini inanmıyorum ve kararımı değiştirmeyeceğim" oldu. Hayri'nin ardından Kemal PİR de söz istedi. Artık bent yıklımsı. Mahkeme heyeti için Hayri'ye

sınırlı kalmayacağına, ama gizli tutulması da mümkün olmayacağına anlamıştı. Yine de Kemal'e söz vermek istemedi. "Ne söyleyeceksin, söyleyecekleri Hayri söyledi" dedi. Kemal de, "Onun dışında söyleyeceklerim var" dedi. Mahkeme söz veremeyince yerinde, "Bugüne kadar kalmamışlıktır (önceki şehit arkadaşları kastedersek), önce bizi ölmeliydik" deyip kendisinin de ölüm orucuna başlayacağını açıkladı. Kemal diğer arkadaşların kendisinden önce ömelerini bir türlü içine sindiremedi, kabul edemedi. Bu adımda da en önde olmak istiyordu. Bunun kızgınlığını hep açığı vuruyordu.

Yaşamının baharında halkımızın ve Partimizin direnişliğinin, iyiyi ve güzeli tutkusunun sembolü, militan savadışı kişiliğiyle Ali ÇİÇEK verdiğin ırlayarak kürsüye gitti. Yer almış olduğu eylemleri açıklayıp ölüm orucuna başlayacağını, eleceğini belirtti. Üç arkadaşın daha katilimiyi 6 kişiyi tarihi büyük 14 TEMMUZ ÖLÜM ORUCU, yukarıda belirtilen koşulların ürünü olarak bu şekilde başladı. Ölüm orucunun açıklanması arkadaşlarda büyük bir heyecan yarattı. Beklenen adimatılmıştı. Mahkeme dönüşü ölüm orucuna başladığını duyulan AKIL YILMAZ da ölüm orucuna katıldı.

Ölüm orucuna katılan arkadaşlarımız kitleden teçrit edilerek 35'ın karşındaki 36. koşa (hücrelere) götürüldüler. Orada tutulan bir grup verimli ve gözaltından gelen arkadaşları oradan aldılar. Bu arkadaşlar üst çık da, birbirinden ölü hücrelere yerleştirildiler. Birinci kata ise onlar arasındakı konuşmaları idareye aktarmak için Kurmancı ve Zazaca bilgin Mehmet Celal Bucak'ın adamlarından, idarenin gücü birisini yerleştirmişlerdi.

Aylardan beri teçritlik ve konuşma yaşıyandın diğer konuşup sohbet edemeyen bu arkadaşlar, güncere bol bol sohbet edip bunun tadını çıkararak bildikleri, sevdikleri türkləri söylediler. Hayri'nin, Kemal'in konuşulduğuna diyerek öykü. İnsanlık ve tarih, kutsal değerler ve halka bağlılık yolunda ölüm böylese sevdalı kahramanlara çok az tanık olmuştur. Kemal gün ve coşuklu sesile her gün her saat ölümeye yaklaşırsın, "Oh be direnişin alahı varmış" deyip duyulanı açığı vuruyordu.

Birkaç gün sonra eyleme katılan başka arkadaşlar da oldu. Düşman, direnişin hiç muhatap almayor havasını sürdürüyordu. Ama eylemin celsevinden estirdiği bir hava vardı. İdare işkence ve vahşeti kısmen yumuşattı, tut-saklara normale yakın yemek veremeye başlandı. Bunun nedeni ise kitledeki ırası patlamayı engellemek teminlikliydi. Direnişteki arkadaşları yetkililerin uğradığı öykü. Eylemi kırmakla görevlendirilen ve en çok uğrasan cezavei doktoru Orhan Özcanlı'yı. Arkadaşları ilk birkaç gün, içmek için su verilmemiş. Yaz saçağında eylemi kırmak için suuz bırakılmıştı. Daha sonraları ise plastik bidonlardan su verilmiş, gün boyu değiştirilmeyen pis ve sıcak suak sulanıyor. Farier hücrede cirit atıllarından bidonların içine düşüyor, onlar da aynı suyu kullanıyorlardı.

Hücrelerin en çökimez yanısı, ortalıkta cirit atan yüzlerce farerin varlığı ve onların arızı kokusunun hücreye simesiydi. Öyle ağır ve bunaltıcı bir kokuydu ki, insanı sersemleten ve ıtksindiren cinsten bir şeydi. Sudan bile ıtksindiril olummuştu. Düşman, ölümeye doğru yal alan bu insanlara sigara dahi vermiyordu. Kir, pas içinde taş gibi, kokuşmuş bir döşek altlarına verilmişti. Hayri'ye öşek dahi verilmemiş; beton üzerine serdiği batınlıyede yatıyordu. Sıvrisinekler vızıldayıp yılan gibi sokuyorlardı. Düşmanın, eylemi kırma çabaları ve bütün bu olumsuz koşullar, arkadaşların kararlılık ve moral gücünü zerre kadar etkilemiyordu. Erisilmez bir kararlılık ve morale yüküydüler.

Eylemin 20. gününden sonra, idare gelerek, ne istediklerini yazıp vermemlerini istedi. Hayri ortalık bir yazı hazırlayarak, vahşete son verilmemesi, hakkımız olan savunma olağının yarattığını, çoklu ıhtiyatlarımızın beski ve işkence unsuru olarak kullanılmamasını, zora dayalı emir-komuta ilişkisine son verilmesini, avukat ve ailelerle görüşme hakkının tanınmasını ve şekindeki temin talepleri bildirdi. Düşman bir daha uğradı.

Bol sohbetli, coşuklu günler birbirini izliyordu. Vücudun biyolojik faaliyetleri gıcık ağrılamasına, bedenün günbegün erimesine rağmen onun içindeki çevher, inanc, azim ve halka adanmışlığın kallesi dimdik ayaktaıdı.

Düşman, eylemi ciddiye alırmıyorsa havasını vermesine rağmen büyük bir tedirginlik ve beklenti içineıyedi. Eylemin 40. gününde düşman bu eusekuluğuna son vermek zorunda kaldı. İşkence başı Eset Oktay ses yalın cazından, birkaç kendini bizzat açığı grevine gittiğini ama gizlice yemek yediklerini, onları kendi kurallarına uyduracaklarını ve devranlarını cezalandıracağını ve, söyleyecek söz cezaevi kitlesi öndünde eylemi ne kadar ciddiye aldıklarını ıtırat ediyordu. Şunu da belirtelim: Cezavei Müdürü Binbaş; Brol Şen, vahşet uygulamasından —Eset!— ortalık yürüttüklerinde Eset Oktay'ın konuşmasından sonra bir grup arkadaş da ölüm orucuna başladı. Bizleri de alıp Hayri'lerin bölünmeye götürdüler. Düşmana eylemin sürekliliği gösteriliyor. Hayri onları yanına gittiğimizde yal çok konuşu başlı. Bol bol onları sohbetlerimiz doyumsuzca sürdürüyor. Uzun süre aynı hücrelerde yan yana olamamıza rağmen, beraber defalarca ölümeyi gittiğimiz yoldasından konuşamamıza, tartışamamıza bizim için en ağır olan, en çok zorumuz gideni ve bizi kahredeni idi: İste bir araya gelmiş, adete içimide yüzüylara birkiritediklerimiz çok duyorduk. Onların fazla konuşamamasına rağmen bizim türklüklerimiz, kalamızdan gecenleri dle getirmemize ve susamışlığı, bu hasret, gıdıyorduk. Hayri'yle en çok konuşulurumuz genye kalan arkadaşların ne olacağıydı, ne yapılması gerektiğiydi. Halen net ve berrek düşünüyorduk. Yaşamaların son günlerinde arkadaşların, halkın ve Partinin sorunları kafalarını meşgul eden yegane sorunlardı: "Düşma-

"... İnsanlık ve Tarih kutsal değerler ve halka bağlılık yolunda ölümeye böylese sevdalı kahramanlara çok az tanık olmuştur..."

nın böyle kayıtsız olduğuna bakmamak gerekir. Biz ilk başkayınlar öldükten sonra, sizlerle görüşmeye, anlaşmaya yanaşacakları. Eylem kadrosal olduğu için cezaveindeki bu statükoju değıştirmek olanaklı görünmüyordu". Önu ne çok düşündüren de siyasi savunma yapan kadroların durumu. "Eğer siyasi savunma yapan ve 35'e toplanan arkadaşların karışımına, siyasi savunma yapmalarına müsaade edilirse anlaşma yapılabilir" diyor. Salt kadrolar ve siyasi savunma yapanların ıkararlaştrılma böylesi bir ayrı statüju uygulanmasının mümkün görülmediği şeklinde Akifile düğüncemliz belirttik. O, "Savunmamız ıyı kotarılır ve ıtırat adı altında ihnetle zorlamaktan vazgeçilirse, anlaşılmalıdır" diyor.

Ölüm orucunun 43-44. günlerinde yine eylemi bırakmamızı tekin etmek için uğrasan doktora, Kemal, bizlere sigara verilmesini söyledi. Ne hikmetse bize bir miktar sigara getirildi. Az miktarda da olsa arkadaşlar son günlerinde sigara içtiler.

Bir sabah uyandıığımızda Kemal sohbette başladı: "Su anda sigara içiyorum, hayatım boyunca sigaradan hiç bu kadar tat almamıştım". Daha sonra ise, "Bazı bedbahtlar bizim yaşımdan baktığımız söyleyecekler, oysa biz yapamıyorduk; öyle bir sevgiyorum ki uğrunda ölmei bilecek kadar" diyerek insanca yaşama nasil baktığını ifade ediyordu. Önu en çok içleriydi. Bugünlerde de unutmuyup dle getirdiği kendisine anca denmesiydi. Bunu da hiç unutmamamızı istiyordu. DDKD ve Özgürlük Yolu'nun örgüt olarak kendisinin anca olduğunu propaganda edip yaydığını belirtliyordu. Sonradan karatın bizler, 35'le ölüm orucunun yarattığı havadan dolayı bazı gazeteleri görebilir olmuştuk; idare gazete dahi vermişti. Bu ara İsrail Lübnan'a saldırmış, Beyrut'u kuşatmış, sonunda FKÖ, Beyrut'u terkmişti. Bu gelişmeleri onlara aktardığımızda, Filistinlilerin durumuna epey üzölmüşlerdi.

Düşmanın kayıtsızlığı sürüyor. 1981 ölüm orucunun sonuçsuz kalmasından ötürü, bunun da böyle olabileceğine dair düşmanın bir ümidli haller vardı. Halbuki aklı başında bir insanın düşünölebileceği bir şey değildi bu. 1981 direnişinin yenilgisi, ölüm orucunun sonucunun fiyasko olması, bizim için büyük bir deneyim olmuştuk. Yetersizliklerimiz, eksikliklerimizi ve zaaflarımızı görüp bilince çıkarmış, bunları yeterince açığıla kavuşturmıştık. Bir daha aynı hatayı yapmamız sözkonusu olamazdı. Nitekim bu direnişimizin mirasından, deneyiminden çok dera çıkarmıştık. Çıkanlar bu derslerle tüm oyun ve komploter boşca çıkarılacak ölüm orucu başarılı bir şekilde sürdü-

rüllüp sonuçlandırıldı.

Kemal'in gözleri artık görme duyusunu kaybetmişti. Fakat bu, düşmanın bilmesini istemiyordu. Düşmanın kulağına gider diye, bize daha açıkten söyleyemi, sadece, "Eskisi gibi görüyorum" diyordu. Yine doktor ona uğrayıp bir şey uzatınca, elini başka tarafa uzatmış olmasından, artık görmediğini anlamış. "Senin gözlerin görmüyor" demişti.

Sağlıklı bir insan dahi, 40-47 gün yatağa bağlandığında çekilmez sıkıntılar duyar, çoğu insan buna dayanamaz. Beton üzerinde battaniye uzanmak insanın dayanaacağı bir şey değildir. Hele insanın bir deri bir kemik kaldığı, tüm sinirlerin ağışa kalktığı bu anda en ufak bir batma ve sıkıntı tahammül edilemez büyük acılara yol açar. Ki ya yakın bu şekilde yattığı halde Hayri'den bir gün olsun bu konuda bir yakınlık, bir haf duymak. Binalar için tarihi-nin süzülüp gelen halkın zincirinin sabrının, dayanıklılığın cismineleştiği bir abidedir O. Halkımızın ve devrimci değerlerin en iyi, en yüksek mezvelerinin şahıdına toplanmış; halk ve Partide yağırdan belaların en üst boyutta gözüyleyişi ve dirençliliğini derinleşti O.

Kemal arki yerinden kalkamaz hale gelmişti. Su bidonu hücrenin önünde olduğu için, ki gün su da içmemişti. Gardiyanların kendileri de vermemişlerdi. Arki sesi çıkmaz, konuşamaz haldeydi. Hayri de kalkacak durumda değildi. İnanılacak gibi değildi, ama bugünlerde bile gardiyanlar tarafından biziñin hücrelerine, üstümüzü de kökölüyor, yattığımız yerler istatıyıyor, parmaklıklarından sopalı uzatılıyor oramıza-buramıza vurulurak daha rahat bırakılmıyordu. Arki bittiksel hayatın eşyalarını gelmiş Kemal, Hayri ve Akifleri yenezimden alarak hastaneye götürdüler. Hastanede yetkililer kendilerini konuşup eyilemi bırakmalarını telkin ediyorlardı. Özellikle Hayrın'ın kişiliği karşısında eziliyorlardı. Fakat söyleyecek bir şey de bulamıyorlardı. Ölüme yürümekten başka salıhi olmayan bu insanlar karşısında tüm gücü ve kudretini elinde toplayıp istediği rahatlıkla kullanabilen devlet, acze düşmüş, hareket serbestliğini kaybetmişti. Halka ve dayaya bölünmeye bağlı, sarılmalaz inanç kaleileri karşısında acze düşmekten daha doğul bir şey olamazdı. Düşman, Ali ÇİÇEK'in kendinden geçtiği bir sırada koluna serum takmıştı. Kendine kendi gelmez tüm mecalisizliğine rağmen, serumu çekip almıştı. Eylemi bırakmaya karşı verdiği cevap, "Aa!a!" idi. Ancak, Akif'in de artık gözüyle görmüyordu, yerinden kalkamıyordu. Yanımızdaki masaya konulan su bardağının zoru uzanıp alabiliyordu. Düşman bir gün bardağı su yerine tercih birmıştı. ki iyuduma ağzının tatlandığını hissedince bardağı kırmıştı. Hayri, diene kader suyunu yitirmişti; yanında bulunan arkadaşına ne yapmanın ve illeklileri nasıl yürütmemizi gerektiği konusunda düşünce ve talimatlarını bir kez daha bildiriyordu.

İşte bu halk kahramanlarımız, halka, insanlığa ve dayaya olan inancın doruğunda, tarihte eşiy az görülecek biçimde sergileyerek, birbiri ardına ölümlü kucaklıyorlardı. Teslimiyetinin sonraki sohbetlerimizden birinde Kemal, teslim oluşumuzla ilgili şöyle demişti: "Biz arki dnyadan kopuk, gerisine düğük; dnyâ dönyör, arki onu yakalemayız, kucaklamamız çok zor." Evet dünyayı yakalemayız belirlitgi gibi çok zordu, ama en ileri ve görkemli adimlarla onu

yakalamış ve kucaklamışlardı. Bu zor işi başarmışlardı.

Hayrın'ın ölümlü orucunu açıklıyor cezavine döndüğü günde, bir altındaki katta arkadaşa çokku ve sevinçle, "Başadık... başadık..." 6 kişiyi beraberdi" diyerek ölümlü orucunu dururması, ölümlü zapt-edileceği eylemin başarıya sonuçlanacağını ilanlaydı zaten.

Parti ve halk sehterimizize 7 Eylül 1982'de ilkin Kemal PİR, 12 Eylül 1982'de Hayri, 15 Eylül 1982'de de Akif ve 17 Eylül 1982'de Ali ÇİÇEK katılmıştır.

14 Temmuz direnişinin sonuçlarına geçmeden önce şu noktaya değinelim: Diyarbakır'da yaşananlar, Nazi kampları ve Saygon zindanlarından önceye değildi. Orarlarda kitlesel katliamlar da uygulandı için insanlığın dikkatini yeterince çekmiştir. Diyarbakır'da ölümlerin oranı o kadar yüksek değildi. Buna veyhette 50-60 kişinin ölümlü olduğka az sayılır. Gerçi yürüdüğü seket, hastalıkları insanlarda kalmıştı. Bu vahşeti yaşayanların genelde sağlığını yitirmiş; çoğunun insan fazla yaşayamayacağı, birkaç yıl içinde yaşamını yitirecekti. Diyarbakır'da özellikle analizması gereken, düşmanın kişili imhadan çok siyasi kişilikleziştirmeye tabi tutması, siyasi imhası sağlamasıdır. Bu fiziki imhada, mücadeleye tasfiye etmede daha etkili bir imhady. Yüzlerce, binlerce insan öldürüldüğüne toplanulma teslimiyeti, pasifizm yerine kin ve öfke dalgalandı; bu rejim için potansiyeli bir tehlike yaratır. Ama siyasi imha böyle değildi. Bittirdiği insanlar dışarı salındığında da korku, yılmık ve tükenmişliğı topluma yayacaklardı. Rejimin ömrünü uzatmada bu yitidaha etkili olduğu için, birincil görev olarak Diyarbakır zindanından düşman bu yolu seçmişti. Tabii siyasi bittirme ortamını yaratmak için gerekirse öldürmekten de geri kalmıyordu.

14 Temmuz Ölümlü Orucunun İçte ve Dışta Yarattığı Sonuçlar

Düşman artık bu için şakaya gelir yanının olmadığını görecek, daha fazla ölümlü göze alamayarak teslimiyete oturdur. Temel istemlerimizin savunma hakkının tanınması, yazılı savunma için olanak tanınması, bundan vazgeçilmesi; doğul ihtiyacıların basıu onuru olarak kullanılmaması-bunların kabul edilidğine dair söz verildi. Ayrıca eğitim ve marş hatfada tam yoru yerine, haftanın üç gününe, günde üç saat indirilecekti. Kimseye işkence yapılmıyacaktı. Bu sözler üzerine ölümlü orucuna son verildi. Bu, büt susaklar açısından büyük bir başarıydı. Düşman sözle de olsa işkence yaptığı için iftiraletmiş, dışarda ve zindanda kendini en güçlü hissettiği bir dönemde, onu ölümlüyle döven bir avuç dirençli tutsak karşısında dize gelmiş, "her şeyi bittirdi" dedikleri bir anda anlamışa oturmak zorunda kalmıştı. Bizler, halk ve Parti için zindanda başaşağı gidis sona ermiş, süreç tersine çevrilmişti. Savunma hakkının tanınması, hele bunun yazılı olarak hazırlanabilmesi ve zorla yepitilən itiraflara son verilmesinin bizim için önemli çok büyüktü. 14 Temmuz eylemi düşmanın, Kürdistan halkını, PKK şahıdına zindan kararlıklarında tarhiş görmek, ihanet ve teslimiyeti ülke sahına yaymak, halkın kurtuluşu umudunu çok etmek için hayli hiance plan ve komplolarına başa çıkardı. Düşman verildiği sözde bundan sonra da uymamış-

tı gerçi. Eylemin gücü ve bileşimini de teslimiyet statüsünü, emir-komutayı parçalayacak düzeyde değildi. Eylem bir avuç kadronun yürüttüğü, kadrosal bir eylemdi. Kitle, kazanımları korumak ve geliştirmek, ancak kitlele bir direnişle mümkün olabiliirdi.

Düşman kismen de olsa anlaşmayı, 35. koğuş için uyguluyordu. Genelde siyasi savunma hakkı tanınması, itirafla zorlamaktan da vazgeçmişti. Bu da bizim için çok önemli bir başarı ve kazanımdı. Katilim ve kapsam bakımından 14 Temmuz büyük ölümlü orucu teslimiyet statüsünü kırmaya çok yetilememişti; ama bunun tüm zemini iltizamı, temellerini atmıştı. 14 Temmuz eylemi dışarda ve zindanda Parti ve halk tarihini için büyük bir kilometre taşıdır. Cezavül kitesinde, düşmanın geriletilileceğini, anlaşmaya oturtulabileceğini göstermiş, ölümlü orucuna ve direnişle olan inancın güçlenmiştir. Teslimiyetin ihanetini, direnişin zafere götürdüğünü tüm somutluğuyla gösteriyordu. Kitlemin ve kadrolarımızın direniş kurtuluşu, Parti ve halka olan inancı, pekişmiş; güçlenmiş; teslimiyetin kurtuluş ve rahat etmesi; direnişin işe işkenceye devletine çıkarmak doğrultusundaki düşünceleri tuzla-buz etmiş; direniş, düşüncene tarzının temeli haline getirilmiş ve katalara kazanmıştır. Bu temelde kitlenin direniş ve kendine olan güveni gelmiş; tümden olmasa da korku, panik, yılmık, karamsarlık yerini cesarete terkmesi, yeniden kişili direnişin boy vereceğini düşünme vurgusu olmuştur. Bu çerçevede kendine gelen, zorla itirafla sürüklenmiş bireyler, tufanla itirafla mahkum ederek, itiraflarının nasil ve ne şekilde gerçekleştirdiği ortaya koyarak, düşmanın bu politikasını teşhir etmiş, itiraflarını geri almış, kendi ölümlü tutumlarını alçaltarak Partiyi yüceltmışlerdir. Birkaç hafta içinde çok sayıda insanın itiraflarını geri alması, düşmanın itirafla ve ihanet ettirme politikasını fiyaskoya sonuçlandırmıştır.

Bizim için varlık sorunu olan örgütlenmenin temelinin atılması sağlanmış; en büyük sonuçlardan birini bu alanda göstermiştir. İhtilali bir çizginin önderliğinin direniş ve savas ortamında ortaya çıkıp kendini bulmak ettireceği bilinen bir olgudur. İşte bu direnişler cezaveli önderliğimizin ve örgütlenmemizin çekirdeğini şekillendirmişlerdir ortaya çıkarmıştır. Bu çekirdek ve önderlik etrafında direnişçilerin örgütlenmesi, kitleminin örgütsel ağ işine alınması mümkün olmuştur. Zindanda da düşmanın PKK'yi diktate alması, muhatap olarak tanınması yanında, diğer şıyasetler ve kitleler nezdinde de PKK'nin saygınlığını arttırmış, önderliğini kabul ettirmişti. Eylemin, içerdeki daha birçok olumlu etkilerinin yanında, dışarda da sonuçları ve siyasi kazanımları büyük olmuştur.

Faşist cuntanın içte tüm muhalefet odaklarını sindirip aştırdığı böyle bir ortamda, Diyarbakır zindanının susturulmasına yegane olan ve muhalefet odacı olduğu, halka ve düşmana gösterilmiştir. Düşmanın dış dünyadan izole ederek vahşetini gizli tuzla çabalarını da büyük oranda sonuçsuz bırakmış, Türk devletinin çirkin işkenceci yüzünü açıkca çıkarmış, dünya insanlığının bilgisine—"kismen de olsa"—sunarak teşhirini sağlamıştır. Kan içici vampirlerin işkenceci yüzlerini teşhir edilmesinde en büyük işlevi, Diyarbakır zindanının

daki direnişçilerin, özellikle 14 Temmuz ölümlü orucunun gördüğünü söyleyebiliriz. Artık zindanlar için kismen de olsa bir kamuyu oluşmuş, dünya kamuoyunun gözleri daha Diyarbakır olmak üzere zindanlara çevrilibilmiştir ve cezaveli gündemin ilk sıralarını işgal etmeye başlayacaktır.

Partimizin geriye çekildiği taktiği uyguladığı, bolca sorunların olduğu; teslimiyetin, kaçkınının zemininin güçlü olduğu böyle bir ortamda, belli bazı sorun ve yetmedikleri kulanarak Partinin direniş çizgisini tasfiye amacıyla ortaya çıkan kompo hareketele karşı verilen mücadelede 14 Temmuz direnişleri şiar ve bayrak olmuştur. Direniş çizgisini tasfiye amacıyla ortaya çıkan sapmaları tasfiyesinde büyük rol oynamış; bu tür sapkınlık ve anlayışların gelişmesi önünde en büyük engel teşkil etmiştir. Düşmanın kurtuluş hareketimizi çok etmek kompo ve planlarını bertaraf ederek Kürdistan halkının kurtuluş umudunu ayakta tutmuştur. Kürdistan'da yeni ve güçlü bir direniş kişiliğinin mayası ve tohumu olmuştur. 14 Temmuz eylemi Partimizin ve halkımızın çok büyük bir tehlikeyi atlattığını sağlayarak, Partimizin ulusal kurtuluş mücadelesinde önder rolünü bir kez daha temil ederek, dost ve düşmana göstermiştir. Düşmana indirildiği güçlü darbelerle direnişinliği ve Partimizin prestij ve saygınlığını yükseltmiştir.

14 Temmuz eyleminin yarattığı sonuç ve etkisi, parmak bastığımız bu konulardan daha geniş boyutlu ve kapsamlıdır. Cezavulin ulusal kurtuluş mücadelesi tarihimize bir çizir olduğuna tekrar tekrar görülmüş, anlamamız gerekir. 14 Temmuz, Kürdistan'da Haklılar, Cuma Tak'lar, Salih Kanda'lar ve diğer direniş sehterinde ifadesini bulan kahramanlıklar, direniş çizgisini; 14 Eylül sonrası PKK'nin geri çekiliş ve toparlanma döneminde her türlü sapma ve komponun tasfiyesinde onyadığı önemli rolü; direnişin Kürdistan topraklarına taşınması ve şanlı 15 Ağustos Atılımıya silahlı savasının yükseltilmesini, Kürdistan'da kahramanlığın giderek kişileşmesini, mücadelesinin süklümecesine öket topraklarına yerleşmesi ve Mahsumlar'la birleşmesi ve günlümüze daha bir boyutlanarak Kürdistan halkının çeşeleşmesini ve ordulaşmasını birbirine ekleyen, birleştiren halkalardır.

PKK olgusuna bakarken; mücadelesinin hayat damarı olan bu sehtileri ve direniş halkalarını görmek gerekir. PKK ve çizgisi, bu ruh ve temelde ifadesini bulmuştur. Varlığı; kanlarımız, acılarımız, büyük fedakarlıklar üzerinde bina edilmiştir. Toprağı düşen her kahramanın direniş destanı bir romandır derken, diğitirilen bu gerçekliğıdür. Herkesin anlaması ve kavraması gereken bu husustur.

Diyarbakır zindanında Mazlumların, Ferhatların bağlatıldığı sürecin ardından gelen 14 Temmuz, zindan tarihimizin yeni bir dönemi, Eylül direnişiyi bütünüleşen bir halktasıdır da. 14 Temmuz'un yarattığı ruhun ve değerlerin üstüne daha fazla yatamdız. Ölsüne bağıllığımız ve layık olma anlayışımız buna engeldi. Bu ölümsüz insanları daha da ölümsüz kılmamız oldu, onların yolunda yürümek, direniş bayraklarını yere düşürmeden elden ele taşıyarak, daha da yükselerek dalgalandırmaktan geçiyor. Çünkü onun proletaryanın ve halkımızın kurtuluşunun ve proletar enternasyonalizminin cismileşmiş ifadesiydi. Başka türlü, onları

ve temsil ettikleri ruhu, çizgisi anlamamak olur. Onların izleyicileri olan biz savas esirlerinin, zindanlarda direniş ruhunu her ayakta tutup arayıp ve hazırlanmasını sürdürdükleri Eylül 1983'te bir grupla başlattığımız ölümlü orucu, 5 Eylül'de cezavemide başkaldırı ve patlatışı getirdi. Bu, zindan koşullarında toplumsal bir başkaldırı ve bir devrimdi. Yıllardır sömürgecilerin bittirmeye, kişilikleziştirmeye çalıştığı ve bu yolda epey de mesafe aldığı, Kürt ve Kürtiliğe ilgili her şeyin silinip süpürülmesi çalışıldığı günlerde binlerce insanın, "Kahrolsun sömürgecilik!", "Yavaşın PKK'yi" diye haykırarak, vahşeti, işkenceyi lanetlemesi ve teslimiyet statüsünü paramparça etmesi, cezavemide bir devrim demektir. Düşmanın yıllarca uyguladığı; onlara insanlık ölümlü, yuzlucenin onulmaz hastalık, ve akli dengesini yitirmesi pahasına yaratmış olduğu bir şey tuzla-buz olmuştur, tüm hain kompo ve planları fiyaskoya sonuçlandırmıştır. Cezavulin katilim yazımına daha da güçlenmiş, kitleminin kendine olan güveni daha bir artmıştı. Kürdistan yazımlık istenen teslimiyeti ve ihanet ruhu yerine direniş, başkaldırı ruhu taşınmıştı. Halkın devrim ve geleceğe olan umutları ayakta tutuldu, Umitleti birleştirilme çağışın bir halkın Umitleti olmak, öyle kolay bir şey değildi. Kürdistan halkına ancak böyle güçlü çıkışlara ümit olunabilirdi. Eylül'de Hayrilerin direnişlerinin boyutlandırılması, cezaveli burcından bu bayrağın dalgalanmasını ve bayrağın bugün Kürdistan'da yuzbünlerin elinde taşınması bu ruh ve anlayışın ürünüdür.

Düşman yaralı, kudurmuş bir hayvan gibi bu, görkemliliği ve ruhu içine sindiremedi. Oca 1984'te daha vahşete bir saldırı başlatıldı. Saldırı zaptedilmez ruha karşı, Beş seht, çok sayıda yaralı ve şakat bedeliyle puskurtuldu.

Devrim Tarihimizin Manevi Komutanlarının Emrettikleri

Hayrileri, Mazlumları, Kemalileri, Ferhatları yitirmek bize onulmaz acılar verildiği gibi büyük kayıplardır da. Böylece insanlar milyonlarca, yuzbünlerce kılmaz. Parti ve halkımızın kaybının bu kadar büyük olmasının yanında, kazanımı daha da büyüktür. Onun halkımızın yaşadığı giden tarihinin çok kritik bir anında, bunun durdurulmasında ve tersine çevrilisinde temel dayanak oldu. Teslimiyeti, ihaneti, ataklığı ve herli düşkünlüğü aşarak ölümlü kucaklamalarıyla iynin, güzeline, aydınlık geleceğin zaptedici, müdeleyicisi oldular. Büyük doğruluk yürüyüşümüzün manevi komutanları olarak, en büyük ve şaşmaz yolu gösterilerimiz olmaya devam ediyorlar. Onların şahadetinde halkımızın kazandığı bir miras ve direniş geleceğidir. Yine onların şahıdına halka veriliş özümüzn onur onurudur, bu onurun çönetilmesinde müsaade etmedilmedi; yine onlarda halkın kendisi için ölüme gidiği görmesi, kaybedilmesinin yanında, çağın yakalanmasını, bu temel üzerinde yükselen halkımızın mücadelesi, ARK'de ve ERN'K'de ordulap çeşeleşerek, topeyken kurtuluşu yarıyor. Ulusal Kurtuluş ve devrim savasımız bağimsizlik ve devrimle taçlandırıp sosyalizme ulaştırmamız artık elimizin yetmeyeceği uzaklıktadır.

luluk ve dayanışma anlayışına çevirmede, geçeceği biliz duraklarının dünyayı bugünkü gerçekliğiyle tanımmasının zorunluluğu gözetilerek, bunlar etkilerinin üzerine kavuşma uğrunda sapkınlıkları ya da açabilmek öngörüsü, buna karşı eğitim ve aydınlatma zorunluluğu daha çok dayatmaktadır. Bu durum her alanda kurumsallaşmanın ve kurumların sürekliliğinin korunmasının önemli göstergeleridir, diye düşünüyorum.

Mektubumun yazacağına belirttim. Belki anlatmak istediklerimi bu kadar ayrıntılı yazmaya gerek yoktu. Ama yazacaklarımın, anlatmak istediklerimin doğrultusunda anlaşılmasının çok ciddi sonuçlara —tabii ki benim açımdan— ya açabileceği kaygısı mektubuma uzatma zorluyor. En son, gelişmelerde olumsun rol oynayabilecek eğitimlerin azalmasında eğitim ve aydınlatmanın önemli olduğunu belirttim. Bu, kişinin örgütlüye bütünselleşmesi çabasıdır. Bu konuda eksiklik çoğunlukla kişiden kaynaklanmasına rağmen, bir bakıma insanın yeni den şekillendirilmesi faaliyeti olan devrimci eğitimin en fazla örgüte

sorumluluk yüküldür. Örgütle bütünselleşme, insanın kendine yabancılaşmasını aştığı düpedüz gerçektir. Bu bütünselleşmenin gerçekleşemediği koşullarda, çok değişik biçimlerde olumsuz gelişmeler olabilir diye düşünüyorum. Böylece bir arzıdan, illegal çalışma ile legal ve yarı-legal çalışmaya birleştirilme ve yönlendirilme uğrunda da birçok olumsuzluk yaratabileceğini düşünüyorum. Legal çalışma koşullarına almış, ama örgütlüye bütünselleşmemiş bir devrimci, koşullar gerektirdiğinde illegal çalışmaya geçmede zorlanabilir. Bunda dış etkilerin, yaşanan ortamın etkilerinin kışkırtıcı sonucu olarak bireyciliğin gelişmesi, bençilleşmenin gelişmesi muhtemeldir. Bu bakımdan legal ve yarı-legal olanakların mücadelede kalene edilmesinde gözetilmesi gereken yalınza bu olanakları yoluyla yönlendirilebilecek kimseler değil, bizzat yönlendirilicilerin ve bu çalışma tarzından etkilenen biçim ve sonuçlarıdır diye düşünüyorum. Bu konuda Türk solunun ve reformistlerin bize kalan mirasının olumsuz denenebilir diye ya da bunun olmaması, konunun önemini artırıyor.

Mektubumda, devrimci-örgüt ilişkisi hakkında yazdıklarımın, sizleri, yani bütünselleşme uğrındaki kimseleri eğitirdiğini sonucu çıkarılabilir. Böyle bir sonuç, anlatmak istediklerimin yanlış algılanması olur. Kendimi bütünün parçası gördüğüm oranda, eleştirileri kendime yönelttiğimi düşünüyorum. Bu, birbirinden ayrı düşünemeyeceğimi iki kişiliğin karşılıklı durumlarını değerlendiren bir birini eleştirmesidir diye düşünüyorum. Diğer deyişle bu benim bütünselleşme çabamın devamıdır. Yapmak istediklerim de her devrimcinin Babuşkin olmayı amaçlamasını anlatmaya çalıştığım, olmadığım olduğu kendimi yaradığımı düşünüyordum. Kuşkusuz, Babuşkin olmanın ayrı bir özelliği, örgüte hizmet etmeyi görev almıştır. Ama sorunun, yalnızca Babuşkinlerin özverisine sahip olmanın sağlanması olmadığını, o özveriyle elle tutulur madde bir ürüne kavuşturmak olduğunu da hedeflenmesi gerektiğini düşünüyorum. Benim hakkımda —cezaevi öncesi— bilginiz olduğunu var sayarak fazla somuta girmedim. Örgüte bütünselleşme üzerinde durmam, ilk

mektubumda, belirttim, çalıştığım bile bilinemeyeceği derecede ilgisizlikle karşı karşı olduğum düşüncesine kapılıpma yolu açan —koşulları gözardı etmeksizin— gelişmeleri yaşamış olmamdır. Bunun, insanı her şeyi altüst edebilecek eğilimler geliştirmesinin esjine getirebileceğini hesaba katmak gerektiğini düşünüyorum. Burada sorun birinin sorumluluk altına sokulması değildir. Belki de, başariya olan güvenin, çalışma tarzının yetkinliğine olan güven biçimini almış olması nedeniyle, böylece bir şeyin beklenmemesi, etkinin fazlalığına yol açmıştır. Aslında, işlerin böyle bir ilişki tarzıyla yürütülmesi zorunluluğu, nasıl bir önemi yaşadığımızı göstermesi bakımından da üzerinde durulması gerekir. Hem belirtmem gerek ki kendi durumumla ilgili ortaya çıkan eksiklik, hata ve hataya suçları böyle bir durum karşısına saklanarak geçişimi niyetinde değilim. Ya da bunları, koşulların zorluğuyla dengeleme amacıyla da değilim. Eğer bir eksiklik varsa, ya nedenini doğru saptayamam ya da saptamama rağmen kapasitem onu aşması sağlayacak derecede,

yeterlilikte değildir. Böyle bir yaklaşımla zorunlu görüyorum. Hareketin bugün, devrimciye birçok olanak sunabilecek duruma geçmiş olduğu koşullarda, fazla sızılmanın gelişmeye engel olabileceğini düşünüyorum. Bu nedenle de geçişin defterini mümkün olan en kısa zamanda kapatmak niyetindeyim.

Sizinle düşüncelerimi paylaşarak, yaptığım muhabeseyi bu şekilde aktarmak istediğim, mektubuma uzatmamda önemli oluyor. Çoğu kez, düşüncelerimi belirtirken, koşulların buna elverişli olup olmadığını düşünüyordum. Ama çok az ele geçen bir fırsatı kendime değerlendirmekten de geri kalmak istemedim. Kuşkusuz belirttiklerimin doğruluğuna inanmışım olduğunda, kendime uyguladığım kriterleri, Bu anlamda eksiklerimi ifade etmiş oluyorum.

(...)
Mektubuma bitirirken selamlarımı ve sağlık dileklerimi yolluyorum.

Haydar Geçilmez
Antep E Tipi Cezaevi
24.7.1988

"Yaşam mücadelesinde onuru, umudu yaşatanlara sevgiler..."

Can dost...

Göndermiş olduğum 10.6.1988 tarihli mektubu daha önce almama rağmen, alıta yazacağım nedenlerden ve engellemelerden dolayı geciktirerek bugün yazıyorum. Sana yazmadığım süre içinde yaşamımızda köklü bir değişim olmadığını da belirtiyim.

Bildirdiğiniz ve basından izlediğiniz kadırları cezaevlerinde son dönemlerde, yeniden bir hareketliliğin yaşandığını son iki ayda hepimiz tanık olduk. Aydın cezaevinde tünel olayı ve sonrasında gelişen açık grevlerini Mersin, Hatay ve Eskişehir açık grevleri izledi ve bunlar çeşitli kazanımlar sonucu sonra erdi. Bu açık grevlerinin birçok talebi ortak taleplerdi ve her cezaevi için geçerliydi. Çünkü bu taleplerin birçok tarafımızdan fillen kazanılan haklarıdır. Adalet Bakanlığının Aydın olayından sonra tüm özel tip ve E tipi müdürlük ve savcılarının katıldığı toplantılardan sonra yeni genelgelemler temelinde cezaevlerinde geçmiş idarelerin insiyatifi verilen yetkiler, bakanlık merkezleştirilerek tek tip cezaevi yönetimi amaçlanıyor. Buna göre yapılacak düzenleme en az hazine olduğu cezaevlerine uygun olarak düzenlenicektir. Bu temelde birçok hakkımız yeniden gasp edilmeye başlandı. Bu, gelişen tepki ve direnişin dozuna göre ayanıracaktı ve başlangıç olarak da Aydın ve Eskişehir'den başlanıldı. Fakat ardarda gelişen direnişler ve toplu tepkiler sonucu bakanlığın getirmek istediği ziyaret kısıtlaması, radyo-teyp kitap vb. TTE (Tek Tip Elbise) yasası uygulanmadık, aski konumuna bırakıldı. Gelişen direniş ve kısıtlamalar karşı bu da açık ziyaret kısıtlamasının kaldırılması, hükümlerinin TP kapancıya kadar açık tutulması, radyo-teyp vs. için toplu görüşmelerde bulundu ve çözüm istedik. Fillen kulanılan ziyaret hakkının gaspı kaldırılınca bizler bir eylem de gündemden kalktı. Biz bir taraftan taleplerimizi sıralarken bir yandan da bakanlığa protesto dilekçeleri vererek Aydın açık grevini iki günük açık grevde destekledik; sorunlarımızın çözülmemesi halinde bizim de bağlayacağımızı belirttik. Aydın'da desteklediklerimiz için bir ay mektup

cezası verildi tümümüze; daha sonra bu ceza fillen kaldırıldı. Haklarımızı yönelik kısıtlamalar fillen kaldırıldı ve eskiye yeniden döndü.

İlkin Eskişehir'da başlayan kısıtlamalara karşı başlayan açık grevlerin haklarını kazanarak başarıyla sonuçlanması, bakanlığın diğer özel tiplere yönelimini engelledi. Eskişehir açık grev başlama dan önce 18 Haziran Babalar Günü'nde ziyaret kısıtlamasını protesto etmek için ziyarete çıkmadık. Ve temsilcilerin yaptığı görüşmeler sonucu sorunuzu çözmedik sözünü aldık. Babalar Günü görüşünden sonra başlayan Eskişehir açık grevine birçok alle gibi bizim ailelerimiz de katıldı. Ailelerimizizin açık grev 2 gün sonunda sorunların çözümü ile sona erdi. Açık grevi sürdüren aileler içinde anemim ve Rıza Altun'un annesinin bulunduğu bir grup alle Ankara'da SHP kurultayına, genel başkan ve sekreterine, DYP başkanı ve Adalet Bakanına giderek sorunlarını anlattılar. Annem Ankara'da, Rıza gilin evinden ayrı aramasından sonra Rıza'nın annesini çeşitli idarelerle polis gözaltına almıştı. Saniyorum hale da bırakıldı.

Bu yıl bu 3. açık grevi oluyor. Ailelerimizinde daha önce Rıza'nın annesi ile birlikte Sağmacılar önünde 2 gün... Buradakı (E tipindeki) arkadaşların aileleri ile birlikte 1 gün ve son Eskişehir açık grevi. Cezaevleri bir dönem tarihinin yazıldığı en keskin mücadele alanları oldular ve bu alandaki her gelişme yankısını geniş bir kamuoyunda buldu. Bu süreç içinde mahkeme salonları ve cezaevleri kapılarında yakınlarmız ve bekleyen o ürküt, o sessiz, o binlerce ailelerimiz bugün gelişen her eylemin organik bir parçası oldular. Ve her eylemimiz ailelerimizde de içinde yer aldığı bir boyuta yükseldi. Ülkede görüşmeler ailelerimiz için güçlü bir araçtın oldu. Ailelerimiz birçok cezaevleri gerçeğinde kendileri gereklerini açıkça yaşayıp öğrendiler. Cezaevlerinin işlevi farklı olmasına rağmen birçok farklı bir işlevi yerine getirmektedir. Bu basit gerçekliği bile ülkemizde yaratılan kurumların insanları kendi öz benliklerine kavuşturmada, aslında

Hüseyin Poyraz, Haydar Geçilmez, Kazım Yaşıltaş, Ferhan Güllü

kendi karşısına hizmet ettiğini ya da somutlaştırmak göstermektedir.

Aile, ailelerimiz hepimizin ortak sorunlarını birlikte yaşadığımız, birlikte öğrendiğimiz insanlar, her açık görüşte yanına gelecek sorunlarımızı, sorunlarını birlikte konuşup, sohbet ettiklerimiz, ülkenin her yanından yanımıza gelecek düşünceleri ailete birlikte yaşadıklarımız; insanları görüşmeye değer ve gözler önüne getirmesini nasıl bu satırlarla anlatayım... Bunu uzaktan her insanın görmesini çok isterdim. Ağlayanlar, gözyaşlarını gizlemeye çalışırlar, evlatları ile gurur duyanlar, yakınınlara, davaya bağlılara hayran olanlar vb. vb. hepsi bu birkaç günde yanına geliyor. Bundan dolayı açık görüşler beklenilenin çoklarına gelir her tutsak için. Çünkü o, dostları, aileleri ve en değerli varlıklarından haberdar, salırlarını tutsak için... Bunu, yaşadıklarımızdan bir kesti dilie getirmek için yazıyorum sana.

Yaşamımızda köklü değişiklik yok, ama son olarak başının da yaşadığı gibi bir faşistlin hareketle öldürülmesi sonucu idare hareketle geçti. Faşistlerin bütümünde may-

dana gelen olaydan sonra kapılarımda kapandı ve savcılar nezeratide olayı geçesi aramalar yapıldı ve buna tepki gösterdik. Olayın ertesi günü kapılarımız açıldı. Yeniden arama yapıldığı söylendi, bunu polis ve asker yapacak. Polisin aramasına tepki gösterdik ve savcılarla seri tartışma sürmüştü. Polisin yalnızca kitaplarımızı bakacağı söylendi, bunu da kabul etmedik. Çünkü kitaplar yasal ve ancak cezaevi idaresi bakanlırdı, polis görüşe olayların bülçürebileceğini anlayın savcılar, polisi koruyorduk bırakarak gardiyanları arama yaptılar. İlk radyo bizi olan olduğu bölümlerde, faşistlerin olduğu bölümlerde de radyo, şış vb. bulunmuştu (radyo yasak). Olaydan bir gün sonra yapılan aramadan sonra yaşamımız eski biçimine döndü.

(...)
Yaşamın engin ve sonsuz öğretisi içinde bulunan ve yaşama yön verme çabaları içinde olan insanlara, yaşamı her yönü ile tanıyan buna uygun yetkinlik sergilemeleri istenen, fakat her zaman gerçekleştirilmiyordu. Bu, hele hele

insanın birçok değerlerini tahrip ettiği ve gelişmesini önlediği her toplumdur için daha fazla ve yıkıcıdır. Böylece bir alanda eski değer yargılarından kurtulup, çağdaş değer yargılarına kavuşabilmek ve bunu istikrarlı bir şekilde sürdürmek her koşulda mümkün olmaz. Bunu verdiğimiz zararları hepimiz görmekteyiz. Buna tahammülümüz büyük bugün çok zor, tek dileğimiz insanların gereklerini duydukları yetkinliğe ulaşmalarıdır. Sairin dediği gibi: "Cüceliği aşalım, yetkinliğe ulaşalım." Bunun için yaşamın her insan tarafından anlamına layık davranılması ve buna kavuşulması en çok istem duyduğumuz şeydir.

İstenilen kişiliğe kavuşabilmek, insanlığın bugün özümlediği bir olaydır. Bunu bizim yaşamamız için herhangisi bir neden olmaz. Bunun öncülleri denildiği gibi çokça yaratılmış ve yaşanmıştır. "İyi niyet bir dava adamı olmaya yetmiyor" gerçeği, insanın nasıl bir çaba içerisinde girmesi gösteriyor? Bu çaba başta ailenin en değerli insanları için geçerlidir. Bu çaba beklenendir. Bunu bizler de en içtenlikle bekliyoruz. Ve yaşam bunun doğruluğuna bize gösterecektir. Yaşamın zorluklarından ve kişisel eksikliklerden kaynaklanan hastalıkların, rahatsızlıkların açığa çıkartılması ve bunun üzerine gidilmesi güzel bir yaşam için zorunludur. Bu olmadan yeniyi ve gelişmeyi yaratılabilmek mümkün değildir. Nasıl ki insanlık sorunlarını tespit etmek olağınca yükselmeye, çözümlünü de mutlaka kendisi yaratmak zorundadır. Bunu gerçekleştirmede bu irade ve azime sahip olanlara ancak yerine getirilir. Bizim toplumumuzda aile sorunlarının çözümü ve yeni bir kıyık daha zor ve daha sancılıdır. Bugünlerde kadar gelebilir bir aileye sahip olan bizler bu zorlukların da aşılacağına yürekten inanıyoruz.

(...)
Sabırlarına son verirken selam eder, yaşam mücadelesinde onuru ve umudu yaşatanlara sevgilerimizi iletiriz.

Hüseyin Poyraz
Antep E Tipi Cezaevi
23.7.1988

Parti Ölçüleri Güvenin Esasıdır

Kürdistan toplumunu derinden etkileyen kükürcük ve güvensizlik olayı; yüz yıllardan beri süregelen sömürgecilik şartlarının oluşturduğu hastalıktır. Sömürgecilğin Kürd toplumunu bôl-parçalaması, dirençlerini katliamlarla ezmesinin bunda büyük payı vardır. Bölge, aşiret, kabile ve vb. gibi parçalanmış toplum kendisine yabancılaştırdıktan, ortaya çıkan ihanet olayları da güvensizliği olay açarak kükürlü bir ortamı doğuran önemli olaylardır. Direniş dönmelerinde bastırılan ıslanılan katliamlara sonuçlanmasında aşiretlerin veya şirlikçi-ihanetçi kesimin oynadığı rol içerisinde bulunan geri yapı ve olumsuz şartlar, bütün bunlara birleşince bu hastalık gelişmekte derinleşti. Güçlerin dağılması ve toplumun birbirine kırdırılması özgüce güvensizliği yaratan, insanlarımızın araya gelmesini engelleyen olumsuz gelişmeler oldu. Sosyal parçalanmanın gerekerek alilelere kadar yansımada, dar çıkarılımların plana çıkarılması, parçalanmışlık, "böl-parçala-yıbnet" politikaları vb. toplumun birbirine karşı çelişkil, çatışmaları bir ortama sürükleyerek, toplum bireylerinin birbirine karşı yaklaşımlarında güvenme, kuskuya bakma gibi yaygırlara yol açtı. Ki, toplumsal planda özgüce güvensizlik, kişilerin kendi kendisine bile güvenmesini olumsuz yönde etkiledi. Sürekli baskı ve zorlanma, ıce kapamıkları, ilişkilerde de güvensizliği getirdi.

Bütün bu olumsuzluklar Kürtistan'da bir kişisel sorunu haline dö-nüşerek, sorunlara ve olaylara duygusal yaklaşım, kendince yorum ve değerlendirmelere gitme, çekim-genlik, kendini sınırlandırma, kendi kendine güvensizlikten doğan a-çığı bağımlılık gibi hastalıklara yol a-çar. Böylece halkımız arasında yaygınlaşan kuşkuculuk ve güvensizlik olayı, bazı sözlerle belirlene-rek ifade edilebilir. "Kürtler adam ol-maz", "hiçbir zaman iki Kürt bir a-raya gelmez" vb. Bu tür argıları toplum üzerinde hakim kılınmaya çalışarak, düşman tarafında propa-ganda matzemesi olarak kullani-lindi. Yukarıdaki sözlerden de an-lasılıcağı üzere, ekilen bu güvensizlik tohumları, insanlarımızın bir araya gelmesini olumsuz yönden etkileyen zararlı tohumları niteligeni-lerdir. İki insanımızın bile kendi ci-carları için bir araya gelmemeleri ya-dın bu nedenden kaynaklanmak-tadır.

Partizimlerin 1970'li yıllarda ortaya çıkması bir anlamda bu güven-sizliğin bir reddi niteliğindedir. Bu çıkışla birlikte halkımızın özgüvenini sağlamanın temeli atılmıştır. Bu güvenizlik ortamı sınırsızörgüçlülğin bir propagandası olmadığının ve toplumumuzda yaygın olan bir hastalık niteliği taşıdığından, Partizim, bu zemin üzerinde bu kışku, güvenizlik olayı ortadan kaldırmışın, bu şekilde toplumun tüm alanlarında güveni amaçlamaktadır. Düşmanın yaratmış olduğu bölge farklılıklarını, hep, aşiret vb. farklılıklar, Partizim-iin içerisinde yaratılan güvenli ortamla, işleri devrimci çizimimiz doğrultusunda ortadan kaldırılmış durumdadır. Böylece bir güvenli ortamı, rağmen, yine Kürdistan halkının saltatara akin etmesi ile Parti ortamında bile güvenin sağlanma-sı, sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Şu bir gerçektir ki, devanın büyüklüğü bu güvenizlik ve kışkuçulu olayını ortadan kaldırmanın temeldir. Ve bu temelde harekete buğün insanlarımız bir ara-kette bulup düşmanla karşı ortak

savaşım verebilmektedir.

[illegible]

Gerçekten de, sayısal ve tekni olarak düşman karşısında gücünü ama güçlü bir haklı davamz ve Biziz virüsleri, ayakta tutum, düşmanı na karşı güçlü mücadelede yeterli memizi sağlayın bu devanın bir yokuşludur. Bedran arkadaşın düşmana karşı, on kişilik bir güçle, bu bir mücadele gerçekleştirmen in diğer sayış sakramanlığını n denir nedir? Elbette ki, bu direnleni çilerin, devanın biryokuşludur an dikları güçlü birbiriyle karşı karşı dukları güvencidir. Demek ki, savadta bütün bir gün çıktığımız dikatte alındığımız güven alını n mücadelemiz açısından taşıdığını önem kendisini açığa geçirmi mektedir. Ancak güçlü bir güvenciler, bavaşları bir savaş cephesinde bilire, böylece bir savaş güvenciler, bavaşları. Güvenciler için bire lerin bir araya gelmeleri enge lerini gibi, kaymak ettileri enge rüklükde bu yaratılmak istene saibil durumun sürdürülmesi sağlayarak, birlikte otuz otuz savasımı olumsuz yönden etkile yaba imkansız kılar. Güvenciler başladığı yerde hiçbir dava ark aşırdığı olmaz. Kuvvüklük halk üşlerinden atmasını kıyılar, en bas tinden en karışmağına kadar, s runları Partiya açmaz ve bun lımlı bir yığılir. Bu nedenle sorunları çözmek için çaba sarf edemez, kendinde patlama derme cence verinceye dek dışarı bir yansımaz, yansımaktan kaçınır. Olası patlama notkasından Pa ke ve mücadeleye karıştığına düşer. Yani kuvvüklükten giderilmez

derlemleri için orta ya konulup t davisine çalışıldığımdı. müddetle önemli tehlikeler doğuracağı biliniyordu ancak çıkarılması gerek, y bu konuda hastalığın tedavisi için bze yönelik bir savasım esas malıdır. Tersi bir gelişime ise han bide doğurabilen, இதரலாக da ulaşabilm olumsuz tehlikeler yaratan bir hastalıktır. Bu nedenle k nuyu biraz daha açmak gerekir.

Bu hastalığın bütününe bari dıran birleşimelleri olduğu gı yorumlama, sonuç çıkarma teminde yaklaşılmaktan ziyade kenti mantığına göre subjektif sonuçları ulaşmaya çalışır. Kendisini gelişimellerin merkezine oturtduğundı, dırlayış şekli etrafında döndereceğiz ya da kendisi ya da objektif olarak sonuç ulaşamaz. Bu durum genel bakış açıysa sürekli çekir. Öyleyir hâkindirki yorum değerdendirimleri geneliniyle t zlik arz eder. Yani sorunları bze kendi penceşerinde baktığımdı, der ve politik olmayan uzaklar. Kendisini tümüyle gelişimellerin merkezine oturtduğundan, yendire, kaval ve kişisel çıkarımlar

nılye çoğu zaman Parti çıkarlarını bir kenara itir. Bunu bilinçli veya bilinçsizce de yapsa, bu konumunla Parti ortamına zarar vermesini kaçınılmazdır. Özellikle de bu noktada kendisine karşı her sözü, her davranışı yoruma tabii tutar. Benlik olayıyla kapalı dünyasında vardığı yeri onun tüm günlük yaşama, ilişkilerine egemen olur. İç dünyasında yaşadığı bu keşmekeşlik onun devrimci görev ve sorumlulukları karşısında zayıf düşürür. Sorunların altında kalmayacak kadar çözümsüz ve atıl kalır.

Birey konuşur ve güvensizliği diğer vatandaşlar içindeki mütteckede çevresiyile ilişkilerde, aynı toplulukta bulunduğundabireyler karşısında kendisini sınırlarıdır. Devrimci görevler karşısında, çekingen, soruları çözmede cesaretisiz olur. Öüne Anı kadarkadar aşılmal engeller koyar, atalet içinde sorunu çözünememeyele bir problem yuama çevirir. Sağını solu suşlar. Bu yönelimbüyünesi bir kurt gibi kemiren hastalığın tedavisini diki oranda olanaksız hale getirir. Çünkü sorunun kaynağı kendisi olmasına rağmen, bunu di etmenlerle izah etmede çalışmaktan, doğru devrimci anlayış ve Parti değeri zemininde tedavide ilerlemek, duyusalıyla derinleşerek salgın bir hastalığı bütün büyünesi felce uğratan şüpheçilik hastalığı, bu noktada başka türlü Parti den hesap sormaya ve hak arayışına kadar sürükle. Bu ince hesaplar peşinden koşmak ve sürükleme anlamıyla amaçlamakla varılan bir noktaya bir soruştur. Şüpheçilik duygusu, kişilerin yaşamışları ve neyet esaslarına girmiş olduğundın, duygusal olarak kaynaklanan hırslılık, egotizm ve tekelçilik ve günlük yaşamda sarılanen tutumlar olur. Yoldaşlık ilişkilerini zedeleyen ve çoğuz zaman istenilmeyen sonuçlar gütülen bu yanlış anlayış ve devrimci olmayan tutumları uyumu zedeler. uyumsuzluğu hakim kılacak birlikteliği ortadan kaldırır. Bu konumdaki kişi sadece kendi kendisine zarar vermede yetmezme. Aynı zamanda salgın bir hastalık gibi, çevresinde de hoşnutsuzluğu ve hoşnutsuzluğu gibi sonuçlara sebebiyet verir. Bu hastalığın yarattığı psikolojik yapı kişinin pratikde karamsarlık, bezginlik, hastalık biçiminde yansır. En sağlıkl ve coşuklu ortamlarda istenilen katlımlı şalışması ve aynı coşukuyu paylaşması olanaksız hale gelir.

Kuşkuculuğun en önemli kişilik özelliği kayınkallardan biri de gayiciliktir. Easas olarak güvensizlik zemininde hareket eden kişilerdir. Kendi boya veren kapallık, kişisel çevresine, yoldaşlarına ve sonunda da Partiyeye karşı bir şüphe olmaksızın götürür. Kişi bu konumunda sürekli tedirginliği yaşar ve kafası "aşağı-baş"larla dolu tasar. Bu sorunların cevabı kendi çözümlerini doğurultusunda olduğundan, doğru sonuçna ulaşması da mümkün olmamaktadır. Güvensizlikten kaynaklanan kapallılık birçok olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir. Kişinin sorunları yumağı haline gelen menin yaşama, doğru devrimi eleştiriyi geliştirme (de alakası) Eleştir, istek ve önerilerin resmi platformlarda gündemleştirilmeye yerine ya sağda solda yaklaşımlar, çekim ve dedikodu biçiminde gündemleştirir. Ya da tümüyle içine atarak bir birikim olmasına zemin sunar. Sürekli alaylanıyacak, kendisini, zayıflıklarını rağmen güçlü ve yetkin göstermek bünyesi sonra hastalıkları savaşmayız gibi olmamak bu kapallılığa daha da kökleştiren anlatıslar olacaktır.

bilmektedir. Zaaif ve yetmezliklerin uygun platformlarda Partiye açmak ve bu temelde çözüme kavuşturma yerine, tersi duruma başlamak kaçınılmaz olarak bu hastalığın derinleşmesini ve çözülmezliğini getirmektedir.

Kaynağını sınıf dışı analitik ve eğitimlerini aynı zamanda, proleterlerin ortak birlik ve bütünleşme, celtik davanın yaratıcı sızılma inanç ve güvene en hızlı vareren ve tehdit eden hastalık lardan bildirir. Çünkü birer dümdüze bilinci ve bilincine de olası dümdüze bilinci örgüt başlarsa ekmeke istediği nifak tohumlarını ekmeke terdi. Yerli yerşen en ufak bir davanı harekete, besleyip geliştiği taşıma kükre ve güvensizlik duygusuna aşılmadığı müddetçe, kişiyi zamanla kin gütmeye ve intikam alma eğilimine kadar götürürler. Burada en kutsal ilki olan dava arkasından bahsetmek olanaksızdır. Bu, günlük yaşamdan, eylemlerine ve düşümlerine üzerine yürüme meye kadar yansımaları bulur. Başlıtından bir birim açısından ele aldığımızda, birimin bünyesindeki boy veren böyle bir hastalık kaçınılmaz olarak birimi Parti yaşamından, Parti çizgisinden uzaklaştırır. Eylemsiz, edisizlen, faaliyetşiz ve düşümlerine her türlü saldırı ve sızılma gısların her aklı daha getirir. Bu nun bir örgüt açısından daha ciddi sorunlar doğuracağı açıktır.

Her şeyden önce güvensizlik ve kuşkuculuk hastalığının zemin olabileceği durumunda, kişinin amaçlarına ulaşma çabalarıyla ilişkili belirlenmekte yarar vardır. Belli bir ereği sahibi, çizgiyi savuncusunu ve dava adamı oluncak ama, bunun yanında dava arka planına daşına karşı kuşku ve güvensizlikten duyguları beslenerek, Üstelik bu gücün bir alanıyken hakim olduğunu, her türden sınır dışı anlayış ve eylemlerin doğrudan doğruya emellerinde olduğu devrimci temelinde eleştirilmez. Silahlı yolla mahkum edilebileceği Partisi zemininde yapılabilmek. Bunun ilkesi ve politik bir yaklaşımla bağdaşmaz yani olmaz. Kendisine ve dava arka planına güvenmeyen birey, sonuç itibarıyla halka ve Partiyi tümüyle yitirmiş olur. Bu nedenle, devrimci amaç geliştirmekte, dolayısıyla bir düzeyde de ciddi zaafılar taşıyarak bireydir. Niyetle bu sonuca ulaşmak istemese bile, kaçınılmaz olarak varılan son bu olacaktır. Bir noktada öze ciddi bir yönelim gözlemlenir ve hastalık giderilmezse, kişi başarısızlıklarla dolu bir yaşamı geçirmiş olur. Bu yaşamda, kişiyi başlatmış olmaksın da kurtulamaz. Çünkü Parti için alanı yaratın ve güçlü biçimlerle sağlandığı Partisi ortamında bu tür hastalıkların kapılmak, yan etmenlerle izah edilemez. Her şeyden önce, kişiyi öz gerçekliği içinde yalnız bırakmadık. Dolayısıyla bu, bireyin Parti öncülüğü temelinde öze yönelmesini ve doğru devrimci yetkinleşmeyi sağlanmasını gerektirir.

[illegible]

ceğiz. Parti ölçülerinin dışında subjektif ve duygusal yaklaşımlar, sağlam bir güvenin temeli olamaz. Bu kişisel çıkar temelinde dayanan güven için de böyledir. Kişisel çıkarın zedelendiği veya zeminin ortadan kalktığı anda bu güven unsurunun da ortadan kalkacağını ve yerine güvensizliğin geçeceğini unutmamak gerekir.

Yoldaşlık ilişkilerinin dışında in-
sa edenler her güvencili sonuçta
mutlaka yıkılmaya ve yerle bir ol-
maya mahkumdur. Parti safından
güven unsurlunu değerler bir yığın
maddi ve manevi değerler varken-
ve bunlar esas güvencili oluştu-
rurken, "kuş kısıpı yarı köyde" is-
te, "güven" kavramı, zamanla "ya-
nıyor" ve bu durum, zamanla "ya-
nıyor" vb. ifadelerle, güvenciliğin
bölgeliciyi dayatan analizler, gü-
ven unsurlarını teminli teşkil et-
mezler. Partinin bu konudaki anali-
zine ve ölçülerini bellir. Kişi, Parti
çizgileri temelli olduğu. Parti tak-
tikiyi uyguladığı, Partiyi her türlü iç-
ki ve dış düşmanlardan koruyarak aç-
karlarını ön planda tuttuğu orandaçda
güven yaratılabilir ve güven duyul-
ma bir kişi konumuna ulaşabilir. Bu
güvenin karşılıklı olması önemlidir.

Her türlü kuşkuyla bertaraf edilecek olan temelli hususlardan biri de karışıklı yaratan güven ortamıdır. Pratikte çizginin gereklerini yerine getirme düzeyinde çevresine, Partiy'e, yoldaşlarına yeterli güveni vermeyen birey, yeterli güveni yaratamayacağı gibi, kendisinde de doğru devrimci güven duygularının geliştiremeyecektir. Özüde Parti gerçeğine yabancılık ve yetersiz devrimcilikten kaynaklanan bu tür hastalıklı yetkin devrimcilğe ulaşma ve Parti gerçeğinde olduğu temellerde yaklaşma esasları üzerinde asılmazsa, çizgi dışılıkla noktalancaya kaçınılmazdır.

Yaygın olmakla birlikte Partiler bünyesinde yer yer kendisini gösteren ve Parti ortamına zarar veren kışkırtıcı ve güvensizlik hastalığına kaynaklı olarak bir yediye aldığımızı göre, hastalığın tedavisi de bireyin bünyesinde gerçekleşebilecek durumdadır. Özellikle II. Kongre sürecinde birlikte Parti bünyesinde hakim kılınan anlayış ortamında bu görevi daha fazla gerçekleştirmeden tedavileri gerçekleştirilmek zor değildir. Her şeyden önce Partiyi tüm yönleriyle tanıma ve bilgilendirme düzeyinde olduğu kadar, ruhun de yasaına, bunun tüm gerekliliklerini yerine getirmek kışkırtıcı ve güvensizlik zeminini ortadan kaldıracaktır. Parti gereği tüm yönleriyle kavrandı mı, olaylara kışkırtıcılığı yer veren duygusal temellerde değil; bilimsel ve objektif yaklaşılacaktır. Yine, Parti açılanıyet karşılıklı sağlama, ancak böyle bir yaklaşım mümkün olacaktır. Kişinin kendisini Partiyeye yoldaşlarına kapalı tutmaması, sorunları gereklilik ve zamanda tartışması, sunması en sağlıklı çözümü beraberinde getirecektir. İzzimci kışkırtıcı kemiren kuşku ve güvensizlik duygularıyla pratikde yürürmenin en anlaksızlığı gözönünde bulundurduğumuzda en azından amaçlarımızla çelişmek ve davamızı güçlü bir nefesi olabilirlik için özneyi esas alarak hastalığın tedavisini gerçekleştirmek zorunda olduğumuz göröceğiz. O halde bizi çizgi devrimcilikden uzaklaşmabilmek her türlü hastalığı olduğu gibi, güvensizlik ve kışkırtıcılıkla hastalığına da bünyemizde yer vermemek, devrimci görevlerimizin üzerine muazzam bir güvencesi yüremeyi esas almalıyız.

Büyük Önder Apo ve PKK Birliğine...

Baştarafı 8. sayfa

dumduymazlık, iç savaşlara karşı duyarsızlık birer bir yokoluşa götürülebilir, en azından Önderliğimize yönelik ataklara bir kompolye karşılaşılabilsin, düşmanın ilk ve en büyük hedefinin de zaten bu olduğu unutulmamalıdır. O halde, düşmanın hevesini karsıladırmak, birakılmı, "Yaşasın Apo!" diyerek Önderliğe ve onun şahsında Parti birliğine sahip çıkarak, onu koruyalım. Birincil görev işte budur.

Yaklaşık 8-9 yıldır çizgisini koruduğumuz, çizgisinin bayrağını Mazlum'dan, Hayri'den, Kemal'den devraldığımız; ona bağlılıkla işkencelerine dayandığımız, ölüm tehditlerine karşı onun adını andığımız önderimiz APO'ya, bize devrimi, devrimciyi, direnmeyi öğreten büyük önder, büyük öğretmen APO'ya karşı sözde tavır alan, devrimdilik satan zavallıların çıktığını görmekteyiz, korkuncu hiddetlenmekte ve bir o kadar da özülmekteyiz.

Hiddetlenmekteyiz; çünkü önderimiz APO'ya yönelik her saldırı Parti birliğine yönelik, devrimimize yönelik bir saldırı olarak görülmekte, öyle değerlendirilmekteyiz. Bu, bize yıllarca zindanlarda kan kusturan faşist TC ile kol kola girmiş bir saldırıdır; lanet olsun, kahrolsun.

Mazlum'un, Hayri'nin, Kemal'in kutsal adlarını alçak ağızlarına

alsın, uluslararası emperyalizmin ve TC'nin hizmetindeki bu dökeler, büyük önderimiz APO'nun şahsında, ırsat yuvarına yönelmelerine fırsat verilmesine, anında boğulmasına, kahredilmesine de özülmekteyiz.

Bizler, yıllarca faşist işkenceler altında APO'ya ve PKK'ya ihanet etmemek, onların adını ve onurunu korumak için direndik; Mazlumları, Hayri'leri, Kemali'leri ve daha onlardan şehidi bu uğurda verdik, bu uğurda en katliamları acılara katıldık, bugüne geldik. Şehitlerimizin kanı boşuna akmadı, boşuna acılar çekemedik, büyük önder APO ve şanlı yoldaşları PKK Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşını yükselterek, bize erişmiş mutluklar sundular, mücadelemizin bugünkü boyutlarını mutluluğu yasıyordu.

Biz, mücadeleyi bu seviyede yaşatmada belirleyici role sahip olan APO ve PKK'ye yönelik her saldırıyı, Mazlum'a, Hayri'ye, Kemal'e ve onlara şehide, emeğiyle yükselmis ataklara bir saldırı olarak ele alıyoruz. Ve diyoruz ki, APO'ya uzanacak dili koparacak, kalpen el kıracağı; zindanlarda "Yaşasın APO, Yaşasın PKK!" diye haykıracağı; APO'ya layık olmayan kaygısıyla canlarını ortaya koyan ve ölümü kucaklayan ölümsüz önderlerimiz Mazlumlara, Hayri'lere, Kemali'lere layık olmaları

başka hiçbir kaygıyı yoktur. Onlara layık olmak, APO'ya layık olmaaktır.

Tüm Parti kadro ve savaşçıları, APO'ya ve onun şahsında PKK'ye yönelen her türden saldırıya karşı daha uyanık, daha atılan, daha acısız davranmalı.

Bizler bugüne kadar APO'ya ve Partiyeye bağlı kalmakla birlikte, onlara karşı görevimizi layıkıyla yerine getirmiş saymıyoruz kendimizi. APO'ya ve PKK'ye yönelik her saldırı şahidini, kuduz itti suda boğarcasına boğmak için, bundan böyle daha bir birliğe ve azimle göreve sarılacağız.

Yurtsever Kürdistan halkı

Seni, bin yılların kölelik zincirlerine bağlayan sömürgeci güçlere karşı, bir ulusal varoluş çığlığı olan, ulusal kurtuluş savaşının mimarı ve eşsiz komutanı büyük önder APO'ya karşı yöneltilen saldırılar nereden ve kimden gelirse gelsin, sana yönelmiş bir saldırıdır. Seni tarih sahnesinde bir onur ve namus savaşçısı yapan APO'ya yönelen saldırılara göğüs ger. Savaş esirlerine sahip çıkmanın; devrimi yüceltmenin; kurtuluşa varmanın yolu, APO'ya sahip çıkmaktır.

Sosyalist kampın komünist partileri

Görevi dünya devrimlerini korumak ve yükseltmek olan, bunun için de, her türden emperyalist kompto ve tecrite göğüs germek

zorunda olan sosyalist kampın komünist partileri Kürdistan Devrimi karşısında suskunluğunda devrimimizin önderi Apo ve PKK'ye yönelik tecrite göğüs germe politikalarına karşı vurdumduymaz tavır, bize yönelen saldırılara canak tutulması, bin yıllardır kölelik zincirlerine mahkum edilmiş sosyalizm ve sosyalizm karşısında esir düşüp, yıllar yıldır faşist işkencelerde dünya devrimimizin yüce komünizminin davasını onurunu koruyan savaş esirlerine, dağlarda savaş, sosyalizme ve komünizme gidecek yolu kanlarıyla süleyen şehit gerillalara karşı suç işlemektesiniz.

Halkımız, ulusal kitle değil, APO ve PKK'nin şahsında, enternasyonalizmi çiğneyen tavrinin hesabını komünizmin, ilkelere çevirmesi soracaktır. "Dostum" diyen her kesim bunu bilsin.

— Yaşasın önderimiz APO!

— Yaşasın Parti birliği çizgisi ve taktikliği

— Kahrolsun karşı-devrimci kompolar ve hain dökler!

PKK'nin tüm savaş tutsağıları adına:

Mustafa KARASU
Sakine ÇANŞİR
Mehmet SENSER
Fuat KAV
M. Can YÜCE
Hüsnü AYATA
Hüsnü ALTUN
Fahri ALTUN
Rıza ALTUN

Sabri OK
Şükrü GÖKTAŞ
Kemal AKTAŞ
Sait UÇLU
Şamil BATMAZ
Yılmaz UZUN
Selim ÇÜRÜKKAYA
Davut UTKUN

3.9.1988

Partili Yoldaşlar....

Baştarafı 7. sayfa

tilmasında Parti pratik önderliğimiz doğru savaş stratejisi ve taktikimizin, soylu dediklerimizi kendi bilinc, cesaret ve fedakarlık savaşımızın rolü belirleyici olmuştur. Bunun yanında halkımızın engin fedakarlığı ve yurtseverliği ve sadece bir faktör olsa bile düşmanımızı ürkütüp, onun dışı bağlarını çözen dehşetli dakikalarımızı, ormanlarımız ve her karış toprakta savaşta elverişlilik arzeden ülke coğrafyamızı da yadsıyamayız. Güçlü olan bu yantımız bugün, yaygın gerillanın temel us olan klan, kent ve ovada düşmanı kahrederek kurtuluş savaşımızın yüksek boyutlarını göstermektedir.

Değerli Halk Komutanları ve Kahraman Halk Savaşçıları!

Halkımız ve Partimiz bugunlere kolay gelmedi. Çok kan ve şehit vererek, çok acı ve ızdırap çekerek bugunlere vardık. Halkımızın çektiği acıları hepimiz görüyoruz, yaşıyoruz. Düşmanımız böyle vahşi ve acımasızdır ki, Kürt ve Kürdistan adına olan her şeye karşı tam bir vahşet uyguluyor. Silah arkadaşlarımızın nasıl içgüdüyle yöntemlerle öldürüldüğünü görüyor, bizatihi tanık oluyoruz. Sömürgecilikte uzmanlaşmış bu kan emici düşman, tarihsel deneyim ve tecrübelerini bir bir konuşturup türlü yöntemleri ve aldatma yoluyla, baskı, işkence, sürgün ve özel savaş yöntemlerinin bütün kural ve kaideleri tam bir kuralaksızlık içinde uygulayarak, halkımızın çağla bölünmesinin engellenemeye çağla. Siz yoksunuz diyor. Tarih sizleri kabul etmiyor diyor. Halk onurumuzu oynuyor ve

tüm değer yargılarımızı insanstısızca çiğneme devam ediyor. İstiyor ki, bir daha özgürlük şarkıları Kürdistan'da söylenmesin. İstiyor ki, yaklaşık üçbin yıllık tarihimizi silip süpürsün. İstiyor ki, zindan direniş şehitleri Mazlumların, Kemali'lerin, Hayri'lerin. Herhatları ve her gün yantışınızda yitirdiğiniz silah arkadaşlarımızın kemikleri sızlasın. Bütün bunları yaparken, kaleyen içten fethetmeye çalışıyor, ruhunu beş paraya satmış capulcu ekşiya süürsünü örgütlüyor. Bununla da yetmiyor; Halkımızın onur ve hayasını sömürgecilerle peşkes çekip, pazarlık konusu yapan her hainden, teslimiyetçiden ustaca yararlanıyor. Sosyal-şoven gücünün ve reformist-teslimiyetçi Kürt burjuvazisinin deşerleşebildiği, ölümcül yedeği. Klasik Kürt milliyetçi örgütlenmesini başı başına bir engel olarak karşımıza diyor.

Ve halkımızın tahammül sınırı daralıyor. İsyen kıvılcımını tutuşturuyor. Kürt mertliğini ve vatana bağlılığını bir kez daha göstermek istiyor. Yeterli sen önderlik et, hiçbir şeyimi senden esirgemeyeceğim diyor... ve isyan ediyor. Direniyor... sürgün, katliamların diyor. Zira, bağımsızlık ve özgürlükten hiçbir şeyi daha değerli olmadığını artık yaşamak, görmek istiyor. Her çocuklarımız çok meydandanlarında oynacak deyin elide aldığı sömürgeci bombaların patlamasıyla can vermesini istiyor. Oysa diyor, ben atalarımızın bize bıraktığı mirası değildi, geleceği soylu bir değer sunmak istiyorum. Ve halkımızın bütün bu haykırış ve çıkışları paslanmış kutakları temizliyor. Dünya kamuoyu gündeminde etkin

yerini almaya devam ediyor. Ve savaş gelişince ve katilim artınca siz kahraman savaşçılarımızın ve biz savaş esirlerinin de sorumlulukları artıyor. O bakımdan, 87 direniş ruhu ve kazanımları temelinde 88 yılının halkımıza müjdelmesi gerek önemli ve tarihsel bir yıl olması gerekiyor. Hazırlıklarımız, güç ve donanımız iyi, özel ve nesnel koşullar büyük hedeflere ulaşmaya koyuyor. Düşmanın ekonomik, askeri ve siyasi hedeflerine yoğun bir saldırı yıl olacak 88 yıl, düşmanının siyasi ve diplomatik alanda çokça zorlanacağı, halkımızın politik ve askeri olarak güçlenişini gösteren değerli kazanımlar elde edeceği bir yıl olacaktır. ARGK'nin 5. yılına doğru, gürur ve büyük özlemle, kutluyor, sorumluluk, bağliik ve direniş ruhumuzu bir kez daha yineliyoruz.

Yiğit Kürdistan Halkı

Sen yaklaşıp üç bin yıllık tarihin boyunca hiçbir zaman geleceğini bugünkü kadar sağlam ellerde teminat altında tutmadın. Bin yıllardır özelemini çektiğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ı gerçekleştirerek önderimiz PKK, önderimiz ARGK, cephemiz ERNK gibi tarihsel bir oluşuma sahip oldun. Çok direndin, çok kan döktün. Belki de bugün bağımsız ve özgür geleceğini yaratan hakikardan daha fazla direndin, ama senin cilekliğinin, cesaret ve inancın, özgür ve mutlu Kürdistan için yetmedi. Hainler ve kanemici düşmanlar, senin insanı ve mesur haklarını; emeğini, değer yargılarını, hatta varlığını bile sürekli pazarlık konusu yapı. Düşmanlarımız her türlü baskı, işkence yoluyla, zulüm ve zorbalıkla ve her türlü entrika ve aldatma yoluyla, çağla körmü kurma yollarını tıkaıyıp,

seni sürekli korkunç bir cendere içinde tuttu. Öyle ki senin ülken, senin vatanın sana adeta bir zindan, bir hapishane oldu. Daha da ötesi, seni yok etmek istedi. Halen bundan için çırpınmaktadı. Ama artık bugün şanslısın. Tarihsel alacak, özgür ve mutlu Kürdistan'da insanın geleceği, mutlu olma için seni yalameye yönelen, seni koruyup geliştiren çok büyük tarihsel değerlerle sahipsin. Artık yineliğin, sahipsiz değilsin. Kimliğine övünecek, gurur duyacak durumdusun. Bağrından çıkardığın kendi öz evlatlarından oluşturduğun büyük insani, eşsiz önder Başkan APO gibi ve önderliğini PKK gibi şanlı bir Partiyeye sahipsin.

Cesaretlinin, güçlünün! Bin yılların hesabını soracak tarih kesin kılını elinde tuttuysun. Senin onur ve hayasetini koruyacak, sömürgeci faşizmi yenip bir edecek kendi öz ve kahraman bir ordu! Halk Kurtuluş Ordun ARGK'ne var senin.

Biliyoruz, günâğlık, örgütçülük ve parçalanmışlıktan artık nefret ediyorusun. Yıllar yılı bunun zorluklarını, acı ve ızdırlarını yaşadın. Haklısın da. Sömürgeci tarihi boyunca hep önderlenmenin, doğru, çağdaş bir önderliğin sancısını çektin. Bu bir bakıma senin umudunu ve inancını da zedeledi. Ama artık senin ulusal ve siyasi birliğin üstün bir temsil olan şanlı ulusal kurtuluş cephemiz; ERNK'miz var. ERNK, senin tüm ulusal, sosyal, siyasi ve kültürel taleplerini en üst boyutta temsil edileceğin halk itidarkanı hazırlamaktadır. Senin bütün birikim ve potansiyelinin soylu kurtuluş savaşımıza çekerek, bin yılların öfkelerini, kinini ve intikam duygularını örgütleyip sömürgeçile ölümcül darbeler vuracak, işkencenin, hainin suratına bir balıyoz gibi ine-

cek, şanlı mücadele platformu olan ERNK, senin en büyük birleşme, cephen ve en büyük güvencindir. Med isyancı ruhıyla silkinir, atak yapma zamanı gelmiştir artık. Faşist sömürgeçliğin hayatın her alanında hissedilen ve saatbesaat uygulanan buncu baskı ve işkencelere daha fazla tahammül edemezsin. Üns özgürlüğün, vatan ve toprak özgürlüğünü sağlayacak önderimiz PKK, ordumuz ARGK, cephemiz ERNK'nin acması olduğu şanlı kurtuluş savaşına bağrı altında birleşip kenellenmekten, topekyün isyan etmekten başka çare kanı yarmıştır senin. Gün, vatana uğruna, toprak ve insanlık uğruna savaş günüdür.

Şanlı ordumuz ARGK'nin 5. kuruluş yıldönümü bir parça özgür vatan için kurtuluş yılı olsun... Ulkemiz saltında yaygın işçilerleyle gelen Halk Kurtuluş Savaşına, senin aktif ve yoğun katılımına görmekle eyaklanma yılı olsun. ARGK'nin 5. kuruluş yıldönümü mü faşist sömürgeçliğe daha büyük bunalm ve çözümlere iten, senin bağımsızlık ve özgürlük savasına sayışı, askeri ve diplomatik alanda yeni imveler kazandıran, yeni ve şanlı atılım yılı olsun.

APO'cu karlılık, APO'cu cesaret, APO'cu bilinc, APO'cu ruh ve savaş azimle Halk Kurtuluş Ordusunu, 5. kuruluş yıldönümünü coşku, bilinc, özlem ve daha büyük beklentilerle kutlar. Parti Genel Sekreterimiz APO'ya, tüm Partili yoldaşlara ve kahraman ARGK savaşçıları ve tüm silah arkadaşlarımızla zindanlardan selam, sevgi ve özlemlerimizi iletiriz.

- Bir parça özgür vatan için ilerli

24 Temmuz 1988

Eskişehir Özel Tip Cezaevi

İmpressum:

V.i.S.d.P.:

A. Sari

Vogelsgaengerstr. 286

5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

SERXWEBUN

Postfach: 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap Numarası:

Stadtparkasse - Köln

A. Sari

Konto Nr.: 1 74 21 96

BLZ: 370 501 98

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

22.50 s.

75.00 bfr.

10.00 dkr.

7.50 ff.

Hollanda

İngiltere

İsvç

İsvçre

Norveç

3.75 hfl.

0.90 s.

7.50 skr.

3.00 sfr.

10.00 nkr.

Bilindiği gibi Adalet Bakanlığının cezaevlerine gönderdiği ve 1 Ağustos'ta uygulamaya sokulan genelle ile birlikte, cezaevlerinde yeniden huzursuzluklar ortaya çıkmıştır. Bunun nedeni; bazı çevrelerin baskı ve kısıtlamaları hakkı göstermek için dediği gibi, tutukluların eylem aşkı ya da bahane bularak yaptıkları eylemler değil, bu yeni genelgenin uygulamasının doğurduğu baskı ve kısıtlamalar.

Bu huzursuzluğun gidererek artacağını bugünden söyleyebiliriz. Çünkü; 12 Eylül ile birlikte yoğun baskı altına alınan cezaevlerinde büyük acı ve fedakarlıklar sonucu bazı iyileştirmeler yapılmak zorunda kalmıştır. Bunun sonucu tümünden olmasa da cezaevlerinde huzurlu sayılabilecek bir dönem başlamıştır. Bugün ise söz konusu iyileştirmeler, demagoji ve hedef sapırma ile ortadan kaldırılmak isteniyor. "Her cezaevinde eşit uygulama yapacağız, yapılacak" denilerek cezaevleri yaşamı en kötü yaşam koşullarındaki cezaevleri seviyesine indirilmek isteniyor. Aslında yapılmak istenen, 12 Eylül döneminde uygulanan kısıtlama ve baskıları bugün tüzüklerle hükümleri bir dayanışma kavuşturmak. Böylece nasıl bir cezaevi düzeni ve yönetimi arzularadıklarını ortaya koyuyorlar. 12 Eylül'den tek farkı, söz konusu uygulamaları yaşamaya geçirmek için kullandıkları araçlarıdır. İçkence ve diğer baskı biçimlerini elden bırakmakla birlikte uygulamayı yerleştirmede ilk etapta ve öncelikle infaz yaka tehdidi kullanılmak isteniyor, kullaniyorlar. Yeni plan-
da "Infaz yaka tehdidi, bu olmasa baskı ve içkence."

Adalet Bakanlığının 1 Ağustos 1988 tarihinde yürürlüğe koyduğu yeni yönetmelik bir değil, birçok hakkımızı kısıtlamaktadır. Bugün kamuoyuna yansıdığı biçimi ile mesele salt tek-tip tikanmış kalmıştır. Oysa bu doğru değildir. Yeni yönetmelik incelendiğinde eski kazanımların tümü tutuklu ve hükümlülerin elinden bir çırpıda alınmış istenmektedir.

İnsan haklarını hiç saymıy, tutuklu ve hükümlüleri adeta boyun eğmeye ve köleleştirmeye yönelik bu son çağdışı yönetmelik; havalandırma saatlerini, mektuplaşma, haberleşme özgürlüğünü, daktilo, kitap ve dergilerin alınmasını konularını büyük ölçüde kısıtlamıştır. Tutuklunun ve hükümlünün sağını dört numaraya vurma zorunluluğu yanında, geomatik işlemlerle yedi girdiği tek-tip elbise de yeni yönetmelikte yer alıyor. Ayrıca yakalananlara bağlı olan yemekhaneler de akşam erken saatlerde kapatılacak, tutuklu ve hükümlüler daracak yatakhanelere konulmaktadır.

Biz, Urfa Kapalı Cezaevinde bulunan 18 tutuklu, birçok cezaevindeki tutuklular gibi bu yeni yönetmelik kabul etmedik. Şu da bir gerçek ki, bu yönetmelik ilk kez bütün yönleriyle bize uygulanmak istendi. Bu, yasaklarla-kısıtlamalarla ve ceza tehditleriyle dolu yeni yönetmelikle uyardığımız için de, yaklaşıp bir aydır hücrelerde tutuluyoruz. Ne zaman çıkarılacağımız belli değil. Ancak ve ailelerimizle görüşmemiz keyfi bir şekilde yasaklandı. Bizleri koşullarımızdan zorla getirdikleri için bütün eşyalarımız koğuştaki kaldı ve henüz bu eşyalarımız bize verilmemiş dedik, sonradan iki arkadaş koğuştaki geldiklerinde, her şeyin parçalanmış, dağılmış ve kullanılmaz hale getildiğini öğrendik.

Hücreye getiriliş biçimimiz de yeni yönetmeliklerin neieri yapmak istediğini açıkça gösteriyor; Her günkü gibi normal yaşamımıza

BASIN VE KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Urfa Cezaevinde tutuklu bulunan PKK'lı savaş esirleri

devam ediyorduk. Akşama doğru 100'e yakın silahlı ve silahsız komando ve asker havalandırmamıza girdi. Arama yapacaklarını söylediler. Doğal olarak, arama yapmalarına izin verdik. Tabii ki, "arama" bahaneydi. Biziz zor kullanarak, yerlerde sürükleyerek, tartaklayarak hücrelere koydular. Bu getiriliş üç arkadaş çeşitli yerlerinden ezik ve yara aldı. Silahlı askerler de cezaevi koridorunda belirli aralıklarla dizilmişlerdi. Oysa ortada ne bir isyan vardı, ne de bir olay.

Bizler, Urfa'ya Diyarbakır Askeri Cezaevinden ayrılarak getirildik. Getiriliş biçimimiz normal nakil olmadı. Açıkta açığa bir sürgündü bu. Diyarbakır'da 9 Şubat 1988'de büyük açık grevi oldu. Başbakan, Adalet ve Savunma Bakanlıkları televizyonda açıklamalar yaparak, cezaevini iyileştirmeye yönünde söz verdiler. 32 talebimizden 30'unu kabul ettiler. Ama hemen ardından bizleri sürgün ettiler.

Diyarbakır Cezaevine yeni atanan sivil yönetim hakları gasp etmek istediye de sonunda onlar da Başbakanlık ve diğer bakanlıkların sözlerini yerine getirmek zorunda kaldılar. Birçok cezaevinde hakları olarak Başbakanlık ve Bakanlık bu sözlerini kendilerine de uygulamamış istedikler. Bazılarında iyileştirmeler oldu, bazılarıda olmadı. Son uygulama ise, tüm cezaevleri yeni baştan en kötü cezaevleri seviyesine indirilmek isteniyordu.

Biz Urfa'ya geldiğimizde beklediklerimizden çok kötü bir ortamla karşılaştık. Birçok kısıtlama ve baskıyla dolu bir yaşamın içinde bulduk kendimizi. Bu yermemiz hakkı, alerimiz üzerinde de polis baskısı vardı. Doktorun olmadığı, kurumun bol bol yağdıkları, kitapların keyfi olarak verilmemesi ve daha başka kısıtlamalarla da bulunduğu Urfa Kapalı Cezaevine, bazı insanın sorunlarımız için kurban bayramından önce açığı grevine girme hakkı, bazı isteklerimiz kabul edildi. Yemekhanemiz akşam 24.00'e kadar açık tutulacaktı. Bir doktor atanacaktı, bacası yeni fırın takılacaktı, polis aramızdan girmeyecek ve açık görüş dönüştürülecek yolunda idarenden bazı sözler alıncı açık grevini bıraktık. Ama aradan bir hafta geçmeden idare, verdiği sözleri geri alarak, bizlere, Adalet Bakanlığının bu son genelgeni dayatmaya başladı.

Biz, ilk önce yaşamımıza hemen olumsuz etki gösteren hava-

landırma saatinin çok aza indirilmesi ve yemekhanemizin kapatılmasını kabul etmedik. Hücreye zorla getirilişimiz bunun üzerine oldu.

Eğer yeni Genelle değiştirilmez ve eski haklarımızla birlikte koğuşumuzda götürülmek yakın bir zamanda ÖLÜM ORUCUNA başlayacağız.

1. Bu son genelgenin kaldırılmasını; çağdaş ve insan onuruna değer veren, Diyarbakır'da Bakanlık ve Başbakan ile da kabul ettiği doğrultuda yeni bir yönetmelik hazırlanmasını istiyoruz. Adalet Bakanlığının "cezaevlerinde iyileştirme yapacağız. Bütün cezaevlerini aynı eşit seviyeye getireceğiz" şeklinde açıklaması doğru değildir. İyi koşullara sahip cezaevleri değil de, en kötü koşullarda bulunan cezaevleri esas alınarak, bütün cezaevlerinin bu kötü örneğe göre düzenlenmesi ve her şeyden önce cezaevlerinde baskının kurumsallaştırılması yönünde adimlar atılmıştır. Bu nedenle, iyi koşullara sahip cezaevlerinin örnek alınarak diğerlerinin de bu seviyeye getirilmesini daha doğru ve daha insan olacağı düşünüyoruz ve bunun yapılmasını istiyoruz.

2. Açık grevi, ölüm orucu, tek veya toplu dedik verme hakkı, tutuklu ve hükümlünün tek ve en doğal tepkisi. Bu nedenle, bu tepkileri verilen veya verilecek olan bütün disiplin cezalarının kaldırılması. 12 Eylül'de bile kullanılmayan infaz yaka tehdidinden vazgeçilmesi ve bu tepkilerin infaz yaka nedeni olarak gösterilmesinin tüzüken çıkarılması.

Infaz yaka, cezaevinde isyan, kaçma veya gardiyanlara idareye saldırma durumlarında olur. Ama tutuklu ve hükümlünün kendi hakkını arama yönündeki tepkileri "infaz yaka" tehdidi ile karşılaşırsa, bu, açıkta açığı, "Ben kısıtlama ve baskı yapmam, senin görevin susturmak" demek olur. Kimse açığı kölece yaşamı kabul etmiyor. Tutukluların ve hükümlülerin kafasında Demoklesin kılıcı gibi sallandırılan disiplin cezaları ve infaz yaka uygulamaları; pratikte, tutuklu ve hükümlü lehine gösterilen infaz kanununun ilgisizdir.

Bu yönetmelik en çağdaş ve en tutuklu aleyhinde olan yönü iştir bu infaz yaka nedenleri ve mantığıdır.

3. Tek-tip elbise dayatmasına son verilmesi, tutuklu ve hükümlüye gelen giyecek eşyalarının içeri alınması.

Adalet Bakanlığının bazı yetkililer bu elbiselerin sağlığı, eco-

nomik olduğunu ve hatta çoğu tutuklunun gönüllü olarak giydiğini belirtiyorlar. Oysa çok biçiminde olan bu elbiseler insanı insanlıktan çıkarıyor, insan kişiliğini kendine saygısını yok ediyor. Tek-tip elbise birçok insanın hayatına mal oldu ve birçok da sakat kaldı. Tek-tip kişilikle giymeyeceğiz. Giyimini ve her türlü giyeceğini içeri alınmasını istiyoruz. Zaten bir arda bu zorunluluk kalkmıştı. Yeniden kurumsallaştırılması istenmektedir.

4. Tutuklu ve hükümlülerin saç ve bıyıklarına dokunulmaması, saç ve bıyıklarımız bizler zatan insana yarar bir şekilde düzenliyoruz. Tutukluları asker görmek anlayışından vazgeçilmesi istiyoruz.

5. Görüşme günlerinin 15 gündün bir haftaya indirilmesi ve bir saatte çıkarılması.

6. Mektuplar üzerindeki keyfi sansür, sayfa ve adet kısıtlamasının kaldırılması ve cezaevleri arası yazışmanın serbest bırakılması.

7. Dışarıda piyasada serbest satılan kitap ve dergilerin içeri alınması (Urfa Kapalı Cezaevinde kitap içeri alınmıyor).

8. Havalandırmanın eskiden olduğu gibi gunbuoy olması. Bulundurulması Urfa Kapalı Cezaevi, Et idir. Ve dolayısıyla mimari biçim olarak her koşu bir havalandırma düştüğü. Bu konuda şimdiye kadar hiç sorun çıkmamış. Ama yeni yönetmelik bunu da durup dururken sorun yapmıştır. Güvenlik bile tutuklu ve hükümlülerin haklarını kısıtlamaya uygulamaz. Hiçbir gerekçe havalandırmanın kaldırılmasını haklı gösteremez. Havalandırma keyfi boş tutulur, tutukluları içeri koymayın hiçbir masnesi yoktur. Nitekim Urfa Kapalı Cezaevinde bulunan tüm koğuşlar, bu durumu kabul etmediklerini dilekçeleri ile ifade bildirmişlerdir.

9. Teyp, müzik aletleri ve radyonun serbest bırakılması (radyo bazı cezaevlerinde yasaklar için değildir) Daktilomuzun ve diğer eşyalarımızın geri verilmesi.

10. Yemekhane kapımızın gece de açık bırakılması. Yemekhanemiz yatakhanelimiz bitirtilmiştir. Hiçbir cezaevinde yatakhane, televizyon seyretmeye yer değildir. Yatakhanelere, bizim bildiğimiz sadece yatadır. Diğer ihtiyaçlar için yemekhanekullanılır. Yönetmelik, televizyon yasaklamıyor ama, onu seyretmek için de yer vermiyor. Bizce

böylece televizyon da yasaklanmış oluyor. Yönetmelik bile, "yalnız koğuş kapıları kapalı tutulur" diyor. Yemekhane ve yatakhane kapatılır denmiyor. Çünkü kondora açılan 4 kapı zaten kapatılıyor. Ama saat 19.00'da tutuklunun üzerine kapatılıyor. Yemekhanemizin akşamları kapatılmasının günlüklikte hiçbir ilgisi yoktur. Çünkü havalandırma açılan iki kapı da kilitleniyor.

11. Koğuşları serbest bırakılması. (Masafirik iş serbest bırakılması) ve her türlü sportif ve kültürel faaliyetlerin içerisine alınması.

12. Bize verilen disiplin cezasının kaldırılması ve koğuşumuz geri verilmesi.

13. Cezaevine bir veya iki doktorun verilmesi (su anda doktor yok).

14. Kapalı ve açık görüş günlerine kısıtlama ve akrabalarımızla görüşmemize yasak konmaması.

15. Mahkemelerde Kürçe savunma yapmamıza izin verilmesi ve ana dilimizle yaptığımız bu savunmalar için kimseye dava açılmaması. Anadilimizle konuşmak ve yazmak bizim en doğal, en insani hakkımızdır.

16. Sürgünlerin son verilmesini istiyoruz. Tutukluların yargılandıkları veya mahkemeleri, bulundukları bölgelere, ailelerine yakın alan yerlere verilmesi. Örneğin, bizim durumumuz. Bizler hala tutuklu ve davalarımız yargılat aşamasındadır. Mahkemeler, duruşmaları Diyarbakır'da yapıyor, oysa bizler Urfa Kapalı Cezaevindeyiz. Ailelerimiz kaddi ve manevi olarak zorluk içinde.

Eskişehir, Çanakkale, Bursa, Aydın cezaevlerinde sürgün edilen tutukluların durumunu "mecburi iskan" olarak değerlendiriyoruz.

Tüm tutukluların ailelerinin bulunduğu bölge cezaevlerine geri gönderilmelerini istiyoruz.

17. Kurban bayramı öncesi girdiğimiz açık grevi sonucu verilen disiplin cezası, sonuçlarıyla birlikte kaldırılmadık. Bazi, istemlerimiz haki ve kabul edilir bulundukları göre bu disiplin cezalarının fidesi "haki istemlerimiz de olsa sesinizi çıkarmazsınız" anlamında oluyor. Bu bizim anlamız buluyor ve bu tür disiplin cezalarının olmasını istiyoruz.

18. Ailelerimizin görüş günleri hastalara ve diğer tutuklulara getirildikleri yiyecek, çay ve tütünün içeri alınmasını istiyoruz.

Tutuklu ailelerinin Adalet Bakanlığında bir yetkilili görüşmeler sırasında, yetkili, "siz henüz tutukluların durumu iyileştirilmiyor" diyor. Oysa, sonradan fazla çarparamayan mağdur aileler ise, bu iyileştirmelere karşız diyorlar. Biz, arada bir denge kurmak zorundayız" diye bilimleriz. Kısıtlama ve baskı yaptıkları açık itirafır bu. Kısıtlama ve baskılara bir neden de, mağdur ailelerin istemiyemsi. Her halde dünyanın hiçbir yerinde cezaevleri ceza yerleri değil, tutukluları güvencik içinde tutma yerleridir. Güvencik ise, baskı ve kısıtlama yapılmadık rahatlama sağlanabilir. Bunun dışındaki her anlayış baskı ve keyfi bir niteliktedir diyebiliriz.

Ozcesi, yeni yönetmelik cezaevlerinde var olan huzura yönelik bir provokasyondur.

Sorunlarımız ve isteklerimiz bunlar olduğun kamuoyuna duyuruyor; insanların sorunlarıyla ilgilenmelerini dileriz. Sorunlarımız çözülmedikçe kadar karışık ve ağır değildir. İnsani ve doğal haklarımız geri istiyoruz. Gereken duyu gösterceğimize inanıyoruz